

1968 மார்ச் 26]

DR. H. V. HANDE: Sir, I want to suggest briefly one or two points in this connection.

Firstly, whenever Members get up and there is some confusion in the House, the request I make on behalf of my Party is that the Members be given some chance to express themselves in the House itself. If every case of this type is developed to the level of this case, unnecessarily the feelings of the Members will be very much aroused and unnecessarily we will be giving importance to these small things. That is why I suggest, without commenting upon the conduct of the Speaker for whom we have got the highest respect, that whenever such incidents occur hereafter, they need not be developed to the extent of referring the matter to the Committee and printing a report, etc. Then we will have to speak in fear of being caught. Once a Speaker gives a ruling, we cannot question it. This is my request to the House.

A privilege motion was given notice of by Thiru S. Balasubramanian and Thiru K. M. Ramaswami Gounder about the comments on a speech made by Thiru R. Krishnasamy Gounder. It has not yet been taken up. We feel that it is a very important privilege issue.

In connection with this motion, I thought I could offer my suggestions for the consideration of the Leader of the House.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கூறுகின்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தான் எந்த ஒரு பிரச்சினை வந்தாலும், நமது நடைமுறையை பொட்டிய எண்ணங்கள், நல்ல மரபுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்களும் அவையின் மரபுகளைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் அவைத் தலைவரின் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் மேற்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்” என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,90,15,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

[1968 மார்ச் 20]

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, to discuss about the general policy and the desirability of effecting some changes in the general set up, I move the cut motion standing in my name:

"That the allotment of Rs. 16,90, 15,100 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100."

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, கிராம முன்சீப், கர்ணம் ஆகிய பதவிகளை ஒழித்துவிட்டு, புதிய கிராம ஊழியர்களை ஏற்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 16,90,15,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் முறையாக செயல்பட வேண்டும், குறைந்த பட்சம் மாதம் இரண்டு நாட்களாவது கூட்டம் நடைபெற வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 16,90,15,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால், கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே, முன்னுரையாக எதையும் கூற நான் விரும்பவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களைக் கேட்டு, அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பதிலையும் விளக்கத்தையும் இறுதியில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, while moving the cut motion I am generally satisfied with the set up of the District Administration as it is.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றையதினம் விவாதம் பகல் 1 மணிக்கு முடியும். ஆகவே, பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் எண்ணிக்கையையும், நேரத்தையும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: I entirely agree with the Deputy Speaker. The situation also is not very satisfactory when we are discussing this Demand. I will suggest a few changes for the consideration of the Chief Minister and it is up to the Government to see whether they are same suggestions and could be implemented properly. As it is, there is division of power between

1968 மார்ச் 26]

[Thiru K. Vinayakam]

the Collector and the District Revenue Officer. Some aspects are given to the Collector and some aspects are given to the District Revenue Officer. This is a very happy change and the work of the department is running very smoothly as far as revenue matters are concerned.

But of late a new innovation has been invented and it is now called a 'Public Grievance Day' and usually Monday happens to be the day when the District Collector or the District Revenue Officer or any other officer are supposed to be at the Headquarters to hear grievances from the public. It goes on very well and smoothly—unless some extraordinary incidents occur or some urgent matters take away these officers from the Headquarters. But when such a contingency arises, I only want the Collector to leave instructions to a responsible officer who must at least be there to tell visitors 'so and so have gone away and so they are not in a position to see you. Please come tomorrow'. At least the Personal Assistant must be entrusted with the work of taking away the memoranda or petition given to them even if they could not take a decision over them. Now that practice is not in vogue and visitors go disappointed and they have to come back on some other day to meet the head of the district. That must be avoided.

Sir, I have also heard some reports that the officers at the District Headquarters keep on touring almost for about 20 days in a month and they could not be made to stay at the headquarters for a longer period. This also, if it is possible, should be minimised. I do not suggest that there should be no tour at all and that is not possible. I suggest that if an enquiry is to be made at Kancheepuram and also another enquiry at Sevilimedu—the Chief Minister knows the topography very well—the Collector need not go to Kancheepuram on one day and to Sevilimedu on another day. After all, Sevilimedu is only a mile away from Kancheepuram and he can attend to his work in both the places on the same day. Such kind of economics will have to be effected in the interest of the administration and in the interest of the general set-up of things.

Sir, the more important suggestion that I want to make is that we have got the hereditary system and one strata of that system could be easily abolished. For instance, at the top there is a District Collector and at the bottom there is the Tahsildar and in-between there is another set-up known as Revenue Divisional Officers. Each of these institutions is tagged on to two or three taluks together and one responsible officer namely R.D.O. or the Deputy Collector is made in charge of those two or three taluks. What happens actually is when a paper is sent from the Collector, it will have to go to the R.D.O. first and then to the Tahsildar who sends it to the Revenue Inspector or the official concerned. This takes a long time and usually the decision which the Tahsildar takes is concurrent by the R.D.O.—sometimes they differ also and then it comes in the reverse orders to the Collector. This means an inordinate delay of say six months or even one year.

[Thiru K. Vinayakam]

[1963 மார்ச் 26]

So, I suggest that a new method should be introduced by which a paper should be disposed of within 20 or 30 days by the officer at the Headquarters and for that purpose in the general set-up, the cadre of the Revenue Divisional Officer may be abolished. At the same time I want to say that they should not be thrown out of work and they should be absorbed in some other way but it is a cumbersome procedure. Straight from the village, the villager should have contact with the Tahsildar and from the Tahsildar his paper should come straight to the Collector and this kind of conduit pipe should be avoided—the R.D.O.'s office standing in-between.

Now I come to the hereditary system of village officers. The revenue collection system was conceived by Thodarmall and it was later on developed by Akbar and then by the British regime and then by us. My impression is that the village officers like karnam are the foundation-stones for the entire structure of our Revenue Department and now whatever they say is taken for granted as almost a truth, a gospel truth and the Collector agrees with their decision, as also R.D.O., Tahsildar and the Board of Revenue and also the Revenue Department. Such being the case, I can understand the predicament of our Hon. Ministers when they have to deviate from the decision of these village officers. So, I would suggest that this system of village officers including karnam must be completely abolished. Of course, they have done very good service and I admit that they have been pillars of the administration but that system is not now so useful. I almost view it as an anachronism in the modern set-up. Instead of that system, I suggest that two or three revenue villages must be grouped together and then a Government servant must be made responsible call him a village karnam or by any other nomenclature and it does not matter. This Government servant may be an Upper Division Clerk or a Lower Division Clerk and he must be in charge of two or three villages. This may look a bit fantastic but there is no other remedy. What happens is this. Suppose I put a question, how many cattle heads are there in my constituency, Tirutani. Before the Hon. Minister gives an answer, he must send my question to the Collector first and then ultimately to the village munsif and the village karnam. The karnam has got his own Adangal account—his own Bible. These records are obsolete and whatever they say is final. If they say there are 242 heads of cattle, who checks it up? Even land revenue records are all manufactured by the village karnam or the village munsif and I deliberately use the word 'manufacture' because I know that before the jamabhandhi takes place, these village officers join together and tally their accounts and the jamabhandhi officer relies on them.

In this connection, I want to point out that many poramboke lands are in the possession of somebody and pattas would have been given to them but accounts will show that they are still Government poramboke lands. So, these poor officers are guided by the records given to them by the village officers. They are

1963 மார்ச் 26]

[Thiru K. Vinayakam]

mostly semi-Government or honorary servants and we have abolished the hereditary system. Still there is a wrangle for capturing those offices and the concerned people view the post of the village munsif much more than the post of a Cabinet Minister in the Government. That is the position in the village. He is considered to be a demi-god and so in some cases they even go to the extent of appealing to the High Court and the Supreme Court also.

Now, these officers depend on old records. They are not transferable and the Government cannot punish them. They can levy a fine of two or three rupees only. That is why I suggest to the Hon. Chief Minister—I know he is in a confused mood and he cannot bestow much attention to it now—that a new set-up will have to be brought in. According to that set-up, he should be a responsible Government servant at the village level. Just like any other Government servant, he must come to the office at 10 o'clock and work till 5 o'clock and hear the complaints of the villagers and then give all the information required by them instead of the villagers going after the village munsif or karnam who may be elusive and may not be available at all times. This Government servant is a responsible man. He knows he is governed by rules, he knows he is subject to transfer and he know that he will have to earn his increment. This suggestion may be worked out and if found feasible, we can bring in such a change. At the village level this Government servant at the village chavadi or wherever his office is located must have all statistics with him. I know many landlords living in Madras who own lands in villages. They do not know which piece of land belongs to them and what its patta number is. When the village munsif comes to Madras, they give him some money towards land revenue. He says he will send a receipt. He may even pocket the money. That should not take place. If a Government servant is responsible for all these things, we can tone up the administration. That is my intention in making the suggestion. If this is a sane suggestion, let the Cabinet consider it.

மு. ப.
10-80

The cadre of Revenue Divisional Officers should be abolished straightaway. From the village there must be the taluk office, from the taluk office the District Collector's office, and from the District Collector's office there must be the Board of Revenue.

I come from Chingleput. Chingleput is a big district with many ancient monuments like those in Mahabalipuram and Kancheepuram. Even the air port is in my district. The result is whichever dignitary comes to Madras, the Collector of my district will have to wait and receive him at the air port. Whether the dignitary comes from the north, south, east or west the Collector is taken away with the result that the administration suffers. I made this suggestion when the present Chief Minister was in the Opposition and he appreciated it. I do not know whether he will put it in a concrete form. A Reception Officer in the cadre

[Thiru K. Vinayakam] [1968 மார்ச் 26]

of Deputy Collector must be appointed for receiving the distinguished visitor, taking them round to Tirukalikundram, etc., giving them tea and then packing them off. A separate revenue official should be put on this work. In the interests of administration, a separate Reception Officer will have to be appointed for this purpose.

Lately I have received a lot of complaints regarding the use of Government officials for purposes like collection of donations, funds for Small Savings Scheme and subscriptions towards loans. This is highly derogatory to the interest of our administration. Donations we will have to collect. I do not know what *modus operandi* the Government is going to adopt. That is its business and I am not interested in it. The Tahsildar, Revenue Divisional Officer, District Supply Officer and Taluk Supply Officer are put on this work, because they are in a position to deliver something and make collections for the Small Savings Scheme, etc. Please for God's sake don't put these officers on this kind of job. Let them be kept aloof from the collection work. You must conceive of some other idea for making the collection. The Taluk Supply Officer is in a position to give some rationed commodities to a ration shop or a dealer. His position is such that he can terrorise and blackmail any man not for his own interest, I admit, but in the interest of the Government. Government servants should not be asked to do this work. That is my view. This has happened and the Government must scrupulously avoid such things.

When the Congress Party was in power, there was a move to shift the headquarters of the Chingleput District to Kancheepuram. I put a question on the floor of this House and the Chief Minister, an adept in answering questions, a versatile genius who could avoid answering questions, so managed as not to give me a direct answer. Now is the proper time for me to raise the subject. The District Congress Committee and the Congress Party went into the question and finally decided that it was not prudent or proper to shift the headquarters and they dropped it. Now that our Chief Minister comes from Kancheepuram, there is a wide rumour that simply because he became the Chief Minister he wants the glory of shifting the headquarters from Saidapet to Kancheepuram. I do not think our Chief Minister will walk into that kind of trap. He is an able man and he will avoid that kind of criticism. A person living in Gummidipundi will have to travel all the way to Madras and then go to Kancheepuram. Similarly a person in Madurantakam will have to travel a long distance. We suggest that the headquarters may be retained in Nandanam itself. Now we go to the Collector's office and if our purpose is not fulfilled, we go to the Board of Revenue and from there to the Secretariat. This is possible because all these offices are situated in the same place. It is prudent and politically sensible and also in the interest of getting a fair name for the Chief Minister the headquarters should not be shifted from Nandanam to Kancheepuram. With these words I resume my seat.

1968 மார்ச் 26]

THIRU R. N. RANGANATHAN : Mr. Deputy Speaker, when I support the Demand for District Administration, at the outset it is my duty to meet an allegation made by the Congress section of the public namely that there is interference in the day to-day administration by the D.M.K. party men. I may recall to the concerned Members that before the Hon. Chief Minister assumed power, he has drawn a distinction between what is State, what is Government and what is party, imposed water-tight compartmentalism and has told his partymen that they should not interfere with the day to day administration. We can afford to ignore the allegation if certain professional politicians or seasonal politicians or certain partymen dropped by the D.M.K. Party made the allegation. But I find respectable persons like Mr. C. Subramaniam and Mr. K. Kamaraj coming out with the allegation that due to political overenthusiasm D.M.K. Partymen are interfering in the day to day administration. I can quote hundreds of examples from the Congress Ministry as to how officials were called or even ordered to come to the homes of Congress Party people and things got done. On the other hand I can give concrete examples to show that during the past one year of administration there was absolutely no interference, not the least of it. After the D.M.K. Ministry assumed power, in April 1967 a group of fifty people were arrested by the Vigilance Cell of the Civil Supplies Department in North Arcot district for illicit transport of rice. They approached the local M.L.A. and said that they were transporting rice within the taluk. The concerned D.M.K. M.L.A. said that he could not interfere in the matter because it was a case of prosecution which had to be decided by a court of law but that, if they were so interested, they could approach the Food Minister or the Chief Minister. They met the Hon. Chief Minister. He heard their representation and said that the case had to be decided by a court of law and so he could not ask the Collector to interfere in the matter and not to proceed with the prosecution. The Collector sanctioned the prosecution and those people were convicted to pay a fine of Thirty-five rupees or so and the sale proceeds of the rice were confiscated by the Government.

Another example I can cite. Even the people who have encroached upon the poramboke lands and who have come out in support of the Ruling Party, were ordered to be evicted by the officials and so there is absolutely no interference in the administration. What sort of interference and in what sense the Congress people say that there is interference, we are still to understand. When Thiru Subramaniam was asked to state specifically instances of interference on the part of the party people, he had given a statement saying that he found a large group of D.M.K. people in the corridors and verandahs of the Secretariat and other offices. I fail to understand how the D.M.K. party people or any other party people going to the Secretariat or other offices for making representations to the concerned officers will amount to interference at all. There should be an understanding

[Thiru R. N. Ranganathan] [1968 மார்ச் 28]

with regard to the difference between the representation to the officer and the interference with the administration. If a particular officer is persuaded to do a thing which he is not bound to do as per law, then it could be called an interference in the administration. I cannot explain it any more and the Hon. Chief Minister will do it more effectively.

Coming to the present set-up of the administration, I find that there is absolutely no need for any drastic or dramatic changes to do. Now the administration is functioning without any considerable set-back. As regards administrative reports of the three committees appointed in 1954, 1964 and recently, arguments have been advanced for the bifurcation of the unwieldy districts but we must consider whether there is any justification for the bifurcation and also the financial commitments that such a bifurcation would involve. For example, the Dharmapuri district was newly formed and nearly a crore of rupees was spent for the formation of that district. The benefit that is expected out of the formation of such a new district is still to be assessed.

Then the inordinate delay on the part of the officials has been complained of and my hon. Friend, Thiru Vinayakam, has been saying that the petitions and representations of the people are not disposed of as early as possible. I would submit that the conduct of administration may be cumbersome but at the same time it has been scientifically developed and systematically evolved by generations of people and it has withstood the test of time. Though the procedure is slow it is quite secure and real relief is given to the people ultimately.

With regard to the office of the Collector, there have been suggestions that the name of the Collector should be changed because it is an old name. It has been suggested that he should be designated as the District Administrative Officer in consonance with the office which he is now holding. My submission is that since the Collector is always associated with the Revenue Department and the revenue people claim more relationship and affinity towards the Collector by saying that he is the district officer connected with the Revenue Department and whereas we hold the Collector responsible for all the departments within the district, all the district officers like the Deputy Inspector of Schools and District Agriculture Officer should be associated with the Collector and he should be in over-all supervision of all the departments in the district and he should be more or less an all-powerful figure within the district. In this connection, I wish to point out that the Collector is also the Road Transport Authority and the Road Transport Authority should be an officer with a judicial and a judicial discretion to consider rules re. grant of permits. Collectors are no doubt Indian Administrative Officers but the powers of the Road Transport Authority regarding the sanction of routes should be conferred upon a person not below the rank of a Subordinate Judge or a District Judge. Then only justice with regard to the proper functioning of the Road Transport system can be meted out.

1968 மார்ச் 26] [Thiru R. N. Ranganathan]

Now, the Electricity Board and also the Central Co-operative Bank are not under the control of the Collector. In the District Development Council, we are not in a position to question any of the activities of the Central Co-operative Bank. Similarly even though the Electricity Board deposes a certain officer, the Collector is not able to have effective control over the activities of the Electricity Board within the district. No doubt under the Madras Electricity Act, the Electricity Board is an autonomous body but when there is a meeting of the District Development Council consisting of non-officials and officials at least an officer not below the rank of a Superintending Engineer should be there and he should be made answerable to the points expressed in the District Development Council.

With regard to the District Development Council, some opinions are being expressed that an official like the Collector should not be the President of the District Development Council. My submission is that if a non-official is to be elected as the President of the District Development Council we will be retracing our steps back to the old District Board and all the vices connected with that institution. Now, the Collector is a non-partisan and he would be a proper person to preside over the District Development Council. But on the other hand, the District Development Council can be reorganised in such a way that it could appear like an Assembly where non-officials can question the activities of the officials and the officials can answer them. Some procedure has to be evolved with regard to that aspect of the matter.

Now, with regard to the R.D.O.'s Office, the hon. Member Thiru Vinayakam, has been complaining that the R.D.O. is merely functioning as a revenue post-office and the letters and communications received from the Tahsildar's Office are sent to the Collector for orders. It is not so. The present system is otherwise. The R.D.O. is an ex-officio First-Class Magistrate who is deciding certain cases under Section 145 of the Criminal Procedure Code whenever there is a breach of peace and when the local police seek his help. Similarly in regard to the implementation of the Cultivating Tenants Protection Act, if there is a litigation between the landlord and the tenant, it is the R.D.O. who decides the question of eviction. In this connection, I want to point out that in view of the stay order with regard to the cases filed by the landlord against the tenant either for collection of arrears of waram or 'Kandayam' or for eviction, the landlord is now prevented from taking any action in the matter and that has worked as a hardship in respect of certain land holdings to the extent of two or three acres. There should be relaxation and exemption should be given to certain extent of land outside the total area of the land which the landlord has leased to the tenant.

Then with regard to the complaint that the tahsildars are acting on the reports that they received from the village munsif and karnam, tahsildars are also exercising discretion and sometimes they are not acting on the reports sent by them. Now that

[Thiru R. N. Ranganathan] [1968 மார்ச் 22]

the taluk has been divided into firkas the revenue inspector has now got over-all supervision over the village officers and the misdeeds of the village officers are then and there checked by the revenue inspector. It is open to the revenue inspector to make out a report to the tahsildar.

Then, with regard to assignments, there is inordinate delay and even after two or three years assignment has not been made. In this connection, I would submit that there is a lacuna in the Madras Panchayats Act of 1958 particularly with regard to section 76 of the Act. Probably at the time of drafting of the Act, by oversight, unassessed wastelands have been left out. Unassessed waste lands are within the jurisdiction of the panchayat board and the panchayat board has got power over unassessed waste lands.

The Collector is not empowered to withdraw unassessed waste lands from the purview of the panchayat board and grant assignment. While in respect of the other categories of porambokeas power is granted to the Collector, control over unassessed waste land is not within the power of the Collector. That is why large extents of unassessed waste land remain unassigned. The power of the panchayat is a recommendatory power and even if such a recommendation is made by the panchayat board, the Collector is not in a position to assign the land.

My Friend (Thiru K. Vinayakam), went to the extent of saying that the posts of Village Officers should be completely abolished. Even though the present set-up is a combination of the Moghul system and the British system as Mr. Vinayakam, pointed out, Village Munsiffs and Karnams are doing a great service to the Revenue Department, especially in the wake of the rural development work that is going on to-day, and their services are really to be counted. Even if we make the Village Officers full time government servants, I very much doubt whether it will produce the effect we want. In their representations the Village Officers say that they do not want their service to be made full time. Recently I had the opportunity of addressing a Village Officers Conference in North Arcot district. When I posed a question to them, they said that they did not want full-time service, but at the same time wanted their troubles to be reduced. If their service is made full time service, minimum general educational qualification will have to be prescribed and service rules will have to be framed. In regard to collection of land revenue, the present Village Munsiffs are doing good work, whereas full time servants will sit tight on the table and will not worry about collection at all. The present set up of Village Officers requires some reformation, but their posts need not be abolished. That is my view.

With regard to assignment of land and transfer of patta, no doubt there are numerous complaints from the public. My suggestion is that a special officer for assignment of land and transfer of patta may be appointed. That will achieve the object of

1968 மார்ச் 26]

[THIRU R. N. Ranganathan]

decentralisation of the powers of the Tahsildar and the Special Officer can take immediate measures needed to solve the problem. That is my submission.

Notice of demand for land revenue is not given to the landholders. With respect to house tax levied by the panchayat board, demand notice is served on the house-owners. Demand notice for land revenue also should be given. With these words I conclude my speech.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனிப் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சௌடி. எஸ். சுந்திரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்று இரவும், இன்றும் நடந்த, நடக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த அறிக்கையின் காரணமாக இதயமும், உள்ளமும் கலங்கி இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் கடமையின் நிமித்தம் இந்த விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்கள், மாவட்டத்தின் தலைநகரம் என்கிருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே எனக்குள்ள ஒரு சிறிய கருத்து வேறுபாட்டை சண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அதன் தலைநகரம் சென்னையிலே இருப்பது மிகவும் நல்லது, உகந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் அந்தந்த மாவட்டத்தோடு இணைந்த ஒரு பகுதியில் தான், புதிய இடமாக இருந்தாலும் சரி, இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த மாவட்டத்திலே தொழில் முன்னேற்றமும் மற்ற முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட உதவியாக இருக்குமென்று தான் கருதுகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் கூட மிகவும் பெருந்தன்மையோடு விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையின் காரணமாக இதுகாறும் அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரம் மதுரையாகவே இருந்து வருகிறது. அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரை அந்த மாவட்டத்திலேயே உள்ள ஒரு இடத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி இப்போது அந்த மக்கள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்திலேயே ஒரு இடத்தில், அது புதிய இடமாக இருந்தாலும் சரி, குக்கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, ஆகவே இல்லாத இடமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கேயே தலைநகரை அமைப்பதன் மூலந்தான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்கும், தொழில் பெருக்கத்திற்கும் நலமாக இருக்கும். இப்போது மதுரையைத் தலைநகராக வைத்திருப்பதால் அங்கு இட நெருக்கடி போன்ற பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மதுரைக்குப் போய் வருவது இராமநாதபுரம் மக்களுக்கு வசதியாக இருந்தாலும் கூட, இதிலே சிரமத்தைப் பார்க்காது இராமநாதபுரம்

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1968 மார்ச் 26]

மாவட்டத்திலேயே தலைமைப்பீடம் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, தலைநகரை இராம நாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சியில் ஈடுபட்டு இப்போதே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸ் நிர்வாகம், தாலுகா ஆபீஸ் நிர்வாகம் எல்லாம் பழைய முறையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற முடியாது என்று உறுப்பினர்கள் பலரும் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற முடியாது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் கூட, விவசாய மக்களும் மற்றவர்களும் அடிக்கடி அங்கே செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால், மற்ற அலுவலகங்களில் ரிசப்ஷனிஸ்ட் இருப்பதுபோல் அங்கும் வரவேற்பாளர்கள் இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு வழி காட்டியாக இருந்து உதவ முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ச. சிவசாமி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது ஒருசில வார்த்தைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நார்த் சவுத் என்றோ அல்லது ஈஸ்ட் வெஸ்ட் என்றோ இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். உண்மையில், கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அனுபவத்தின் மீது கூறுகிறேன்—அதனால் நாட்டுக்கோ, நாட்டு மக்களுக்கோ நன்மை எதுவும் இல்லை. அதனால் சர்க்கார் பணம் வீணாகச் செலவாகிறதே தவிர, எந்தவிதமான பலனும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சுருங்கச் சொன்னால் அது டிஸ்ட்ரிக்ட் இன்பர்மேஷன் ஆபீசாகத் தான் இருக்கிறது. அங்கே கலெக்டர் சொல்லுகின்ற விவரங்களைப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் தலைவர்களும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் கேட்டு வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, எம்.எல்.ஏ.-க்களோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவர்களோ சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் அங்கே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை.

சிறிது துணிச்சலான உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை ஒங்கிச் சொன்னால் உடனே கலெக்டர் உட்கார் என்று சொல்லக் கூடிய நேரங்களை எல்லாம் நான் அங்கு பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்றிருப்பதை, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவர்களையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஒரு குழுவாக அமைத்து அந்தக் குழுவிற்கு இவர்களில் ஒருவரைத் தலைவராக வைத்துப் பிள்ளைகள் கருத்தை மாவட்ட ஆட்சி மன்றங்களுக்கும், தமிழக அரசுக்கும் தெரியப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு ஒரு நிலை

1968 மார்ச் 26]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

இருந்தால் அந்தக் கவுன்சிலில் நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் நன்மையிருக்குமே தவிர இப்போதுள்ள நிலை இருக்குமானால் அதில் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகப் பெரியதொரு மாவட்டமாக இருக்கிறது. நிர்வாகத் துறையில் தெற்கு வடக்கு என்று இப்போதே இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இன்று இப்போதுள்ள திருநெல்வேலி தலைநகரமாகவும், அடுத்து ஒன்று, திருநெல்வேலி வடக்கு என்றிருக்கிற பகுதியை தனியாகப் பிரித்து தூத்துக்குடியைத் தலைநகரமாகவும் வைத்து இப்படி அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து வைத்தோமானால் நிர்வாக வேலைகள் உடனுக்குடன் கவனிக்கத்தக்க முறையில் இயங்குவதற்கு தோதாகவிருக்கும். இதை தமிழக அரசு கவனிக்க வேண்டும். இப்போதே நெல்லையில் உள்ள, தலைநகரிலுள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையை, மாவட்ட மருத்துவ மனையை தூத்துக்குடிக்கு மாற்ற முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அது ஏப்ரல் திங்களில் வருகிறது. இப்படி மிகப் பெரிய அலுவலகங்கள் எல்லாம் தூத்துக்குடியில் இருக்கிறது. தென் கோடியில் மாவட்ட தலைநகரம் இருப்பதால் வட கோடியில் உள்ள மக்கள் அங்கு சென்று வர கால தாமதமும், பண விரயமும் ஆகிறது. ஆகவே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்றை நெல்லையிலும், இன்னொன்றை தூத்துக்குடியிலும் வைத்தால் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்த முடியும்.

இன்றைய நிலையில் நான் கர்ணங்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று அரசாங்கத்தின் ஆணை வேராக இருக்கக்கூடியவர்கள் கர்ணங்கள்தான். அது பரம்பரை சொத்தாக இருந்து வருகிறது. எந்தக் கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் வீட்டில் உட்கார்த்து கொண்டு இன்னின்ன நன்செய்யில் இவ்வளவு இவ்வளவு கோட்டை விளைகிறது என்று அவர்கள் கொடுக்கிற அடங்கல் கணக்கை வைத்துத்தான் இன்றைய தினம் கொள்முதல் நடந்து வருகிறது. அவர்கள் செய்து வரும் அட்டெமியங்கள் இந்த அரசிலாவது ஈதறந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு எட்டி ஏக்கர் நன்செய்யில் 100 மூட்டை விளைகிறது என்றால் அதில் ஒன்றுமே விளையவில்லை என்று கணக்கு எழுதி வைக்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வைப்பதால் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆகாதவர்களிடம் அதிகம் விளையவில்லை என்றாலும் 60 மூட்டை என்று எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். அப்படி கணக்குக் கொடுக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து அடாவடியாக கொள்முதல் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே இது பரம்பரை உத்தியோகமாக இருப்பதை மாற்றியமைத்து ஒரு லேயர் மனிஷன் க்ளார்க்கைப் போட்டு அவர் இரண்டு அண்டிகள் ஒரு கிராமத்தில் வேலை பார்த்தால் பின்னர் அவரை வேறு ஒரு கிராமத்திற்கு மாற்றுகிற அளவில்

[திரு. மு. ச. விசாமி]

[1963 மார்ச் 26]

இதை மாற்றியமைத்தால் அரசுக்கு உண்மையான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கும். அதனால் விவசாயிகளும் நன்மை அடையும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே இந்த பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் பதவியை துணிச்சலுடன் எடுத்து விட்டு கர்ணங்களுக்குப் பதிலாக L. D. C. -க்களை நியமித்து அவர்களை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றும் முறையில் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த, ஓய்வூதியங்கள் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் பலர் ரூபாய் 8, 10, 15 என்று ஓய்வூதியம் பெற்று வருகிறார்கள். அதைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய ஓய்வூதியத்தில் கால் பங்கு பஸ்ஸுக்கும், சரப்பாடு செலவிற்கும் போய் விடுகிறது. ஆகவே குறைந்த ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் நேரடியாக எம்.ஓ. மூலம் அனுப்பினால் குறைந்த ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

அடுத்து, நகராட்சி மன்றங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நகராட்சி மன்றங்களில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கு இன்றைய தினம் ஓய்வூதியம் இருக்கிறது. ஆனால் நகராட்சி மன்றங்களில் வேலை பார்க்கிற க்ளார்க்களுக்கு ஓய்வூதியம் இல்லை. ஆக இப்படி ஒரு பாகுபாடு இருக்கிறது. அந்தப் பாகுபாட்டை நீக்கும் வகையில் நகராட்சி மன்றங்களில் வேலை பார்க்கக் கூடிய எல்லோருக்கும் ஓய்வூதியம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை தமிழக அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரே அலுவலகத்தில், ஒரே டிப்பார்ட்மென்டில் ஒருவர் க்ளார்க்காக வேலை பார்க்கிறார், ஒருவர் ஆசிரியராக வேலை பார்க்கிறார். ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் உண்டு, க்ளார்க்குகள், பில் கலெக்டர் போன்றவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் இல்லை என்ற நிலை இருப்பது ஒரு வருக்கு சாதகமாகவும், ஒருவருக்குப் பாதகமாகவும் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை மாற்றியமைக்க உடனடியாகத் தமிழக அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்கள், தீர்மானங்கள், இந்த அரசு எடுக்கிற முடிவகள் இவற்றையெல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து, அவற்றின் பலனை மக்கள் பெறச் செய்வது இந்த ஜில்லா நிர்வாகம்தான். ஆகவே இந்த ஜில்லா நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்கான இயந்திரமாக இருந்தால்தான், நல்ல திறமையான இயந்திரமாக இருந்தால்தான் நாம் எந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோமோ, நாம் மக்களின் கவலை உக்கேசித்து என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோமோ, அதன் பலன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர முடியும். ஆனால் இன்று

1968 மார்ச் 26] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

நிலையில், இன்றைய அடிப்படையில் ஜில்லா நிர்வாகம் அந்த முறையில் இருக்கிறதா என்றால், நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்த நிர்வாகம் பழையமுறை முறையில்தான் இருக்கிறது, இந்த நிர்வாகம் சரியான முறையில் அமைக்கப்படவில்லை.

உதாரணமாக, இன்று ரெவின்யூ கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 40 சதுர மைல்கள் உள்ள கிராமங்கள் இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும், நான்கைந்து சதுர மைல்கள் உள்ள கிராமங்கள் இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும். 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய கிராமங்களும் இருக்கின்றன. மனியக் காரர், கர்ணம், தோட்டி தலையாரி இவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கக்கூட கட்டுப்படியாகாத கிராமங்களும் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் முன்பு பழைய காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறைகள். ஆகவே சீரான அடிப்படையில், விஸ்தீரணம், வருமானம் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து கிராமங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தாலுகா நிர்வாகம். சமீபத்தில் கோவை ஜில்லா கலெக்டர் மந்திரிசபைக்கு ஒரு யோசனை சொல்லியிருந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். தாலுக்காக்களை எல்லாம் சிறிதாக்கி—திரு. முருகேசு முதலியார் ரிப்போர்ட்டில் கூட அது இருக்கிறது—பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவில் வைத்து தாசில் தாரை கலெக்ட்டட் ஆபீசராக ஆக்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஊனநாயக அமைப்பையும் இணைத்து, நிர்வாக அமைப்பையும் இணைத்துச் செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதொரு யோசனை.

திரு. வியைகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்த ஆர்.டி.ஓ. நெடுப்பதற்கு எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லை. அது ஒரு போஸ்ட் ஆபீஸ் மாதிரிதான் இருக்கிறது. சென்ற தடவை கூட டிஸ்க் மானியக்கின் மீது நான் பேசியபோது இதைக் கூறியிருக்கிறேன். அது தேவையே இல்லை.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லா நிர்வாகம். ஜில்லாக் கலெக்டரிடம் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவருக்குள்ள அதி காரங்கள் 37, 40 என்று வரிசையாக பட்டியல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கால் கலெக்டர் தன் அதிகாரங்களில் மூலக் கவனத்தையும் செலுத்த முடியாததொரு நிலைதான் இருக்கிறது. திடீரென்று ஒரு வேலை வருகிறது, அவர் போய் விடுகிறார். உதாரணமாக, மக்களின் குறைகளைக் கவனிக்க, பெட்டிஷன்ஸ் வாங்கும் திணம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்களில் வெகு நாட்கள் அவர்கள் அங்கு இருப்பதேயில்லை. ஆகவே அவரைப் பார்க்க வருபவர்கள் பார்க்க முடியாமல் சினம்பிப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே துணிந்து இவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

சில சமயங்களில் அதிகாரிகளை நியமிக்க அவர்களிடம் அறிக்கைகள் கேட்டு, அவர்கள் அறிக்கைகள் கொடுக்க பிறகும் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்குத் தயக்கம் காட்டு

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 26]

கிறார்கள். முருகேச முதலியார் கமிட்டி அறிக்கையை அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சமர்ப்பித்தார்கள். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டார்கள். அதை இன்னும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததாகக் காணோம்.

நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நேரமாகி விட்டது. ஒரு சின்ன யோசனையை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரீ ஆர்கனைசேஷன் ஆஃப் வில்லேஜ். நகர்ப் புறங்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. கிராமங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அடிமினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஸோர்ம்ஸ் கமிஷன் போல், நிர்வாக சீர்திருத்த கமிஷன் என்ற முறையில் ஒரு கமிஷன் அமைத்து கிராமங்களை எப்படி சீர்திருத்தியமைப்பது, தாலுகாக்களை எப்படி சீர்திருத்தியமைப்பது, மாவட்டங்களைக் கூட எப்படி சிறிய மாவட்டங்களாக அமைப்பது, இவற்றின் நிர்வாகத் திறமையை எப்படி அதிகப்படுத்துவது, மக்களின் மீது செலுத்தப் படுகிற அதிகாரப் பளுவை எப்படிச் குறைப்பது, சிக்கனத்தை எப்படி ஏற்படுத்துவது இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதில் ஐ.ஸி.எஸ் அதிகாரிகளைப் போட்டால் போதாது. அதிகாரிகளைப் போட்டால் அதிகார வர்க்கத்தோரணையில் தான் அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுப்பார்களே தவிர மக்கள் கஷ்டத்தையனுசரித்த ரிப்போர்ட் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையிலே சந்தானம் கமிட்டி போட்ட மாதிரி. நமது மாநிலத்திற்கு “அடிமினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஸோர்ம்ஸ் கமிஷன்” என்ற அடிப்படையில் ஒரு கமிஷன் போட வேண்டும். கிராம கர்ணம், மணியம் போன்ற பதவிகளை ஒழித்து விட்டு எஸ்.டி.சி.-க்களைப் போட்டு அவர்களிடம் பஞ்சாயத்துகளின் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். தாலுக்கா கவுன்ஸில்கள் ஏற்படுத்தி—பஞ்சாயத்து யூயன் கவுன்சில்கள் வேண்டாம்—அதற்கு தாசில் தாரே பொறுப்பாகச் செய்து, ஜில்லா மட்டத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் பொறுப்புக்கு, கலெக்டராகவும் இருக்கச் செய்ய வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஒரு கமிஷனைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை அதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது மாவட்ட நிர்வாகத்திலேயிருக்கின்ற பழைய முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். நானும் அதை அதிகரிக்கிறேன். இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் கூட்டங்கள் ஏதோ ஒரு ஸ்பெக்காகத்தான் நடைபெறுகின்றனவே தவிர அவற்றில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்கு எந்தவிதமான மதிப்பு மில்லை. அந்தக் கூட்டங்களை மாவட்ட அட்சித் தலைவர்கள் சட்டமன்றம் நடப்பதைப்பற்றிக்கூடக் கவலைப்படாமல் அந்த

1968 மார்ச் 26]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

நாட்களிலே அந்தக் கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் அப்பொழுது எங்களால் கலந்துகொள்ள முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே நாங்களும் கலந்து கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை விட, பெரிய மாவட்டமாக இருக்கின்ற இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை நிர்வாக அமைப்பில் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நம்முடைய மாநிலத்திலேயே இயற்கையின் சாபத்திற்கு ஆளான மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம். அங்குள்ள வரட்சியினால் அந்த மாவட்டத்தினருக்கும் மக்கள் எவ்வளவு இன்னல்கள் அடைகிறார்கள், எவ்வளவு ஏழமையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை இங்கேயிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எனவே அந்த மாவட்டத்தைப்பற்றித் தனிக் கவனம் செலுத்தி அதை விரண்டாகப் பிரித்து, தனி அதிகாரிகளை நியமித்து, நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தனிக் கவனம் செலுத்தி அந்த மாவட்ட மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அந்த மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஆண்டுக்காண்டு நஷ்டம் வருகிறதே தவிர எந்தவித இலாபமும் வருவதில்லை. இருக்கிற தொழில் வளம் சாத்தூர், சிவகாசி, விருதுநகர் போன்ற 3, 4 நகரங்களைச் சுற்றிலும் இருக்கிறதே தவிர அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு விமோசனமோ, அபிவிருத்தியோ இதுவரையில் ஏற்படவில்லை. அரசாங்கம் அதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு பணம் செலவாகும் அந்தப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், அந்த மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிடாமல், அதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் கருணைகூர்ந்து தனி தொகையை ஒதுக்கி அதைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கிருக்கும் நிலையில் உள்ளாட்சி தேர்தல் பற்றி ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பஞ்சாயத்துக்களை பழைய அரசாங்கம் பிரித்திருப்பது முற்றிலும் அரசியல் நோக்கத்தைப் பொறுத்திருப்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. காங்கிரஸ் வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பல பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரித்தும், அல்லது இணைத்தும் இருப்பதை உடனடியாக இப்பொழுது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, அதன் பிறகு தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களை இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி இல்லாமல் நேரடித் தேர்தலாக, வாக்காளர்களே நேரடியாக வாக்களிக்கும் முறையில் அதை நடத்தினால்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

இப்பொழுது நடைபெறும் தேர்தல்களில் இருக்கிற பண நடமாட்டம், கொலை, கொள்ளை முதலிய குற்றங்கள் நடைபெறாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். இப்பொழுது நடைபெறும் தேர்தல்களில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும் குறைந்த அளவு 1½ இலட்சம், 2 இலட்சம் செலவு செய்து வருகிறார்கள். சிலர் எப்படியாவது பதவிக் காலத்தில் அந்தப் பணத்தை, பொது மக்களுடைய வரியிலிருந்து எப்படியாவது சம்பாதித்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் குறிப்பிட்ட சில தலைவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் கிடைக்கிறதே தவிர, நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அந்த மாவட்டத்திலேயே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைச் சரிவரக் கேட்டு அவைகளை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதில்லை. மேற்கு இராமநாதபுரத்தில் 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கிருக்கின்ற வரட்சியான சூழ்நிலையை அடிக்க காட்டி, கலெக்டரவர்களுக்கும், அமைச்சரவர்களுக்கும் விண்ணப்பம் கொடுத்தால், அதன்பேரில் அமைச்சரவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள், இருக்கின்ற நிலைக்கு நேர்மாறான அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே பாலைவனமாகியிருக்கும் நிலைமைக்கு மாறாக வளமாகியிருக்கிறது என்று கொடுத்திருப்பாரோ என்று அஞ்சுகிறேன். அதனாலே வரிவஜா கிடைக்கவில்லை, கடன் வசூல் தள்ளி வைக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் கண்ணீர் வெள்ளத்தை வடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ இயற்கை காட்டிய கருணையினால் ஓரிரு வாரங்கள் நல்ல மழை பொழிந்ததால் அவர்கள் உயிரோடு வாழக்கூடிய அருகதை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பொது நடவடிக்கைகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நாங்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள். பொதுமக்களின் காரியங்களை எடுத்து வருகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் காட்டும் அலட்சியம் மக்கள் மத்தியில் ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணி விடுகிறது. இதை நீக்குவதற்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினரின் கோரிக்கை என்ன, அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எழுத்து மூலம் என்ன பதிலைத் தந்தார் என்பதற்கு அரசாங்கம் கட்டளையிட்டு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன் தனிப்பட்ட சலுகைகளுக்காக சென்றோமென்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மறுக்கலாம். ஆனால் பொதுமக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு மாவட்ட எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சென்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அதில் ஒத்துழைத்தால் குறிப்பிட்ட சில பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியுமென்று குறிப்பிட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம், நன்றி.

1968 மார்ச் 26]

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்தின் மீது என்னுடைய கட்சிக்காரர் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இன்று மாவட்ட நிர்வாகம் ஒழுங்கான முறையில் நடந்தால் தான் நமது அரசாங்கம் நன்றாக நடைபெறும். அது பொது மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்புடைய பாலமாக அமைந்துள்ளது என்றால் அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள் வார்கள். அது நல்லமுறையிலே நடைபெறுவதற்கு அங்குள்ள லர்கள் அதற்குத் தகுந்தமுறையிலே நடக்க வேண்டும். ஆனால் திருச்சி மாவட்டத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்த வண்ணம் இருக் கின்றன. இனிமேலாவது அவ்வாறு நடக்காமல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பொறுப்பையேற்று ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாவட்ட நிர்வாகப் பொறுப்பிலேயுள்ள கலெக்டர்களை ஒரு ஆண்டுக்கு ஒருமுறையோ அல்லது ஒரு ஆண்டுக்கு இரு முறையோ மாற்றுவது என்பது தகுந்த காரியமாக இருக்காது. ஏனென்றால் ஒரு கலெக்டர் வந்தது அந்த மாவட்டத்தின் நிலையைப் புரிந்துகொள்ளவே ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. எனவே குறைந்தது 3 ஆண்டுகளாவது ஒரு கலெக்டர் ஒரு மாவட்டத்தின் பொறுப்பு களைச் செய்ய இந்த வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்திலிருக்கின்ற மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மன்றம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தீர்மானங்கள் கொடுத்தால் அதன் மீது ஒன்றுமே செயல்படுவதில்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் கொண்டு போகும் தீர்மானத்தை படிப்பதோடு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். எனவே மாவட்ட மன்றத்திற்குத் தலைவராக உறுப்பினர்களில் ஒருவர்தான் வர வேண்டுமென்றும், உறுப்பினர்கள் கொண்ட மன்றத்திற்கு அதிகாரி தலைவராக இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாக வில்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் கலெக்டர்கள், நாடகங்களுக்கு, சினிமா நடிக்கைகள் நடிக்கும் நாடகங்களுக்கு தலைமை வகிப்பது அவர்கள் வகிக்கும் பதவிகளும், பொறுப்புக்கும் உகந்ததாக இருக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். கலெக்டர் பதவி மிகவும் பொறுப்பான பதவி. அவர்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் கலந்து கொள்ளாமல் அவர்களுக்கிருக்கின்ற பண்பாட்டினைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வகையில் இந்த அரசு அமையவேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டமான திருச்சி மாவட்டம் மிகப்பெரிய மாவட்டம். அவசியம் அதை இரண்டாகப் பிரித்தால் நல்லமுறை யிலே செயல்கள் நடைபெற இயலும். அரியலூரைப் பொறுத்த வரையில் கல்வியையும், விவசாயத்தையும் பொறுத்தவரையில் துணை மாவட்டமாக அமைத்துச் செயல்படுகிறது. மிகப் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற அரியலூருக்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து, துரிதமாக செயல்படுகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1969 மார்ச் 26]

வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரியால் அதையும் சேர்த்து செயல்பட முடியவில்லை. ஆகவே அங்கு செயல்கள் சரியாக நடைபெற நமது அரசு தனி அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டும் அந்த மனுக்கள் 4 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் அப்படியே இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமானால் தனி அதிகாரியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரியலூர் வட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு தனி அலுவலகமே இல்லை. ஆனால் அரியலூர் வட்டம் தனியாகப் பிரிந்திருக்கிறது. அந்த அரியலூர் வட்டத் திற்கு தனி அலுவலகம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றய நிலையிலே விலேஜ் முனிசிப்களும், கணக்குப்பிள்ளைகளும் அங்கே முழு நேர ஊழியர்களாகத்தான் வேலை செய்து வ்லலை. பார்ட்டைம் ஊழியர்களாகத்தான் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது பொதுப்பாகவும் முறையாகவும் கூட்டுறவாகவும் பிரித்து வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை இப்பொழுது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் வேலை ஆட்களை மிரட்டுவதைப்போல் அவர்களை அதிகாரிகள் மிரட்டுகிறார்கள். அந்த நிலை இல்லாதிருக்க வழி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, என் பகுதியிலே இப்பொழுது கொள்முதல் மிகத் தீவிரமாக நடைபெறுகிறது. என்னுடைய பகுதியில் எல்லா பயிர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பல நாட்களாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. புள்ளம்பாடி, பாசன பகுதியில் மழை இல்லாத காரணத்தால், திருமழப்பாடி, எளத்தைகுடம், காமரசவல்லி, ஏலாக்குறிச்சி, கிழக்கா வட்டாங்குறிச்சி போன்ற பகுதிகளில் விளைச்சலே கிடையாது. அங்கு இது போன்ற நிலை இருப்பதை மாற்ற வேண்டும். அங்கு விவசாயிகளிடத்தில் சோதனை செய்து, எங்கு செல்கிறாய், ஏன் செல்கிறாய் என்று கேட்டு அதி காரிகள் மிகவும் மிரட்டுகிறார்கள். அவர்களை வேலைக்காரர்களைப் போல் இப்பொழுது மிரட்டுகிறார்கள்—மதிக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே மாவட்ட ஆட்சி மன்ற நிர்வாகம் குறித்தும், ஒரு மாவட்டம் எந்த வகையிலே தன்னுடைய ஆட்சி முறையை அமைத்துக் கொண்டால் மக்களின் குறைகளை எளிதாக்குகின்ற வகையிலே செயல்பட முடியும் என்பதைப் பற்றிய கருத்துக்களையும் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் மிகமிக அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். பொதுவாக, குறிப்பிட்ட கருத்துக் களில் மிக மேலோங்கியிருந்த கருத்து மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங் களைப் பற்றியது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள், திருமணங் களின்போது தம்பதிகள் மாலை மாற்றுகின்ற சடங்கு எப்படியோ, அந்த சடங்குகளையொட்டிய முறையிலே தான் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 26]

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

கிராமப் புறங்களிலே பெரும்பெரும் சாலைகள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பொறுப்பிலே விடப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும் சாலைகளை—சாலைச் செலவுகளை ஏற்று நடத்துகின்ற அளவுக்கு அதற்குப் பெரிய வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. இவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களிலே எடுத்துச் சொல்கின்ற நேரத்தில், நமது பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் போல, அது வெறும் திருமணச் சடங்காகவே இது வரையிலும் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிகப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, நான் அறிந்த வரையிலும், வகையிலும் இன்று நிச்சயமாக கிராமப் புறத்திலே, வாடி, வதங்கிச் செல்கின்ற ஏழைகளுக்குப் பல பகுதிகளிலே நடைபாதைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. உழவர் பெருமக்கள் குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் தீர்க்க வேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஒவ்வொரு தலைமை அலுவலரைப் போட்டு, ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் தலைமை அலுவலகத்தில் அவர் வந்து அந்த அந்த வட்டத்திலே இருக்கிற மக்களது குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் ஏற்று உடனுக்குடன் பரிசீலனை செய்கின்ற முறையிலே நடைமுறைப் படுத்தப்படுமானால் நிச்சயமாக இன்றைய தினம் உள்ள கோரிக்கைகளிலே 50 சதவிகிதத்தை உடனுக்குடன் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை அவர்கள் மேற்கொள்ள முடியும்.

ஒரு கிராம விவசாயி தன்னுடைய நிலத்திற்கு பம்பு செட் போட வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு மெஷின்கள் வாங்குவதற்கு மனு செய்து கொள்ளுகிறான். அங்கே மனு போட்டுவிட்டு அடுத்து மின்சார வாரியத்திற்கு மனு போடுகிறான். பம்பு செட் போட்டதற்குப் பிறகு 'நீ போய் மின்சார இணைப்பைப் பெற்றுக்கொள்' என்று அணையாளர் கூறுகிறார். ஆகவே மின்சார வாரியத்திற்குச் சென்றால், 'நீ மின் பொறி சம்பந்தப்பட்ட கருவிகளைப் பொறுத்தி விட்டு வா' என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே சாலதாமதம் செய்துகொண்டே போகிறார்கள். கடைசியிலே அவர்கள் 6 திங்கள், 8 திங்கள் என்று திங்களை ஏற்றிக் கொண்டே செல்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய ஏற்றங்களுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை அவர்களாலே உடனுக்குடன் பெறமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இங்கு நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்தை ஏதோ காஞ்சிபுரத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதாகச் சொன்னார்கள். இந்த சமயத்தில் சுருக்கமாக நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு டம்பு காஞ்சிபுரத்தின் தலைவராக இருந்தவர் காங்கிரசிலே அதிகமான பற்றும் பாசமும், அந்தஸ்தும் கொண்டவர். அவருடைய காலத்தில் நமது தமிழகத்துக்கு திரு. காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதும், அதிகமாக மக்கள் தொகை

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1968 மார்ச் 26]

உள்ளதுமான காஞ்சிபுரம் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளது; அதனுடைய வேலைகளை முடிக்கவேண்டுமென்றால் நந்தனம் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்துத் தலைமை அலுவலகத்தை மாற்றியாக வேண்டுமென்று தூதுக் குழுவையும் ஏற்படுத்தி, அதிலே என்னையும் ஒருவராகக் போட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுதே அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆதரித்து இருக்கிறார்கள், வாக்குறுதி தந்தார்கள் என்பதை நான் எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் அவர்களுடைய தலைவரே தந்த வாக்குறுத்தியை இவர்கள் மீறமாட்டார்கள், அதை நிறைவேற்ற குறுக்கிடமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த அளவுக்கு இருந்தாலும் சென்னையை ஒட்டிய பகுதிகளிலே காஞ்சிபுரம் இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய பெரிய நகரமாக இருந்தாலும் அந்த நகரத்திலே தொழில் வளம் இல்லாமலிருக்கிற காரணத்தால், மக்கள் வாழ வழி தெரியாமல் அல்லல்படுகிறார்கள்—அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையினாலே தனியார் துறை நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், அல்லது அரசினுடைய பொறுப்பிலே உடைய, ஏற்படுத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், மக்கள் ஜனத் தொகை அடிப்படையிலே வைத்து, நீண்ட நெடுங்காலமாக வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற தன்மையில் அங்கு ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் தமிழக அரசு செயல்படவேண்டும் என்றும், பெரும் அளவில் அங்கு தொழில் வளத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முனைய வேண்டுமென்றும் கூறி என்னுடைய கருத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். மருதாசலம்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மணியக்காரர் பேச்சின்படி தான் இன்றைக்கு நிர்வாகமே இருக்கிறது. மணியக்காரர் கையெழுத்து போட்டவுடனே நடக்கிற அந்த முறைதான் நடந்துகொண்டு இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தவிதமான முறையும் இல்லை. மணியக்காரர்களை இன்றைக்கு நிரந்தர வேலைக்காரர்களாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி நிரந்தர வேலைக்காரர்களாக ஆக்கி, சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு கிராமத்திலேயிலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு மாற்றுகிற முறையையும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் மணியக்காரர்கள் முறையாக வேலை செய்வார்கள்.

ரேவின்யூ டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு கலெக்டரிடத்திலோ, அல்லது தாசிஸ்தாரிடத்திலோ போய் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் எந்தவிதமான பதிலும் கிடைப்பதில்லை. இன்றைய தினம் ஒரு விண்ணப்பத்தை சாதாரண மக்கள் கொடுத்தாலும் சுட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுத்தாலும் அதற்கு பதில் கொடுப்பதில்லை, அந்த விண்ணப்பத்திற்கு உடனடியாக

[திரு. என். மருதாசலம்]

1968 மார்ச் 26]

உன்டா இல்லையா என்று இரண்டிலொரு பதிலை அனுப்ப வேண்டும் அப்பொழுதுதான் அதற்கு மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, 60 வயதானவர்களுக்கு ஒரு பென்ஷன் கொடுப்பதாகப் போன காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே திட்டம் வந்தது. அந்த பென்ஷன் இப்பொழுது கொடுப்பதே இல்லை. ஏதாவது விண்ணப்பத்தை எழுதிக் கொடுக்கால், அதை மணியக் காரணம் வந்து பார்ப்பதில்லை. கணக்குப்பிள்ளையும் வந்து பார்ப்பதில்லை. அதைப் பற்றி கவனிப்பதும் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த விண்ணப்பகாரர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உதவி ஊதியம் பெறுகின்ற நிலையிலுள்ள உபாக்தியாயர்களுக்கு விலைவாசி உயர்வுக்குத் தக்கபடி உயர்க்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்ந்துக்கொண்டே போடுவது விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏற்றமாகிரி அவர்களுடைய ஊதியத்தையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நகரசபையிலே வேலை செய்கின்ற எழுத்தர்களுக்கு பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே பலபேர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி நகரசபை எழுத்தர்களுக்கும் பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று கோவை நகரசபையிலே தீர்மானம் போடப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று ஒன்றாம் பரியலில்லை. அதையால் இந்த எழுத்தர்களுக்கு உடனடியாக பென்ஷன் தருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

தி.ச.
11-30

பல இடங்களில் கூட்டங்கள் போடுகிறார்கள். அப்படி கூட்டங்கள் போடுவதற்காக போலீஸில் அனுமதி வாங்கவேண்டும். அதற்காக ரூ. 50 ராய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் ட்ரெஸ்டியரில் கட்டவேண்டும். 7 நாட்களுக்கள்ளாக கட்டிவிடலாகாது பரீட்சை தருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஒரு கூட்டம் போடவேண்டும் என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எழுதிக் கொடுக்கால் அப்போதே கூட்டத்திற்கான அனுமதி தரவேண்டும். அந்த முறையைக் கையாள்வதற்கு அரசாங்கம் முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாவட்ட அட்சியாளர்கள் முறையாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் என்றால், அது மாவட்ட அட்சியாளர்கள் மீது குறை சொல்வதற்காக அல்ல. அவர்களிடையே மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் அவர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வார்கள். வேலையும் முறையாக நடக்கும். மக்கள் அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை கொள்ளும் அளவுக்கு அவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு மாறாக நடந்து கொள்ளப்பவர்கள் மீது அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மக்களுக்குள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான வகையில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 26]

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாவட்டங்கள், வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படிப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனவோ அப்படியே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போதுள்ள மாவட்டங்களில் சில சிறியவை யாகவும், சில பெரியவையாகவும் இருக்கின்றன. தாலுக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சில தாலுக்காக்கள் பெரியனவாகவும் சில சிறியனவாகவும் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு புனராலோசனை செய்யவேண்டும். இகெல்லாம் பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வரக்கூடிய விஷயங்கள்தான், இதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வருவதில் பயன் இல்லை. இந்த மாவட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். வடார்க்காடு மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டம். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் சிறிய மாவட்டம். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சில தாலுக்காக்களை எடுத்து செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தோடு சேர்த்து ஒரு மாவட்டங்களையும் சீர்செய்ய வேண்டும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரே மாவட்டத்தின் ஒரு தாலுக்காவிலிருந்து இன்னொரு தாலுக்காவிற்கு நெல் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்றால், இடையிலே வருகிறது. இன்னொரு மாவட்டம். இதற்காக இந்த மாவட்டத்திலும் பரமிஷன் வாங்க வேண்டும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து மாவட்டங்களின் எல்லைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராம மணியங்களைப் பொறுத்தவரையில், இசம்பு முறையை எடுத்து விடுவது நல்லது. கிராம மணியங்களை இசம்பு பாக வைத்துக் கொள்வது அவ்வளவு நல்ல முறை அகாது. இசம்பு பாக்கியம் என்றால் ஒருவர் கொடர்ந்து தவறு செய்து கொண்டிருந்தாலும், அவரை இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்ற முடியாது. தங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று இசம்பு பாக்கியத்தை உள்ளவர்கள் தவறு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் அகவே, இசம்பு முறையை எடுத்துவிட்டு ஒருவரை ஒரே ஊரில் கொடர்ந்து இருக்கமுடியாது. நிலைமை இல்லாமல், ஒரு இல்லாவத்களையே வேறொரு ஊருக்கு மாற்ற வேண்டும். இசம்பு முறையை எடுத்து விட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மணியங்காரர், கணக்கப்பிள்ளை செய்கிற தவறுகள்தான் அரசாங்கத்தின் மீதும் குறை சொல்லக் காரணமாக இருக்கின்றன. மணியங்காரர், கர்ணம் தவறு செய்கால் யாரைப் பாதிக்கும்? அரசாங்கத்தைத்தான் பாதிக்கும். கிராம மக்களிடத்தில் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு கிராம மணியம், கணக்கப்

1968 மார்ச் 26]. [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

பிள்ளை மீது வருவதற்குக் காரணம், இசம்பு முறை இன்னும் இருந்து கொண்டிருப்பதுதான். ஆகவே, இசம்பு முறையை எழுத்தாண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து ஒவ்வொரு ஊராக மாற்றல் செய்ய வேண்டும். இந்த இசம்பு முறையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலுக்கு யார் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் கலெக்டர்தான் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார். ஆனால் ஆந்திர மாநிலத்தில் கலெக்டர் தலைவராக இருப்பது கிடையாது. அங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் தலைவராக இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருந்தாலும் சரி, எம்.எல்.ஏ.-ஆக இருந்தாலும் சரி, எம்.பி. யாக இருந்தாலும் சரி வருஷத்திற்கு வருஷம் தேர்தல் நடத்தி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள்தான் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலுக்குத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு கலெக்டர் தலைவராக இருப்பதால் அவர்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகத்தின் கண்ணோட்டத்திலேயே போகிறது. அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் கூட நடவடிக்கை எடுக்க இவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். ஆகவே கலெக்டர் தான் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை மாற்றி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திற்குத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

துண்டு நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும். சில கிராமங்களில் ஆற்றுக்கால் பாய்ச்சலில் வரக்கூடிய நிலங்கள் சிதறுண்டு இருக்கின்றன. துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும், கன்ஸாலிடேஷன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆற்றுக்கால் பாய்ச்சலின் கீழ் வரும் புஞ்சை நிலங்கள் இருந்தாலும் சில நிலங்களுக்கு ஆற்றுக்கால் மூலமாகப் பாசனம் கிடைப்பதில்லை. ஆற்றுக்கால் பாய்ச்சல் ஓரளவோடு நின்று திரும்பிப் போய் விடுகிறது. மேடிட்ட பகுதிகளில் பம்புசெட்டைப் போட்டு தண்ணீரை உறிஞ்சி விடுகிறார்கள். அதனால் கசக்காலை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு ஆற்றுக்கால் பாய்ச்சல் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நஞ்சை நிலங்களுக்கும் தீர்வை 18 ரூபாய் என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கு நஞ்சைத் தீர்வையை எடுத்துவிட்டுப் புஞ்சைத் தீர்வையாகப் போட வேண்டும். கசக்கால் தண்ணீர் பாயாமல் இருப்பதால் அந்த நிலங்களுக்குப் புஞ்சைத் தீர்வைதான் விதிக் வேண்டுமேதவிர அதை நஞ்சை என்று சொல்லி நஞ்சைத் தீர்வை போடுவதில் பயன் இல்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு 18 ரூபாய், 20 ரூபாய் தீர்வை என்றால் எப்பேர்ப்பட்ட விவசாயியாலும் அதைத் தாங்க முடியாது. ரொம்ப வசதி படைத்தவர்கள் கூட ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்றால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நஞ்சை நிலங்களுக்கும் புஞ்சைத் தீர்வையே

[திரு. [எஸ். ஜே. ராமசாமி]

[1968 மார்ச் 28]

விதிக்க வேண்டும். பாய்ச்சல் இல்லாததால் அப்படிப்பட்ட நிலங்களைக் கட்டாயமாகப் புஞ்சைத் தீர்வைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜமாபந்தி முறையில் சில மாறுதல்கள் தேவை. பெடிஷன்கள் போட்டால் உடனடியாகத் தீர்ப்பது இல்லை. தள்ளிக் கொண்டே போகிறது. ஜாயின்ட் பட்டாக்களை தனிப் பட்டா ஆக்க வேண்டும் என்று விவசாயி மனுப் போட்டால் உடனே பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு பேர்கள் இருந்து, எல்லோருக்கும் சேர்ந்தாற்போல் கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதை தனித்தனி பட்டாவாக கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்து கொள்ளும்போது அதைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும், கூட்டுப் பட்டாவாக இருந்தால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகக் கடன் வாங்குவதில் கஷ்டம் ஏற்படும். எலக்ட்ரிக் பம்புசெட்டுக் கள் வாங்குவதற்கும், மற்ற உதவிகளை அரசாங்கத்திலிருந்து பெறுவதற்கும் தனிப் பட்டா அவசியம் ஆகிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்தக் கூட்டுப் பட்டாவைத் திருத்தி தனிப் பட்டாவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று தாசில்தார் உடனடியாக கிராம கர்ணங் களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “மாவட்ட ஆளுநரிடம் குவிந்துள்ள அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும்” என்பதைக் குறித்து வலுவாக, என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் நூற்றுக்கணக்கில் இல்லையென்றாலும், 37 அதிகாரங்கள் மாவட்ட ஆளுநரிடம் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படியே அதிகாரங்கள் குவிந்து கொண்டு போவதால் ஒருவரால் அதைப் பார்க்க முடியாது. அவர்களுக்கு உதவியாளராக கெஸ்டெட் ஆபீசர் அந்தஸ்தில் பல பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் அப்படி பி. ஏ. ஆக வந்து அமர்கிறார்கள். அவர்களிடம்தான் கலெக்டருடைய அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக, பெரிய மாவட்டங்களை ஓரளவு ‘ஸப்-பிரகேட்’ செய்து கொடுத்தால், அந்த அதிகாரம் பரவலாக இருக்கும். மாவட்டங்களைப் பிரித்து அமைப்பதன் காரணமாக, இப்பொழுது செலவாவதைவிட அதிகச் செலவு ஆகும். ஆதலின் இயன்ற அளவுக்கு அதிகாரங்களை எப்படிப் பகிர்ந்து கொடுப்பது என்பதைப் பற்றித்தான் யோசிக்க வேண்டும். கலெக்டருக்கு உள்ள அதிகாரத்தில் அதிகப் பங்கு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு வர வேண்டும். தர்க்காஸ்தை விநியோகம் செய்வது போன்ற சிறிய சிறிய விஷயங்களுக்குப் பல கடிதங்கள் பல மட்டங்களில் அதிகார

1968 மார்ச் 26] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

ரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதென்பது மிக எளிதான காரியம். இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற மிக துக்ககரமான நிலைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு, சாத்வீகமான முறையைக் கையாண்டு நேற்று செங்கற்பட்டு மாவட்ட கெசட் பதிவில்லாத அத்தனை உத்தியோகஸ்தார்களும் காஷுவல் லீவ் போட்டு விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அங்குள்ள ஆளுநருடைய பி.ஏ. (ஜெனரல்), மற்ற அங்காரிகளை மரியாதையற்ற முறையில், மிகக் கேவலமாக நடத்தியதால், மரியாதைக் குறைவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில், சுயமரியாதை கெடுவதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில், அவர்கள் விடுமுறை போட்டுத் தங்களுடைய கஷ்டங்களை தாங்கள் அனுபவித்து வருகின்ற நிலையை, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வந்து எடுத்துக் கூறி, அதற்குப் பரிகாரம் தேடியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது ஒரு காலத்தில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நடந்து இருக்கலாம். விடுதலை அடைந்ததற்குப் பிறகு, நம்முடைய உத்தியோகஸ்தார்கள் எந்த மட்டத்திலிருந்தாலும் சரி, கீழ் மட்டத்தில் இருந்தாலும் சரி, உயர் மட்டத்திலிருந்தாலும் சரி, மிக உயர் மட்டத்திலிருந்தாலும் சரி, எல்லோரும் நாட்டுக்குப் பணி செய்கின்றவர்கள், சம்பளம் வாங்குபவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சம்பளம் வாங்காதவர்களாக இருந்தாலும் சரி நாட்டின் பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் என்ற முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும். முன்காலத்தில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தார்கள் 'உங்கள் கீழ்ப்படிதல் உள்ள (yours Obediently)' என்று போட்டுக்கொண்டிருந்ததை உங்கள் உண்மையுள்ள (yours faithfully) என்று மாற்றி திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் தோலோடு தோள் கொடுத்துப் பணியாற்றுவவர்கள், எல்லோரும் அந்தஸ்து உடையவர்கள் என்ற ஒரு நிலையை, ஓர் எண்ணத்தை, ஓர் உணர்ச்சியை அவர்களிடையே உண்டாக்க வேண்டும். ஆளுநர் இருந்தால், ஆளுநருக்குக் கீழே உதவி ஆளுநர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்குக் கீழே கெஜட் பதிவு இல்லாத சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தார்கள் இருந்தால், அவர்களெல்லாம் கவுரவமாக நடத்தப்பட வேண்டும். அடிமைகளைப் போன்று அவர்களை நடத்தக் கூடாது. வீட்டு வேலையாட்களைக் கூட மிகவும் கவுரவமான முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். முதன் முதலில் மாகாண சுயாட்சி வந்தவுடனேயே சேவகர்களை "பியூன்" என்று அழைக்கக் கூடாது, பெயர் சொல்லித்தான் அழைக்க வேண்டும் என்று அன்று ப்ரீமியராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்ததாகத் தெரிகிறது. அவைகளெல்லாம் நாளடைவில் நடைமுறையில் மறைந்து போய்விட்டது. இன்றைக்கு ஆண்டான், அடிமை என்ற நிலையில்தான் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தார்கள் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த பெர்ஸனல் ஃபைல்கள் தான். அது சம்பந்தமாக ஒரு முக்கியமான திருத்தம் செய்ய வேண்டும். பெர்ஸனல் ஃபைல், கான்பிடென்ஷியல் ஃபைல் என்று வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அதிகமாக "காக்காய்" பிடிப்பவர்களுக்குத் தான், அதாவது மேலதிகாரிகளிடம் கொஞ்சி, குலாவி,

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1968 மார்ச் 26]

அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொடுப்பவர்களுக்குத்தான் சலுகை, சௌகரியம் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, உண்மையாக சேவை செய்பவர்களுக்கு, சேவை ஆர்வம் கொண்டவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லாமல் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேளி நாடுகளில், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பெர்ஸனல் லைப்களுக்கு மாறாக, ஒரு நிர்வாக நடுவர் (அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் டிரிப்யூனல்) என்ற அளவிலே வைத்து, அவ்வப்பொழுது அந்தப் பணியாளர்களுடைய நிலைமையை, அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கேட்டு, அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு நிலையை நாம் இங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். நிர்வாக நடுவர் (அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் டிரிப்யூனல்) என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சமாக மாவட்ட ஆளுகையிலே அமைய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயம். லைப்கள் பைசல் ஆகாமல் வெகு நாட்களுக்குத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த முறையை நாம் சீரமைக்க வேண்டும். ஒரு மாவட்டத்தில் கார்டு ஸிஸ்டம் என்று ஒன்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது யார் விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் யார் மனுக் கொடுத்தாலும், அவர்களுக்கு கார்டில் ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டு, இத்தனை நாட்களுக்குள் விஷயம் முடிவடையும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி கார்டு ஸிஸ்டத்தை மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் பேப்பர்களைத் துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, கார்டு ஸிஸ்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களிலும் அமுல் நடத்தியோ அல்லது முறையைக் கையாண்டோ சீர்திருத்தங்கள் செய்து, எல்லா மாவட்டங்களிலும் துரிதமாகப் பேப்பர்கள் பைசலாவதற்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற முன்வருகிறேன். இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், சீர்ப்பட வேண்டுமென்றால், மக்கள் தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது 11 தாலுக்காக்களைக் கொண்ட பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கு மக்களிடமிருந்து வரக்கூடிய மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப்படாமல் அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகள் தக்க முறையில் துரிதமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஆவன செய்ய முடியவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 26] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

எங்கள் மாவட்ட ஆட்சியாளர் புதியதாக ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித்து நடத்திக் கொண்டுவருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. கிராமங்கள் வாரியாக சென்று, கிராம மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை அங்கேயே பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வதாசக் கேள்விப்படுகிறேன். மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த முறையைப் பின்பற்றி, தாலுக்காவிடமுள்ள முறைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் அது பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும். ஆகவேதான் இந்த ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்தால், மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும், மக்களுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும் என்பதை மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இந்த ஜமாபந்தி முறையை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தாலுகா ஆபீசில் ஜமாபந்தி நடக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்கு அதனால் மிகவும் சிரமமான நிலைமை உண்டாகிறது. ரூபாய் 100, 200 செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை வருகிறது. வீட்டை விட்டு வந்து அங்கேயே குடியிருக்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த முறையை அடியோடு மாற்றி, நல்ல முறையில், ஆதாயமாக இருக்கக்கூடிய முறையில், செலவு இல்லாத முறையில், பொது மக்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் முறையில், யூனியன் வாரியாகப் பிரித்து இதை நடத்தவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 50 மைல், 60 மைல் தூரத்திலிருந்து வந்து, கட்டு சாத மூட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு வந்து, அங்கு இரண்டு, மூன்று நாட்கள் தங்கி மனுக்களைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதை நான் கண்கூடாகப் பார்க்கிறேன். கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களில் 100-க்கு 99 மனுக்கள் அப்பொழுது பரிசீலிக்கப்படவில்லை, தணிக்கை அதிகாரி மனுதாரரைக் கூப்பிட்டு, 'தாசில்கார் ஊருக்கு வருவார். நீங்கள் போகலாம்' என்று சொல்லி விடுகிறார். பல ஆண்டுகள் அகியும் தாசில்தார் ஊருக்கு வருவதில்லை. அந்த மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. ஏனெனில் நிறைய வேலை இருக்கிறது, வேலை அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள்.

மேலும், சிக்கனத்தை யொட்டி சில அதிகாரிகள் நீக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, மூலவு கூறப்படாமலேயே நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால் நானே ஒரு மனு பட்டர் பிரிவினைக்காகக் கொடுத்தேன், லப்-டி-விஷன் பீஸ் கூடத் கட்டிவிட்டேன். அந்த மனு ஒப்பொழுது என்கே இருக்கிறது என்று கூடத் தெரியவில்லை, இம் மாதிரி பல அயிரக்கணக்கான மனுக்கள் பைசல் செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு மற்றொன்று சொல்வேன். கிராம மக்கள், 25 வீடு இல்லாத ஏழை மக்கள், வீட்டு மனைக்காத நிலம் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று 10 ஆண்டுகளுக்கு

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்] [1968 மார்ச் 26]

முன்பு ஒரு மனு எழுதிக் கொடுத்தேன். அடைமானம் செய்து கொடுப்பதற்கான மனுவை 1963-ல் கொடுத்தேன். பிறகு 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, இப்படி பல வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தேதி வரையில் அந்த மனுக்கள் எந்த நிலையில் இருந்து வருகின்றன என்பதைக் கூட புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் சப்-டிவிஷன் செய்யப்பட வேண்டும், சர்க்கார் தரிசாக இருப்பதை கிராம நத்தமாக மாற்ற வேண்டும். பிறகுதான் அடைமானம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய கோரிக்கைகள் இப்படிப் பல் ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல், நீடித்துக் கொண்டே போகின்றன. கிராம மக்களிடமிருந்து வருகிற இப்படிப்பட்ட மனுக்களையெல்லாம் சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு, ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயர் நியமனம் செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும், மக்களுக்கு உள்ள சங்கடமான நிலையை நீக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயரைப் போட்டால் சப்-டிவிஷன் செய்வது அடைமானம் செய்வது போன்ற காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்து கொடுக்க முடியும்.

அப்படியாக, இன்று இருக்கும்படியான நிலைமையில் ஒரு வாட்ச்மென்தாக இருந்தால்கூட அவனுக்குச் சம்பளம் ஓரளவுக்கு அதிகமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதை விடக் குறைந்த அளவில் கிராம உத்தியோகஸ்தார்கள் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் அவர்கள் 6 மாத காலம் வசூல் செய்வார்கள், மற்ற 6 மாதம் நிம்மதியாக இருப்பார்கள். ஆனால் இப்போழுதெல்லாம் முடிவோ உத்தியோகஸ்தர்களாகத்தான் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஓய்வு கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம சிப்பந்திகள் தோட்டி, தலையாரி ஆகியோர்கள் சாதாரணமாக அடிக்கடி வரி வருவலுக்கு உதவியாகச் செல்கிறார்கள். அவர்களை கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது, சரியாக கிராம மக்கள் அவர்களை யார் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட கிராம சிப்பந்திகளுக்குச் சீருடைய வழங்க வேண்டும் என்று மிகவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றால், குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்றால், மக்களுக்கு நிலம் அடைமானம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றால், மக்க்

1968 மார்ச் 26]

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

ஞடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும், மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. சின்னசாமி: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அதன்மீது சில கருத்துக்களை அவையின் முன் வைக்கிறேன். மாவட்டத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முதலெலும்பாக இருப்பது கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் கிராம முன்சீப்களாக, உணக்குப் பிள்ளைகளாகப் பணியாற்றுகிறவர்களை அறவே எடுத்து விட்டு வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் வண்ணம் எழுத்தர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வரி வசூலுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிற தலைபாரி, வெட்டியான் சுறாக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற ஆவன செய்யும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கணக்குப்பிள்ளைகளின் தொல்லைக்கு பொதுமக்கள் பிள்ளைகளாகி விடுகிறார்கள்.

நாமக்கல் வட்டாட்சி அலுவலகத்தில் ஓராண்டுக் காலம் பணியாற்றியவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன் வட்டாட்சி அலுவலகங்களில் எழுத்தர் குறைவாக இருக்கிறார்கள். வேலையோ அதிகம். அதனால் வேலைகள் சேங்கிவிடுகின்றன என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆண்டுதோறும் ஜமாபந்தி நடக்கும்போது எங்கெங்கே பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று மனு வந்திருக்கிறதோ அங்கு கோட்டாட்சித் தலைவரோ, வட்டாட்சித் தலைவரோ நேரில் நிலப் பகுதிகளைப் பார்த்து விரைவாகப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்ட நல அதிகாரி அடிக்கடி மாறுவதால் பசிய மாவட்ட நல அதிகாரி வந்து சேருவதற்குள் மாதக் கணக்கில் அதிகின்றன என்பதால் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் மாவட்ட நல அலுவலகம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்திற்கு அருகாமையில் இல்லாமல் எங்கோ ஒரு படியில் இருக்கிறது. எனவே, மாவட்ட நல அதிகாரி அலுவலகத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு அருகாமையில் இருக்க ஆவன செய்யும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாரத்தில் ஒரு நாள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மாவட்டத்தில் உள்ள முக்கியமான இடங்களுக்குச் சென்று பொதுமக்களின் குறைகளைக் கேட்க செய்யும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலேரியா இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்களை நிரந்தரமாக நியமிக்க வேண்டும்.

[திரு. வி. சின்னசாமி]

[1968 மார்ச் 26]

ஆசிரியர்களை அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் கணவன் மனைவி இருவரையும் ஒரே இடத்தில் பணியாற்ற வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு வழங்கும் அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள் பல ஆண்டுக் கணக்கில் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை மாற்றினால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆணையாளர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஓம்ளி பஸ்களில் கண்டக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் யூனியன் என்ஜினியர் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். இதனால் வேலை பாதிக்கிறது. இன்னும் ஒரு எ.இ. நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எந்த ஊரின் பெயரால் எந்த இடத்தில் இயங்குகிறதோ அங்கேயே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தை மூன்று மாதங்களுக்கொரு தடவை அந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் கூட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற மாவட்ட போக்குவரத்து அதிகாரிகளை அண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத் திட்டம் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேசிய நண்பர்களெல்லாம், கீமே கர்ணம், மணியக்காரர்கள் நல்ல விதத்திலே செயல்படவில்லை, மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் ஆர்.டி.ஓ. அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர் இவர்கள் ஆபீசில் போஸ்டர்பில் போன்றுகான் வேலை பார்க்கிறார்கள். வரக்கூடிய அத்தனையையும் மேலே கலெக்டர் ஆபீசுக்கு அனுப்பிச் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டா மாற்றுக் கல் சம்பந்தமாக, கீமே கணக்குப் பிள்ளை, ரெஜிஸ்ட்ரர் இன்ஸ்பெக்டர், காசில்கார் என்றதான் போக வேண்டி இருக்கிறது. இந்த நிலையில் குறைந்தது 5 வருஷம் ஆகிறது. கருக்க வரியாக ஆர்.டி.ஓ., அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர் இவர்களுக்கு வேறு வேலையே இருக்கக் கூடாது. மக்களுடைய மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள் இவற்றின் மீது தாவிக்கா வாரியாக நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதை உடனடியாக அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடமிருந்து அறிக்கை விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்ல விதத்தில் நடைபெற சாத்தியமாக இருக்கும்.

1968 மார்ச் 26] [திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

சினில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்டில் பெரிய சிக்கலான நிலைகள் இருக்கின்றன. டாலிக் சப்ளை ஆபீசர்கள், மிலலர்கள், பொது மக்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஆகிய இந்த மூன்றுக்கும் இடையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மிலலரிடம் நல்ல அரிசி என்று கேட்டால், டான்-ஓவர் சரியாக இல்லை என்கிறார். பொது மக்கள் மோசமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள், அவர்கள் அப்படிச் சொன்னால் அந்த அரிசியும் கிடைக்காது என்று விளக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த டி.எஸ்.ஓ.க்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு கண்காணித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே மல்களைக் கண்டித்து நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

முனிசிபல் எலெக்ஷன்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சேர்மன் பதவி ஏற்ற நாளிலிருந்து கவுன்சிலர்களை சரிக் கட்டித்தான் சரியாக இருக்கிறது. அவர்கள் பதவி வகிப்பது மூன்று ஆண்டுகள் தான். இதிலே கெட்டிக்கார சேர்மனாக இருந்தால், பேப்பர் வேட்டையாடி, பேப்பர் ஹண்டிங் என்று சொல்வார்கள், அம்மாதிரிச் செய்து, செயல்பட்டால் ஏதாவது செய்ய முடியும். அவரும் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் ஒன்றும் நடக்காது. எந்த எந்த இடங்களில் பைப் வைக்க வேண்டும், எங்கெங்கே லைட் போடவேண்டும், எங்கெல்லாம், ரோடு போட வேண்டும் என்கிறதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இப்படி வேலைகளை எடுக்கும்போது, கவுன்சிலருக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கோட்டா முறை இல்லாவிட்டால், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வரும். இதை யெல்லாம் மனதில் கொண்டு, அமைச்சர் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரும் போது, நேரிடையாகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், முனிசிபல் சேர்மன் இவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பத்திரப் பதிவு முறையில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மூன்று தாளில் கொடுத்தால், அதை அப்படியே செய்தார்கள் என்பதில்லை. அதனால் ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கொடுக்கும் பத்திரத்தில் சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் பார்த்துத் திருத்தினார் என்றால், அதை மறுப்படியும் அடித்துக் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வேலை ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு ஆகிறது. பேப்பரும் கிடைக்கவில்லை, வேலையும் அதிகமாகிறது. ஆகையினால், நல்ல விதத்திலே இயங்கும் வகையில் இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. எம். நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தற்போதுள்ள பிரிக்காக்கள், நாலுக்காக்கள், மாவட்டங்கள் இவை யெல்லாம் என்றோ ஏற்படுத்திய அமைப்பில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு உள்ள நிலைகளைப் பார்க்கும் போது அவை ஏற்றதாக இல்லை. மாவட்டத்தின் மையத்தில் மாவட்டத் தலைநகர் அமையவில்லை. பல மாவட்டங்களுக்கும் இப்படித்தான் இருக்கிறது.

[திரு. எம். நடராசன்]

[1968 மார்ச் 20]

கிறது. அநேகமாக ஒரு ஓரப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. எங்கள் கோவை மாவட்டத்தில், கோவை நகரம் ஒரு ஓரத்தில் இருக்கிறது. அதனால் பல்வேறு இடைஞ்சல்களுக்கு மக்கள் ஆளாகிறார்கள். கோவையின் மையமான திருப்பூரில் தலைநகரை மாற்ற வேண்டும் என்று நம் தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்டம் பெரியதா, சிறியதா என்று பார்க்காமல், பரப்பளவு, ஜனத்தொகை இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எல்லைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

த. 11.
12-00

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெள்ளையன் காலத்தில் மாவட்டத்தில் வரி வசூல் செய்கின்ற அதிகாரிகளாகவும், அவர்களுடைய ஏஜெண்ட்களாகவும் இருந்து பொதுமக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் பொது மக்களின் நன்மையைக் கருதி, கவர்ன்மென்ட் சர்வண்டிஸ் என்ற நிலையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதை உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமாபந்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒரு வேடிக்கையான விஷயம். ஆண்டு முழுவதும் நடக்கும் காரியங்களை மே, ஜூன் மாதங்களில் கூடுகின்ற ஜமாபந்தி ஆபீசர் தீர்த்துவிட முடியும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. வசூல் நிலவரத்தைச் சீர் செய்யவும், கணக்குகளைத் தனித்தனியாகச் செய்யவும் ஜமாபந்தி தேவையென்று ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆடிட் செய்வது போதும் என்று கருதுகிறேன். மேலும் கிராம முன்சீப், கர்ணம் போன்றவர்கள் தகுதியில்லாதவர்களும் பார்பரைப் பாத்யதை உரிமையில் வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் நீக்கிவிட்டு, புதிதாக நேர்மைபாலைவர்களையும், தகுதியுடையவர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை மாவட்டம் தற்சமயம் ஜனத்தொகையிலும், பரப்பளவிலும் பெரியதாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பவானி, கோபி, இவைகளைக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமாக்க வேண்டும். தமிழக வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்படுத்திய தந்தை பெரியார் அவர்கள் பிறந்த ஈரோடு நகரத்தைப் புதிய மாவட்டத்தின் தலைநகராக அமைக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்த மானியத்தின்மீது கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால், மிகவும் முக்கியமான சில சம்பவங்கள், சில நிகழ்ச்சிகள், மனத்திற்குக் கஷ்டத்தைத் தரக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் உருக்கத்துடன் குறிப்பிட்டு, சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு காக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகளைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

1968 மார்ச் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நான் என்னுடைய அறையிலே இருந்த சமயத்தில், தொலை பேசி மூலமாகத் திடுக்கிடும்படியான தகவல்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. குறிப்பாக, மாணவர்கள் விடுதியிலே இருந்து வெளியே வர முடியாமல், சாப்பாடுகூட இல்லாமல், தங்கியிருப்பதற்குப் போதிய பாதுகாப்பு இல்லாமல், தங்கள் உடைமைக்கும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் திட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு சுமார் ஐம்பது டெலிபோன் 'கால்' கள் வந்தன. அதுமட்டுமல்ல, மாணவர்கள் கல்லூரிகளுக்குப் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்து பூராவும் ஸ்தம்பித்துவிட்டது. எனம் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள்கூட சட்டசபைக்கு வர முடியாத நிலைமை வெளியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அவசரமான சூழ்நிலை வெளியிலே இருக்கும் நிலையில் சட்டசபை நடக்க வேண்டுமா? சென்னையில் பதட்டமான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கும்போது, சட்டசபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்துவிட்டு, சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கை நிலைநாட்ட வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று கருதினோம். ஆனால் பகல் ஒரு மணிக்குள் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் முடிவடையும் நிலையில் இருப்பதால், எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில் பொறுப்புக்களை உணர்ந்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு அலுவலாபழம, அன்பும் காட்டுகிறாரோ அந்த அளவில் நாங்களும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறோம் நேற்றைய தினம் நீளிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து இதைத் தடுத்து நிறுத்தி இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட இடங்களுக் கெல்லாம் போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கலாம். மாணவர்களுக்குத் தக்க போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த மாவட்ட நிர்வாகத் துறை மானியத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் இவைகளைப்பற்றிப் பேசுவது சம்பந்தமில்லையென்று சொன்னாலும், இது மிகவும் அவசியமான விஷயமாகும். சட்டம், அமைதி குலைந்திருக்கும்படியான விஷயம். இவைகள் எல்லாம் வெறும் புகார்கள் அல்ல. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்ற நிலை போய், இப்போது நியூமான் புலியே வந்துவிட்டன. ஆகவே, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மணிக்கணக்கில் அல்ல, நிமிஷக்கணக்கில் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி காக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் எல்லோரும் எங்கேயோ படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எப்படி இருக்கிறார்களோ என்று வெளியூர்களிலுள்ள பெற்றோர்களும் பயந்து கெண்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் எது நடக்கும் என்று தெரிவதில் அளவில் அச்சுறுத்தல்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1963 மார்ச் 26]

நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மாணவர் தான் பட்ட கஷ்டங்களை யெல்லாம் கண்ணீருடன் சொல்லியதைப் பார்த்து நான் மிகுந்த கவலையடைந்தேன். பெற்றோர்கள் இனிமேல் தங்கள் குழந்தைகளைக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புவார்களா? உடைமைக்கும், உயிருக்கும் ஆபத்தில்லாமல் சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்களா? பொதுமக்களுடைய சார்பாக இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி, தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, சட்டம், அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேச முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். உடனடியாக நிர்வாகச் சீர்திருத்த வேலைகளையும், தக்க நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றிய இந்த மானிய விவாதத்தின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல மேலான யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட நிர்வாகம் இன்னும் சீராகவும், செம்மையாகவும் நடைபெற வேண்டுமென்பதையும், மாவட்ட நிர்வாகத்தைத்தான் நம்முடைய அரசு மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அடிப்படையான கருத்தாக மேற்கொண்டு, பல மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான், இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்திலே ஒரு பெரிய மாறுதலும், மக்களுக்கு நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தினை எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்வர்.

வெளியிலே இருக்கின்ற நிலைமை நமக்கு இடங் கொடுக்காமல் இருந்தாலும்கூட, உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிகத் தெளிவாகத் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். பொதுவாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ரெவின்யூத் துறை தான் மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் மையமாக விளங்குகிறது. ரெவின்யூத் துறையிலிருந்துதான் பல துறைகள் கிளைகளாகப் பிரிந்து செயலாற்றுகின்றன. ரெவின்யூத் துறையைப்பற்றி பொதுப்படையாக 'மந்தமாகச் செயல்படுகிறது' என்ற அபகீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே சரியாகத்தான், ஒழுங்காகத்தான், செம்மையாகத்தான் தன்னுடைய செயல்களைச் செய்து கொண்டு வருகின்றது. காப்புக் கடன் மூலமாக மிகத் தெளிவாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை யாருமே மறுக்க மாட்டார்கள்.

வெளி மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற நிர்வாகம்பற்றி அறிய எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்படி வாய்ப்புக் கிடைத்த நேரத்தில், அந்த மாநிலங்களின் நிர்வாக அமைப்புக்களோடு சென்னை மாநிலத்தின் நிர்வாக அமைப்பை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். எவ்வகையில் பார்த்தாலும் சென்னை மாநிலத்தின்

1968 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நிர்வாக அமைப்பு மேல் நிலையிலேயே இருந்து வருகிறது. முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்திலும் இதில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டன என்று சொல்ல முடியாது. சென்னை மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய நிர்வாக இயந்திரம் திறமையானது. இன்னும் முழுமையாக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பார்கள்.

நம்முடைய மாவட்டங்கள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு சாரார் சொல்பவர்கள். 'இப்பொழுது இருப்பவை அப்படியே இருக்கலாம்' என்று ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள். இரண்டுக்கும் மையமான கருத்தைத்தான் இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், சரித்திர, பூகோள சம்பந்தமாக இருப்பவைகளை யெல்லாம் உடனடியாகப் பிரிப்பது என்பதும் சாத்தியமல்ல. மேலும் 4 தாலுக்காக்கள், 6 தாலுக்காக்கள் இவைகளைக் கொண்டு மாவட்டம் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதும் சரியல்ல ஏற்பட்டுவிட்ட நூற்றிலைகளின் காரணமாக முன்னால் இருப்பவை அப்படியேதான் இருக்க வேண்டுமென்று கூறி, அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் இந்த அரசினுடைய கருத்து அல்ல.

அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி மாவட்டம் என்று தனியாக ஒரு மாவட்டம் அண்மையில் பிரிக்கப்பட்டது. முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து, தனி மாவட்டமாகப் பிரித்தது. அதற்காக சுமார் 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவிடப்பட்டது அவசியமா? இது அதையுடைய முறையா என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. ரங்கநாதன் அவர்கள்கூடக் கேட்டார்கள். பணவகையில் ஆதாயம் அற்ற சுகன்னை என்றாலும்கூட செலம் மாவட்டத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட வடகோடியில் இருந்த தர்மபுரி தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டவுடன் அங்கே நல்ல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. அகலே இது நல்ல தேர்ச்சுவாயாக இருக்கிறது என்பதை நம்மால் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அதேமாதிரி எல்லா மாவட்டங்களையும் பிரிக்க வேண்டும், பரப்பளவைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி பல தமிழ்நாடுகளில் பரிந்துரைகளைக் கொடுத்திருக்கின்றன. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியும் சிபார்சு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சரிபத்தில் பதிய அரசு ஏற்பட்ட பிறகு மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம்—மண்டலிக் அபிவிருத்தி ரேஷன் என்பதை நிகழ்ச்சி நிரலிலே ஒன்றாக வைத்துக் கொண்டு நிகைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அது இன்னமும் அரசின் கவனக்கீழ் வரவில்லை என்றாலும், இது பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

அவை பொதுவாக ஒரு தலைநகரம் வேறு தாக்காரண உணர்வு காரணமாக ஏற்படுவதென்ப மாவட்ட கலெக்டரை மையமாகக் கொண்டு நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டே செயல்பட்டு வருகிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 26]

முன்பு ஒருமுறை கூட மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்டக் கலெக்டர்கள் இளைஞராகவும்—விதுவிலுப்பாக, சுறு சுறுப்பாகப் பணியாற்றக் கூடியவர்களாகவும் அமைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அரசின் கொள்கைகள் எல்லாம் அவர்களை மையமாகக் கொண்டே செயலாற்றப்பட வேண்டியனவாக இருக்கின்றன. மாவட்ட கலெக்டர்கள் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டர்களைப் பாராட்டியதுபோல் இந்த நேரத்தில் நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாவட்டங்களில் சட்டத்தையும், அமைதியையும், பாதுகாப்பதிலே நிர்வாகத்தைத் திறமையாகக் கொண்டு செல்வதிலே மிக்க உயிர்நாடியாக நின்று சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதுவும் உணவு நெருக்கடி மிகுந்த காலத்தில்—கொள்முதலையே கைவிட்டு விடலாமா என்பதைப்பற்றி கொள்கை பூர்வமாக முடிவு எடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் போறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல முறையில் எவ்வித புகார்கள் நும் இடம் கொடுக்காத வகையில் கொள்முதல் செய்து 84 லட்சம் டன்னைச் சேகரித்துத் தந்தார்கள். அதுபோலவே மழைக் காலத்தில் தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டர் கொள்முதல் செய்கிற தானியங்களைப் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களான கோயம்புத்தூர், சேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டக் கலெக்டர்கள் உடனுக்குடன் தங்கள் மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று பாகுபாட்களும், மக்களுக்கு விநியோகிக்கவும் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். அவர்களுடைய திறமையை இந்த நேரத்தில் பாராட்டி, அந்த நிர்வாக இயந்திரத்தையும் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, தரிசு நிலங்கள் கொடுப்பதற்குச் சொன்னார்கள். அதிக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் 500 மனுக்களுக்கு மேல் இரண்டாயிரம் மனுக்கள்வரை வருகிறபோது தனியாகவே அதிகாரிகளைப் போட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பே ரெவின்யூ மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவிறபோது குறிப்பிட்டேன். கடந்த ஆண்டு வரையிலும் 30 ஆயிரம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் கமிட்டிநாட்டில் 17 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு 50 ஆயிரம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் சாகுபடிக்கும், எரிட்டு மனைக்கும் வழங்கும் குறியீட்டெண்ணை வைத்துக்கொண்டு காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி நடைமுறைகள்கூட எளிதாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அரக்கோணம் உறுப்பினர் கூட ஐயின் பட்டாவை தனிப் பட்டாவாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கிட்டஸ்ட்டமாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் முன்னேடித் திட்டமாக ஐயின் பட்டாவை தனிப் பட்டாவாக ஆக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1968 மார்ச் 26¹

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நமது மாண்புமிகு வினியகம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் கிராமக் கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர் இவர்களை பரம்பரை பாத்யதையை வைத்து நியமிப்பதை எடுத்து அரசாங்க அதிகாரியாகவே போட்டுவிட வேண்டும் என்று சொன்னார். இதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. பரம்பரை பாத்யதை வைத்துப் போடுவதில் பலவிதமான இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை நீக்கிவிட வேண்டும் என்பது முதலாவது கருத்து. அவர்களைச் சர்க்கார் அதிகாரி என்று மட்டும் கருதக் கூடாது. கிராமத்தில் செல்வாக்காக இருக்கிறார்கள். கிராம வாழ்வில், வளர்ச்சியில் அவர்களும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள நினைவில் அவர்களை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது. இதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் பெருமதிப் பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம், திரு. மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்களைக் கொண்ட கமிட்டியைப் போட்டது. அந்தக் கமிட்டியினர் திரு. வினியகம் அவர்கள் சொன்ன பானியிலேயே இப்போது இருக்கிற முறையை மாற்றி ஒரு கிராமத்திற்கு என்று இல்லாமல் இரண்டு, மூன்று கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு கணக்குப் பிள்ளை என்று போடலாம் என்று சிபார்சு செய்தார்கள். அந்தச் சிபார்சை முன்னால் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அதற்கும் பொருத்தமான சில காரணங்களைச் சொன்னார்கள். இப்போது 20 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை ரௌன்ட்யூ இலாக்கா கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களாக அக்கிவிட்டால் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்படுமா? அவர்களை வெளியேற்றுவதனால் வேலையில்லாத தின்டாட்ட பிரச்சினை வேறு ரூபத்தில் தாக்காதா? முறையாக கிராமச் செல்வாக்கோடு அவர்கள் திறமையாக பணியாற்றுவதைப்போல அப்போது காரியங்கள் நடக்குமா என்பதாக எல்லாம் கூறி முடிவு செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். இப்போதுள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தான் இதற்கும் ஒரு பரிசாரம் தேடித்தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வேலைகளுக்குப் பரம்பரை பாத்யதை கொண்டாடக் கூடாது என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலையே ஏற்பட்டது. யாருக்கும் வேலை இருக்காது என்று அவர்கள் எல்லோரும் கிளர்ச்சி செய்யும்படியான நிலைமை கூட ஏற்பட்டது. பரம்பரை பாத்யதை கொண்டாடக் கூடாது என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. என்றாலும் ஒரு வகையில் இரண்டு பேர் அந்த உத்தியோகத்திற்குள்ளாகக் கூர்விரிகேஷினோடு நின்றாப்பித்துக் கொண்டால் பரம்பரை முறையில் வந்து ஒருவர் அவர்களிடையே இருந்தால் அவருக்குப் பரிபரன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் உடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, கொள்கை அடிப்படையில் எல்லோரையும் அரசாங்க சிப்பந்திகள் என்ற நிலைக்கு அக்கிவிட்டலாம் என்றால் நிதி இலாக்கா அண்டிற்கு மூன்று நான்கு கோடிக்குத் தேவைப்படும் என்கிறார்கள். தற்போது நிதி நிலைமையையும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 26]

கனரக்கில் எடுத்துக் கொண்டுதான் இதுபற்றி ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அவற்றிற்கு மத்தியிலே கூட துரிதப்படுத்தவும் அவர்களுக்கும் சில நன்மைகளை அளிக்கவும் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறவும் கிராம மக்கள் உணவு உற்பத்தியிலேயும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலேயும் முக்கியமாக இருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் அதற்குக் கேற்கிரமாக இருக்கின்றன, ஆகவே அந்த வகையில் கிராம அதிகாரிகளின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கும் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் பழைய ஆட்சியிலிருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவற்றையும் நிறைவேற்றுவதற்கான முறைகளும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலதிகாரிகளினாலே சில கிராம அதிகாரிகள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள், சாதாரணமான காரியங்களுக்குக்கூட ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில்கூட இது பற்றிய நிலைமைகள் ஆராயப்பட்டு அந்த விதிகளை யெல்லாம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். சாதாரண காரியங்களுக்குக்கூட சஸ்பென்ட் செய்வது, வேலை நீக்கம் செய்வது இவையெல்லாம் அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்காகச் செய்யக் கூடாது என்ற நிலைமையைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது. கிராம முன்சீப்களிடையே, சமூகத்திலே நல்ல வகையிலே மக்களிடையே கேடும் நல சர்க்காராக நல்வாழ்வின்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற அரசு இது என்று அவர்களுடைய எண்ணத்திலே கொள்கையிலே மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வியைகம் அவர்கள் செங்கற்பட்டு கலெக்டர் பிரத்யேகமாக ஆகாய விமான வசவேற்புக்காகச் சென்று விடுகிறார்கள், அவருடைய வேலைகள் கவனிக்கப்படுவது இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். எப்பொழுதும் அவர்கள் அங்கே இல்லை யென்றாலும் அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிறவர்கள் கவனிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தாலும் அதனுடைய நன்மை தீமை பற்றிய நிலைமைகளை யோசிக்கலாம். அதற்கு ஓர் ஆர்.டி.ஓ. போடலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஆர்.டி.ஓக்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தனித் தனியாகப் பிரச்சினைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு பார்த்தால் நன்றாக இருக்காது. ஆர்.டி.ஓக்கள் இருக்க வேண்டும், அவர்கள் திறமையாகவும் தெளிவாகவும் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று கிராமங்களிலிருந்து போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் இன்னும் பரிசீலனை செய்கின்ற முறையிலே நிலைமைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து அந்த அமைப்பிலேயே குறை இருக்கிறதா அல்லது அமைப்பிலே உள்ள முறைகளிலே குறைகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி யோசித்து வருகிற வேலையில் சிறுபென்று இதிலே மாறுதல்கள் செய்தால் அதனுடைய விளைவுகள் பயங்கரமாக இருக்குமென்பதால் அதைப்பற்றி ரெக்சு சர்க்கார் யோசித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1968 மார்ச் 26] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தாசில்தார் மட்டும் போட்டுவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். நேரடியாக இருக்கலாம். மற்ற ரெவின்யூ வேலைகளுக்கு மட்டும் ஆர்டி.ஓக்கள் இருக்கலாம் என்று பல்வேறு மாதிரியான கருத்துக்கள் நடமாடுகின்றன. இவற்றை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலிப்பதற்கு அனுபவத்திலிருந்து செய்வதற்கு இந்த அரசுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பற்றி பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய நலன்களில் பாதுகாப்புக்களில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சாதாரணமாக உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதப்படுவதில்லை என்று நன்றாகச் சொன்னார்கள் திரு. வினாயகம் அவர்கள். மத்திரிகள் அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சம்பளம் என்பதைப் பொருளாக எதிர்பார்க்காமல் அந்த அந்த ஊர்களுக்கு அமைச்சர்கள் என்ற வகையிலே சம்பளம் வாங்காத கௌரவமான அமைச்சர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாதாரணமாக ஹைகோர்ட்டிலேயே வியாஜ்யம் என்ற அளவுக்குக்கூடப் போகிறார்கள். பல்லாயிரக் கணக்கான கிராமங்களிலே சில சபாவங்கள் இருக்கிற காரணத்தாலே அது அவர்களுடைய அந்தஸ்துக்கு ஒரு அறிமுகம் என்ற காரணத்தாலே நாம் அதைப்பற்றி பெரிதுபடுத்தக் கூடாது. சமூக அந்தஸ்துக்கும் நன்மை செய்கிற காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே அவர்களுடைய குறைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்திலே நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மற்றவர்களுக்குத் தலைமை நிலையங்கள் இருக்கின்றதைப் போன்று, அவர்களுக்கும் தலைமை நிலையம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டாமல் கிராம இல்லம் என்பது மாதிரி அரசினர் தோட்டத்திலோ வேறு எங்கேயோ இரண்டு ஏக்கர் நிலம் அதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்குணங்க மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியோடு நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம், அதற்காக ஆவன செய்யலாம் என்ற வாக்குறுதியை அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறேன்.— அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்காக நம்முடைய நிர்வாகத்திலே அவர்கள் பொதுமான நல்ல ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்காக என்.ஜி.ஓக்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் போல் சென்னை நகரிலே—கிராமத்தான் கிராமத்திலே இருக்கிறான் என்று சொல்லாத அளவுக்கு அவர்கள் தூர தொலைவிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வைப்பதற்கு ஏற்ற முறையிலே—கவர்னர் அவர்கள் மாளிகையிலிருந்த அரசினர் தோட்டத்திலே இடம் கொடுக்க இருப்பது நாட்டிலே அவர்களுக்குச் சிறப்பான அம்சம் இருக்கிறது என்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

[1968 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மற்றப் பல கருத்துக்களை யெல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். எல்லாக் கருத்துக்களையும் குறித்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றின் அடிப்படையில் பரிசீலனை நடைபெறுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்திலே தலையீடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிற அரசாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் என்றால் மேட்டுக் குடியினருக்குத்தான் காரியங்கள் அனுகூலமாகும் என்ற நிலைமை மாறி அதிகாரிகள், அவர்களும் சேவை செய்வதற்காகத் தாரதம்மியம் அற்ற முறையிலே, ஏற்றத் தாழ்வில்லாத முறையிலே சமுதாயத்தினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பணியினை, நிர்வாகத்திலே ஆற்றவேண்டிய பணியினை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவிலே அவர்களுடைய சபாவமும் மாறியிருக்கிறது.

பெரும் காரியங்களுக்கு நன்கொடைகள், லோன்கள் வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். இவை யெல்லாம் கூடுமானவரையில் நடைபெறவில்லையென்றாலும் திரு. வினாயகம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இவை யெல்லாம் விட்ட குறை தொட்ட குறை என்ற அளவிலே இல் லாமல் இருக்கிறது. முன்னாலே எல்லாம் அதிகாரிகள் தோரணை யைக் காட்டி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு இப்பொழுது அப்படியல்ல. ஒவ்வொரு குடிமகனும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவத்திலே—நான்கு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்—தன்னுடைய எண்ணங்கள், ஆர்வங்கள் இவற்றை வைத்து இருபது வருடங்களாக கண்டுவந்த கனவுகள் எல்லாம் நடைமுறைபடுத்தப்படுகிற காரியங்களிலே தங்களுடைய ஏகோபித்த பங்கை எடுத்துக் கொள்கிற காரணத்தாலே அதிகாரிகள் தலையிடுகிறார்கள் என்ற எண்ணமே ஏற்படாத அளவுக்கு இன்றைய தினம் எந்த அரசினிடத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்குத் தமிழக அரசினிடத்திலே அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய வடிவங்களாகத்தான் மாவட்ட நிர்வாகமும் மற்றவையும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

பல புகார்கள் சொன்னார்கள். குடியானவனையும் தொழிலாளியையும் உணர்ந்துகொள்ளக்கூடிய அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள், அந்த உணர்ச்சி வளர்ந்துவரக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு இந்த மாலியத்தினமீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் எல்லாம் குறித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதற்கு நிர்வாகத்தினர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று கூறி வெட்டுப் பிரேரணைகளை யெல்லாம் வற்புறுத்தாமல் இந்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலே மாலியங்களை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பிலே வேண்டிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எப். சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, நான் தன்னினை விளக்கம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், ஆர்.டி.ஓ. பதவியை

1968 மார்ச் 26]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

ரத்து செய்ய வேண்டும்' என்று நான் சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே அதிகமான ஆர்.டி.ஓ.க்கள் தேவை, அவர்கள் என்னுடைய மாவட்டத்தில் ரொம்ப அருமையாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நீங்கள் கூறவில்லை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வியைகம் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கே. வியைகம், திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. என். வரதராஜன் ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை, பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

அவை முன் உள்ள கேள்வி:

கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

“கோரிக்கை எண் 9—‘மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,90,15,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 7—‘தேர்தல்கள்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,15,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 32—‘ஓய்வூதியங்கள்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,83,49,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1968 மார்ச் 26]

கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 33—‘பல்வகை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,86,76,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 36—‘ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,27,13,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 45—‘ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,10,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

கோரிக்கை எண் 47—‘மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 34,33,42,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1968 மார்ச் 26]

கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 4—‘முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,10,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 37—ஜமீந்தாரர்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 37—‘ஜமீந்தாரர்களுக்கு இழப்பீடு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,84,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 21—சின்கோடு.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 21—‘சின்கோடு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 46,52,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 5—‘பத்திரப் பதிவுத்துறை’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 82,29,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 10—‘நீதி நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,21,49,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

[1968 மார்ச் 26]

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 11—‘சிறைச்சாலைகள்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,20,72,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 22—‘கதர்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,40,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

7. அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதாவை இந்தப் பேரவைக்கு கொண்டு வருவதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மேகா ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

8. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்த மசோதாவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[1968 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று
மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது

பி. ப.
12-38

9. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 116. Notification issued with G.O. Ms. No. 2261, Revenue, dated the 30th December 1967, making an amendment to the item 5 in the Third Schedule of the Madras General Sales Tax Act, 1959 and exempting from the tax payable on all sales of palm jaggery. [Laid on the Table of the House under section 33 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

* 117. Notification issued with G.O. Ms. No. 2219, L.A., dated the 20th November 1967, regarding reservation of seats and division of wards in the Rasipuram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 118. Notification issued with G.O. Ms. No. 2229, L.A., dated the 1st December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Melapalayam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 119. Notification issued with G.O. Ms. No. 2267, L.A., dated the 7th December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Sankarankoil Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 120. Notification issued with G.O. Ms. No. 2306, L.A., dated the 14th December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Salem Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 121. Notification issued with G.O. Ms. No. 2307, L.A., dated the 14th December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Tiruchirappalli Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 122. Notification issued with G.O. Ms. No. 2308, L.A., dated the 14th December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Coimbatore Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

[பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்]

[1969 மார்ச் 26]

* 123. Notification issued with G.O. Ms. No. 2309, L.A., dated the 14th December 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Madurai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

124. Annual Financial Statement for 1968-69 and Supplementary Financial Statement for 1967-68 of the Madras State Electricity Board. [Laid on the Table of the House under sub-section (3) of section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 86. Policy Note on Madras Dairy and Milk Project 1968-69 (English and Tamil).

‡ 87. Policy Note on Demand No. 4—Stamp Administration (Tamil).

88. Speech by Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Minister for Food on Demand No. 4—Stamp Administration (Tamil).

89. Speech on the Demand No. 5—Registration Department (Tamil).

* 90. The Report and Proceedings of the Committee of Privileges on the case in regard to the alleged breach of privilege against the Hon. Member Thiru V. George with regard to alleged imputation of partiality to the Chair.

* 91. Demands for Grants for Further Expenditure and Detailed Supplementary Estimates thereof for the year 1967-68 (English and Tamil).

* 92. Notice of demands for Grants for Further Expenditure in the year 1967-68 (English and Tamil).

§ 93. Speech of Hon. Chief Minister presenting the Final Supplementary Estimate for the year 1967-68 (English and Tamil).

* Laid on the Table of the House on 25-3-1968.

† Despatched to Members on 23-3-1968.

‡ Despatched to Members on 25-3-1968.

§ Circulated to Members on 25-3-1968.

தமிழக சட்டப் பேரவை.

புதன்கிழமை, 1966 மார்ச் 27.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 322-இலிருந்து 326 வரை ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

நத்தத்தில் கடலை எண்ணெய் ஆலை

* 338 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

மேலூர் வட்டம் நத்தத்தில் கடலை எண்ணெய் ஆலை ஒன்று அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கடலை எண்ணெய் ஆலை நிறுவும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பகுதிகளில் புன்செய் நிலங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் நிலக்கடலை உற்பத்தி இந்த மாவட்டத்திலே அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, பெரிய ஆலை ஒன்று நிறுவாவிட்டாலும் சிறிய ஆலையை நிறுவுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசாங்கத்தின் தரப்பில் எண்ணெய் ஆலை எதுவும் வைக்கப்படவில்லை. தனியார் தான் நடத்தி வருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போல் எண்ணெய் ஆலை வைப்பதற்கு யாராவது முன்வருவார்களேயானால் அதற்கான ஆதரவு தர அரசு முயலலாம். அதற்கு லைசென்ஸ் எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, தனியார் யாராவது முன்வருவார்களேயானால் தக்க ஆதரவு அரசு தரலாம்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : சில இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக இத்தகைய எண்ணெய் பிழியும் ஆலைகள் அமைக்கப்பட்டு நல்லவிதமாக செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக இத்தகைய ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிப்பதற்கு ஆங்காங்கே உள்ளவர்கள் முயற்சி செய்வார்களேயானால், அதற்குத் தக்க முயற்சி செய்யலாம்.

[1968 மார்ச் 27]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, வனஸ்பதி தயாரிப்பதற்கு கடலை எண்ணெய் உபயோகப்படுகிறது. நாட்டிலே வனஸ்பதி மிக அதிகமாக உபயோகப்படுகிற காரணத்தால் எண்ணெய் ஆலையைத் தொடங்குவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இப்போது இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, காட்பாடியிலே ஒரு எண்ணெய் ஆலை ஆரம்பிப்பதற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டும், பத்து ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. கொடுத்த கடன் திருப்பி வாங்கப் பட்டதா இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மேலூர் பற்றியது மூலக்கேள்வி. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

திரு. எம். சண்முகம் : தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் துவக்கப்படவில்லை. தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கமே அதற்கு 15 இலட்சம் கடன் கொடுத்தும் வரூல் ஆகாமல் இருக்கிறது. ஆகையால், அரசாங்கம் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் அறிந்து பதிலளிக்கலாம்.

திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் காகித உற்பத்தி ஆலை

* 339 வினா.—திரு. டி. மாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள சாத்தான்குளத்திலும், பரமன்குறிச்சியிலும் பேப்பர் தொழிற்சாலை மாநில சர்க்காரின் பொறுப்பில் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சாத்தான்குளம் பகுதியிலே, கன்னியாகுமரி குலசேகரம் பகுதியிலே தொழில்கள் எதுவும் இல்லாமல் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்றன. அங்கே பேப்பர் தொழிற்சாலை

1968 மார்ச் 27]

துவங்குவதற்கு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அங்கே தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நெல்லை மாவட்டத்தில் முன்பே இரண்டு காகிதத் தொழிற்சாலைகள் இருந்துவருகின்றன. இப்போது காகிதத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை திருப்தி கரமான அளவிலே லாபம் தரக்கூடிய அளவிலே இல்லாமல் நடட்டத்திற்கு ஆளாகின்றன. காகித விலையை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகும் காரணத்தாலே இப்போது ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கிற சேஷசாயி ஆலை கூட எதிர்பார்த்த அளவிற்குப் பலன் பெற முடியாத அளவு இருக்கிறது. இரண்டு தொழிற்சாலைகளிலே ஒன்ற்தான் நடைபெறுகிறது. இன்னொன்று அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுகூட 35 டன் என்ற அளவிலே இல்லாமல் 10 டன் அளவிலே ஆரம்பிக்கலாமா என்று முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாபநாசம் பகுதியிலே அந்த ஆலை நிறுவப்படுகிற நிலையிலே மேலும் காகிதத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு உத்தேசம் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தஞ்சையிலே வைக்கோலும், மூங்கிலும் அதிகமாகக் கிடைப்பதனாலே, அங்கே பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே அரசுக்குள்ள சங்கடமான சூழ்நிலையைக் கூறியிருக்கிறேன். வைக்கோலையும் மூங்கில்களையும் பல்வேறு வகையில் பயன் படுத்துகின்ற சூழ்நிலையில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் அவைகளை அதற்காகவே எடுத்துக் கொண்டு விட்டால், மாட்டுத் தீவனம், வீடு கட்டுதல் போன்றவற்றிற்கு மிகவும் சங்கடம் ஏற்படும். சேஷசாயி ஆரம்பித்திருப்பது காகிகள் நிறைந்த இடமாக இருந்தாலும், ஒரு ஆண்டிற்கான மூங்கில் போதுமான அளவு கிடைப்பதில்லை.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம் தாலுக்காவில் எந்த விதமான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. மலைப்பகுதிகளாகவும் காடுகளாகவும் இருக்கின்றன. ஆகவே, சாத்தனூர் அணைப்பகுதியிலே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதன் பிற்பட்ட தன்மையை நோக்கி, வேறு தொழிற்சாலை அமைப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம். அங்கு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படாது. அங்கே உள்ள அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை வைத்து ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் என்னென்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1963 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சாதாரணமாக மூங்கிலிலிருந்து செய்கிறார்கள். நீத்துக்கோரைகள் அபரிதமாகக் கிடைத்தாலும் அவைகள் வேறு பல்வேறு வகைகளிலே பயன்படுத்தியதுபோக, மீதம் இருப்பதைத்தான் காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படுத்தலாம். இப்போது காகிதத் தொழிற்சாலை லாபகரமாக நடக்கக்கூடிய நிலைமை நம்பிக்கையூட்டக்கூடிய வகையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. கருப்பையா : தனிப்பட்டவர்கள் சிறிய காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் எத்தனை சதவிகிதம் சர்க்கார் கடன்தரும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, யாராவது முன்வந்தால் எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதற்குட்பட்டு வருவார்களானால் செய்யலாம். ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து அது நம்பிக்கையூட்டக்கூடியதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கருப்பஞ்சக்கையிலே இருந்து காகிதம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, செய்யலாம் என்றாலும், காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு, காகிதம் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு கருப்பஞ்சக்கை கிடைக்குமா என்பது யோசிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

திரு. டி. மாந்தன் : நெல்லை மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் சாத்தான்குளம் சப்-சாலுக்காவில் ஏராளமான உடைமாங்கள் காகிதத்திற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கிற காரணத்தாலும், இலங்கையிலிருந்து பலர் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தாலும் இலங்கையிலிருந்து வருகிறவர்களில் தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தால் அதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து நிறுவதற்கு வழிசெய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதுபோல் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை நடைபெற்று வருகிறது. மற்றொரு தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுவதுபோல் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது முன்வந்தால் அதை அரசு பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, கார்டுபோர்டிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய புல்கள் பவானிசாகரில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே கார்டுபோர்டிகள், பேப்பர்கள் செய்யக்கூடிய

1968 மார்ச் 27]

தொழிற்சாலை தனியார்கள் நடத்த முடியாத நிலையில் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறதா? அவர்கள் கடனுக்கு மனு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பவானிசாகரைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லை. அதைப்பற்றி கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால் ஆராய்ந்து சொல்லப்படும்.

பரீட்சை முறை

* 339-அ வினா.—வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) S. S. L. C. முதல் கல்லூரி படிப்புவரை கேள்வித் தாள்களை முன் கூட்டியே கொடுத்துவிட்டு புத்தகங்களையும் பார்த்து பரீட்சை எழுதும் முறையை அமுலில் கொண்டுவர தமிழக அரசு திட்டமிட்டு இருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இப்போதே ரெவினியூ டெஸ்ட் போன்ற பரீட்சைகளிலும், சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் எழுதக்கூடிய பரீட்சைகளிலும், ஒரு சில பகுதிகளோ அல்லது எல்லாப் பகுதிகளுமோ—இப்படிக் கேள்வித் தாள்களைக் கையில் கொடுத்து, புத்தகங்களையும் வைத்துக் கொண்டு, விடை அளிக்கலாம் என்கிற அளவுக்கு முறைகள் இருந்தும், சிலர் பாஸ் செய்கிறார்கள். பலர் பாஸ் செய்வது கிடையாது. ஆகவே, அதே போன்று, இதில் என் அந்த முறையைக் கொண்டுவரக்கூடாது? கொண்டு வராததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு முழு விவரக் குறிப்பு இல்லை. சாதாரணமாக, பரீட்சை என்பது—அவர்கள் கற்றுக்கொண்டதை நினைவில் வைத்திருக்கிறார்களா, அதுபற்றி ஆராய்ந்து, மறுபடியும் வெளிப்படுத்துகிற ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பதுதான் இப்போது பரீட்சை நடத்துவதனுடைய முக்கிய நோக்கம். அதுவும்கூட, பாடப் புத்தகத்தில் 80 பக்கங்கள் இருந்தால், அதில் ஆசிரியர் ஒரு அறுபது பக்கங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கவும் அதில் 40 பக்கங்களில் சென்ற ஆண்டிலும் அதற்கு முந்திய ஆண்டிலும் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்காமாதலால், அவை தள்ளப்பட்டு, மீதி இருபது பக்கங்கள், கேள்விகள் கேட்கும் பகுதியாக இருக்கும். அதிலும், வரக்கூடிய கேள்விகள் பதிலைந்து பக்கமாகவும், அதுவும், இந்த ஆண்டு 35 மார்ச் எடுப்பதற்கு எட்டு பக்கங்களைப் படித்தால் போதும், அதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால் போதும் என்ற நிலையில் பரீட்சை எழுதி மறுபடியும் மறந்துவிடும் நிலை

[1968 மார்ச் 27]

இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல, புத்தகங்களைப் பார்த்து எழுதலாம் என்றால், நினைவில் எதையும் வைத்துக் கொள்ளாமல், பார்த்து எழுதும் நிலைமை வரும்போது, இன்னும் தரம்தான் குறையும்.

சட்டக் கல்லூரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எப்படி இருக்கிறது என்ற விவரக் குறிப்பு இப்போது இல்லை. அவர் சொல்கிறபடி அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை என்றே குறிப்பிடுகிறார்கள். பரீட்சை எழுதுகிற முறையில், நினைவிலே, எவ்வளவு தங்குகிறது, எவ்வளவு அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியம். ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றுவதற்கில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்த நாட்டிலும் சரி, இந்த உலகத்தில் எந்த நாட்டிலும், எங்கும், இதுமாதிரி புத்தகங்களையும் கொடுத்து கேள்வித் தாள்களையும் கொடுத்து, பக்கத்திலே இருந்துகொண்டு ஆசிரியர்கள், இதைத்தான் எழுதவேண்டும் என்று சொல்லுகிற முறை இல்லை. சட்டத் துறையில் மாத்திரம்தான் புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு டெஸ்ட்கள் எழுதலாம் என்று இருக்கிறதே தவிர, எஃப்.எல்., பி.எல்., எம்.எல். பரீட்சைகளிலும் பார் கவுன்சில் எக்ஸாமினேஷன் எழுதுகிறவர்களும், அதுவும் அப்ப ரென்டிஸாகப் போகிறவர்கள். 'பேர் ஆக்ட்டைப் பயன் கொள்ளுவது கூட தவறு, அது கூட சரியான முறை இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். அதையும் நீக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி அந்தத் துறையிலுள்ள வல்லுநர்கள்தான் ஆராய்ந்து தக்க முடிவு கூற வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Whereas the present examination system in our country, especially in our State, is outmoded and is not of the modern type, will this Government examine the possibility of having a new system of examination with several reference books so that the examiner will be able to find out what the student knows and not what the student does not know as is done in Japan, America and other modern countries where a number of reference books are given and a pencil also is given to mark or tick off the correct answer? The whole thing is fed into a machine and there is no question of influence. Especially in view of the fact that there is frequently the difficulty of the question paper leaking out, will this Government examine the possibility of having a model system of examination as in some other countries by giving a number of reference books so that the examiner will be able to know what the student knows and not what he does not know?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாணவர்களுடைய அறிவுத் திறமையையும், ஆற்றல் திறமையையும் அளந்து பார்ப்பதற்கு எப்படி எப்படி முறைகளைக் கையாளலாம் என்பதற்குப்

1968 மார்ச் 27]

பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்கள், பல்வேறு முறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றன. சிலபல முறைகளை மிகவாகக் கொண்டும், மற்றும் சிலபல முறைகளைக் குறைவாகக் கொண்டும் பயின்று வருகிறார்கள். ஆனால், கல்வி வல்லுநர்கள், பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் பேராசிரியர்கள், துணைவேந்தர்கள் பலரும், பல முறைகளை ஆராய்ந்து, இந்த நாட்டுக்கு ஏற்ற முறைதான் வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பட்டமளிப்புச் சொற்பொழிவாற்றும் பேரறிஞர்கள் பலரும், ஆண்டுதோறும், எந்த முறை வரவேண்டும், நல்லதொரு முறை வரவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, தக்க முடிவு காணலாம் என்று கருதுகிறார்கள். இரண்டு கருத்து இருக்கிறது. ஒன்று—ஆண்டுக் கடைசியில் பரீட்சை வைத்து, ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னால், படித்துவிட்டு, அதை எழுதிவிட்டு வரும் ஒன்றை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அறிவை அளந்து பார்க்கக்கூடாது என்பது. ஆண்டு முழுவதும் உள்ள நிலைமையைக் கணக்கில் கொண்டு அறிவுத் திறனை அளந்து பார்க்கவேண்டும் என்பது மற்றொன்று. ஆக, இப்படி இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இரண்டையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதிலும் ஒரு தவறு ஏற்படுகிறது. ஆண்டு முழுதும் இருக்கிற அறிவுத் திறன், ஆற்றல் திறன் அடிப்படையில் மாணவர்களைக் கணக்கிடுவதென்றால், அந்த மாணவனுக்கும் ஆசிரியருக்கும் இருக்கும் அன்புத் தொடர்பையும், உறவையும் பொருத்து, அவன் வெற்றி பெறுவதும், வெற்றி பெறாமல் போவதும் அமையும். இறுதியில் வைப்பது என்றால், நன்றாகவே படித்துக் கொண்டு வருகின்ற மாணவன், பரீட்சைக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் டைபாய்டு ஜரத்தில் அடிபட்டு, அந்த நிலையில் அவன் பரீட்சை எழுதி, 15, 20 மார்க்குகள்தான் வாங்கினான் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடும். அதை வைத்துக் கொண்டு, அவனுடைய அறிவாற்றல் முழுவதையும் கணக்கிட முடியாமல் இருக்கும். கோதாரி கமிஷன் இதுபற்றி ஆராய்ந்து, 'இன்டர்னல் அசெஸ்மெண்ட்' என்று சொல்லப்படுகிற, ஆண்டு முழுதும் இருக்கும் திறமையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறது. அதை எஜுகேஷன் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியில் வைத்து ஆராய்ந்து இந்த மாநிலத்திற்கு எப்படிப்பட்ட முறையைப் படிப்படியாகக் கொள்ளலாம் என்பதுபற்றி இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தக்க முடிவு அந்த வகையில் காணலாம்.

திரு. ஆலடி அருண் : மாணவர்களின் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் வளர்க்கும் வகையில், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மதிப்பெண்களை இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் இணைக்கும் வகையில் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட யோசனை இப்பொழுது இல்லை. நான் முதலில் கூறியபடி, ஆங்காங்கு இருக்கும் ஆசிரியர் பண்பையும், அவர்களுடைய தன்மையையும் பொருத்து இது அமையும். நன்றாகப்

[1968 மார்ச் 27]

படிக்கக்கூடிய மாணவனையும் நிறுத்தவேண்டும் என்று ஓர் ஆசிரியர் நினைத்துவிட்டால், நிறுத்திவிடலாம். ஒரு மாணவனைத் தூக்கிவிட வேண்டும் என்றாலும், அந்த அளவுக்கு மார்க் கொடுத்து தூக்கிவிடக் கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இதுபற்றி ஆராய்ந்துதான், நீடித்து இருக்கும் தக்கதொரு முடிவை நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தேர்வு பெறுவதற்கு, முழுக்க முழுக்க பரீட்சை எழுதுவதை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல், 50 சதவிகிதம் மதிப்பெண்கள் மாத்திரம் பரீட்சைக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டு, பாக்கி 50 சதவிகிதம் மதிப்பெண்கள் மாணவர்கள் நடத்தை, வகுப்பில் அவர்கள் காட்டும் தீட்சண்யம், ஆகியவைகளுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய திட்டம் ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு வினாவுக்குப் பதிலளித்திருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைத்தான் நான் முதலில் சொன்னேன். அந்த வகையில் சிந்தித்துப் பார்த்து தக்க முடிவு எடுக்கலாம் என்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க நினைத்ததை நண்பர்கள் கேட்டு விட்டதால் நான் கேட்கவில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார். தமிழகத்தில் உள்ள ஊட்டியில் இருக்கக்கூடிய கலைக் கல்லூரியில் இந்த வருஷம், முதல் வருஷ பி. ஏ. வகுப்பில் பரீட்சை இல்லாமல் மாணவர்கள் பாஸ் செய்திருப்பதாகவும் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கேட்பது இந்தக் கேள்வியில் வராது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : If the supervision system is introduced in the schools, it will reduce the boredom and monotony of examinations and the boys will be able to do better in the examinations and their worry will be reduced and so will the Hon. Minister consult education experts on the introduction of supervisory system in the schools?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறினேன். அதுபற்றித்தான் ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். அதுபற்றி ஆராய்ந்து, வல்லுநர்களைக் கலந்துகொண்டு, கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலும், கலந்துரைக் குழுவிலும் வைத்து, அதுபற்றி தக்க முடிவு எடுத்து, அடுத்த ஆண்டு, அதற்கு அடுத்த ஆண்டு, தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்திப் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

1958 மார்ச் 27]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தத் தேர்வைப் பொறுத்தவரையில், சில பாடங்களில் விடைகள் அடங்கிய புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டுக் தேர்வு எழுதி, நம்முடைய மாணவர்கள் தவறி விடுகிறார்கள் என்ற தவறான கருத்து இருக்கிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே தேர்வுகளை எழுதும் நேரத்தில், அவர்களுக்குக் குறிப்புப் புத்தகங்கள்தான் தரப்படுகின்றன என்பதை அரசு விளக்கி, பொது மக்களிடையே இருக்கும் தவறான எண்ணத்தை மாற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தேர்வு எழுதுகிறவர்களுக்குக் குறிப்புப் புத்தகங்களோ, புத்தகங்களோ தருவதில்லை. விடைத்தாள்கள்தான் தரப்படுகின்றன. அதிலே பெயரைக்கூட எழுதக்கூடாது, நம்பர் மட்டும் தான் போடவேண்டும் என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. புத்தகங்கள், குறிப்புகள் எதுவும் தருவதில்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : இந்த எஸ். எஸ். எல்.சி. பரீட்சையில் ஒரு நாளில் இரண்டு பாடங்களுக்கு பரீட்சை வைக்கிறார்கள். காலை ஒரு நேரம், மாலை ஒரு நேரம் என்று வைக்கிறார்கள். அது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு நாளைக்கு ஒரு பரீட்சை என்று வைப்பதற்கு அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பல ஆண்டுகளாக இந்த முறை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. மேலும் சென்டர்களை குறிப்பிட்ட இடங்களில் அமைத்து விட்ட காரணத்தினால் வெளி ஊர் மாணவர்கள் நாலைந்து தினங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஊரில் தங்கி இரண்டு வேளைகள் பரீட்சை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பரீட்சை என்றால் எட்டு, ஒன்பது நாட்கள் இருக்க வேண்டியிருக்கும். அதுபற்றிக்கூட ஆராயலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டு அதிகமாக கடினமாகியிருக்கிறது. 4, 5 தேதிகளில் தேர்வு நடைபெறுகிறது. 6, 7, 8 விடுமுறை நாட்கள். 9-ம் தேதி தேர்வு இருக்கிறது. 10-ம் தேதி விடுமுறை. 11-ம் தேதி தேர்வு எழுதுகிறார்கள். பின்னர் விடுமுறை வருகிறது. இந்த ஆண்டு நெருக்கடியிருக்காது. இதுபற்றி ஆராய்ந்து தேவையானால் தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்தக் கல்வித்துறையில் அப்போதைக்கப் போது நிபுணர்கள் கூறுகின்ற யோசனைகளையெல்லாம் கையாண்டு அதே நேரத்தில் அப்போதைக்கப்போது புதிய புதிய கல்வி அமைச்சர்கள் எல்லாம் வந்து அவர்கள் கூறுகிற யோசனைகளை எல்லாம் அதில் புகுத்தி புதிய முறை, புதிய முறை என்றெல்லாம் சொல்லி புதிய முறைகளை எல்லாம் உள்ளே போட்டு இப்படியெல்லாம் செய்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கல்வித்திறன் இப்போது ரொம்பக் கீழே போய்விட்டது என்ற எண்ணம் மக்களிடம் பரவலாக இருந்துவருகிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் இனியாவது இதில் தலையிடாமல் இதே முறையை ஐந்து வருடம்

[1968 மார்ச் 27]

களுக்கு வைத்து இது பயன் தருகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு உறுதியோடு நிற்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு வாக்குறுதி தருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலையீடு கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம். நான் சென்ற ஒரு வருட காலமாக இதுபற்றி பலவிடங்களில் தெளிவாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த மன்றமும், மற்றவர்களும் இந்த நாட்டின் கல்வி எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று பொதுப்படையாக எடுத்துச் சொல்ல, மொழி எப்படியிருக்க வேண்டும், பாடங்கள் எப்படியிருக்க வேண்டும், எப்படி அறிவைப் பெற வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கான வழிவகைகள் என்ன, சிலபஸ் என்ன, முறைகள் என்ன என்று வகுக்கவேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் பல்கலைக் கழகம், வல்லுநர்கள் இவர்களிடம் இருக்கிறது. என் விருப்பம் எப்படி இருந்தாலும் நானாக நுழைக்காமல் கல்வி வல்லுநர்கள் யோசனையையும், மற்றவர்கள் யோசனைகளையும், இந்த மன்றத்தில் கூறப்படும் கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கிறோம். பொதுவாக பரீட்சை எப்படி எப்படி இருக்கலாம் என்பதுபற்றி பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இதன் அடிப்படையில் இக்கருத்துக்களை வல்லுநர்களிடம் தெரிவித்து, இதற்கு வழிவகைகள் என்ன என்று கூறுங்கள். தமிழ் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இதற்கு என்ன செய்யலாம், எப்படிச் செய்யலாம் என்று வல்லுநர்களைக் கேட்டு செய்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லிக் கொடுங்கள், அல்லது பாடப் புத்தகங்கள் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்ல நமக்கு உரிமை இல்லை. என்ன செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்ல நமக்கு உரிமையுண்டு. எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பது வல்லுநர்கள் பார்த்து அந்த முறையில் நடந்து வருகிறது. அந்த முறைதான் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நம் மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்தபோது, அந்த நாளிலிருந்து இந்த நாள் வரை வருடா வருடம் கேள்வித் தாள்கள் வெளியாகிறது. அதைப் பார்த்து பரீட்சை எழுதுகிறார்கள் என்று புகார்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இங்கிலீஷில் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் கேள்வி கேட்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்கிறீர்கள். ஆனால் தமிழில் கேட்கும்போது இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். தமிழ் பிடிக்கவில்லை போல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படியொன்றும் இல்லை.

1968 மார்ச் 27]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அதை உத்தேசித்து இதை மீண்டும் புனர்பரிசீலனை செய்ய உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றி சில பல முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன அந்த முறைகள் என்ன என்று சொல்வது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது.

திரு. டி. மார்க்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து புத்தகத்தை வைத்து பரீட்சை எழுதுவது, அல்லது புத்தகம் இல்லாமல் பட்சை எழுதுவது என்பது ஒரு பக்கமிருந்தாலும் இப்போதுள்ள பரபரப்பான சூழ்நிலையில் இந்தப் பரீட்சையை தள்ளிப்போடும் உத்தேசம் ஏதாவது உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பரீட்சையைப் பொறுத்தவரையில் முடிவு செய்ய வேண்டியது பல்கலைக் கழகமும், அந்தந்த கல்லூரி முதல்வர்களையும் பொறுத்து அமைந்த ஒன்றாகும். கால் பரீட்சை, அரைப் பரீட்சை, இறுதிப் பரீட்சை என்பது முதல்வர்களும், பப்ளிக் எக்ஸாமினேஷன் பல்கலைக் கழகமும் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் தலையிட்டு எதையும் செய்வதற்கில்லை. யோசனை சொல்லலாம். ஆனால் இப்போது யோசனை சொல்வதற்கில்லை. பல்கலைக் கழகமும், கல்லூரி முதல்வர்களும் தக்க முறைகளை ஆங்காங்கு மேற்கொள்வார்கள்.

உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் கைத்தொழில் கல்வி

* 339-இ வினா.—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பயிற்றுவிக்கும் கைத் தொழில் கல்வி முறையினைக் கைவிடுவதற்குரிய திட்டம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இந்த வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தமிழகத்தில் உள்ள எவ்வளவு பள்ளிக் கூடங்களில் இத்தகைய கைத்தொழில் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எவ்வளவு பள்ளிகளில் என்பது பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. பொதுவாக பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இந்தக் கைத்தொழில் பிரிவு இருக்கிறது. 1, 2, 3-ல் எழு பீரியடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 4-ல் வாரத்திற்கு நான்கு பீரியடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 5-ல் நான்கு, 6-ல் நான்கு, 7-ல் நான்கு, 8-ல் நான்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் பலவகையான பிரிவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள்; சில விடங்களில் சில பிரிவுகள் மட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[1968 மார்ச் 27]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த பார்ட் டைம் க்ராஃப்ட் டிச்சர்சை முழு நேர ஊழியர்களாக அமர்த்த அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கைத்தொழில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கேற்றபடி பாடதிட்டங்கள், மற்ற முறைகள் எல்லாம் வகுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்றால் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கைத்தொழில் பயிற்சியின் முழுப் பலனையும் பெறவேண்டுமென்றால் பல மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். கைத்தொழில் ஆசிரியர்களைக் கூட்டிட்டு வைத்துக் கேட்டு தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதுபற்றி முடிவு செய்யவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கைத்தொழில் கல்வி முறையில் என்னென்ன மாதிரியான கல்வி போதிக்கப்படுகிறது? ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்தப் போதனையின் பலன் மதிப்பிடப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக தச்சத் தொழில், பாய் முடைதல், கார்டனிங், போன்ற பல்வேறு தொழில்கள் அதில் வருகின்றன. அதுபற்றி ஆராய்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும் கொடுத்திருக்கும் ரிப்போர்ட்களில் இருந்து கைத் தொழில் பயிற்சி அளிப்பதன் அடிப்படை நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாத முறையில்தான் இருக்கிறது என்று அறிகிறோம். ஆகவே அது முழு அளவில் நிறைவேற, முழு அளவில் பயன்பட என்ன செய்யலாம் என்பதுபற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தையல், இசை, பெயிண்டிங், டிராயிங் போன்றவைகளை சில பள்ளிகளில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கென்று ஒன்றிரண்டு பிரியடுகள் ஒதுக்கப்பட்டு, ஒன்றிரண்டு பிரியடுகளைக் க்ராப்ட்ஸ்க்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தொழில் பயிற்சி பெறுவது அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு பயன்படும் அளவில் அது பற்றிய ஆறிவு ஏற்படும் அளவில் எந்த வகையில் மாற்றலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : கைத்தொழில் கல்வி பயிற்றுவிக்கும் பள்ளிகள் நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு மொத்தத்தில் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரக்குறிப்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

திரு. கே. போஜன் : இப்போது உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் கைத்தொழில் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு

1968 மார்ச் 27]

பிற்காலத்தில் உபயோகமாக இருக்கும் என்பதால் எல்லாத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் இதை விரிவுபடுத்தும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இருக்கின்றன. இருக்கிற பள்ளிகளில், இருக்கிற முறை திருப்திகரமாக இல்லை. அதை பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களும் சொல்கிறார்கள். இந்த கைத்தொழில் போதிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்களும், எங்கள் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படும் முறையில் இது இல்லை. முழுநேரமாக்குவதினால்தான் பயன்பட முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ந்த பிறகு தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் அதற்கு மேல்படிப்பிலும் தேர்வு அடைந்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது கைத்தொழில் கல்வி முறையை இன்னும் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அதிகரிக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் விரிவுபடுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கலாம். இதைக் கற்பது வேலை வாங்கித் தருவதற்காக அல்ல. நான்கு பிரியடுகளில் இரண்டு பிரியடுகள் பெயிண்டிங், டிராயிங் என்று போய்விடுகிறது. எட்டாவது வகுப்பு படித்துவிட்டு ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூலில் சேரலாம். அதற்கு மேல் பாலிடெக்னிக்கிற்கு போகலாம். பின்னர் பீ.எஸ்ஸி.-க்கு போக வாய்ப்பிருக்கிறது. டிப்ளமா கோர்ஸ்க்கு போகலாம், என்ஜினியரிங் கோர்ஸ்க்கு போகலாம். கருவிகளைப் பிடித்து தொழில் செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்பட, கைத்தொழிலில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிற அளவில்தான் அந்தப் பயிற்சி இருக்கிறது. ஒரு தொழிலில் ஈடுபடுகிற அளவிற்கு, ஒரு தொழிலை உருவாக்கக்கூடிய அளவிற்கு திறனை இதிலிருந்து பெற்றுவிட முடியாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார், இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் இளம் மாணவர்கள் உள்ளங்களில் புதுமை எண்ணங்கள் வரவேண்டும். புரட்சிகரமான எண்ணங்கள் வரவேண்டும். ஆனால் இன்று நம் நாட்டில், விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் தேய்ந்துபோன தொழிலாக இருக்கிற கைத்தறித் தொழில், பாய்முடைதல், தச்சுத்தொழில் இவை போன்றவற்றால் இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் அந்தத் தொழில்களில் ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டுமா? அது எதிர்க்காலத்தில் நம்முடைய மாணவர்களின் உள்ளத்தில் விஞ்ஞான மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துமா? இன்றைய முறை அதைத் தடுக்காதா?

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் கூறியபடி தொழில் செய்ய வேண்டும், கை கால்களைப் பயன்படுத்தி உடல் உழைப்பு ஏற்பட வேண்டும் என்ற மூக்கத்தைத் தருவதற்காகத்தான், இந்தக் கைத்தொழில் பயிற்சி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பாய் முடைகிறவர்கள் எதிர்காலத்தில் பாய் முடையப் போவார்கள் என்றோ, தச்சு வேலை செய்கிறவர்கள் எதிர்காலத்தில் தச்சு வேலை செய்யப் போவார்கள் என்றோ, எண்ணம் இல்லை. எளிமையாக கைகூடி வருகிற அளவில் செய்யப் படுகிற தொழிலாக இருக்கிறது. நவீன காலத்தில் ஃபிட்டர்கள் மெகானிக்ஸ் போன்றவர்கள் வேண்டுமெனில் லேத் மெஷின்ஸ் வைக்கவேண்டும், அதைச் சொல்லிக் கொடுக்க 250 ரூபாயில் ஒரு ஆசிரியரைப் போடவேண்டும். இரண்டு மெஷின்கள் வைக்க வேண்டும். உறுப்பினர்கள் கருதுகிறபடி விஞ்ஞான அறிவு முழுவதும் இந்தப் பருவத்தில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அது எளிதில் வராது. அதற்காகத்தான், பிறகு கைத் தொழில்கள் பயில்வதற்காக பாஸிடெக்னிக், ஐ.ஐ.டி. போன்றவற்றைப் பற்றிக் கொள்ளவும், தொழில் செய்யவேண்டும் என்ற ஊக்கத்தை தருவதற்கான விதத்தில் இந்தக் கல்வி முறை போதிக்கப்படுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : கைத்தொழில் கல்வியை கைவிடவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். திண்டுக்கல்லில் மரியம்மைப் பள்ளிக்கூடத்தில் டெக்ஸ்டைல் பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று மாவட்ட கல்வி அதிகாரி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்களே, அது மறுபரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது ஒரு குறிப்பிட்ட பள்ளியில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி. என்ன அடிப்படையில் நடைபெற்றது என்று தெரியவில்லை. அதுபற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் அறிந்து கூறலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, is it a fact that this Government has no faith in Basic Education and if so, will the Government scrap the entire system of craft-centred education in the primary stages and does the Government think that this money spent on fantastic methods and faddist theory is a criminal waste which could profitably be made a saving to the Government?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஆதாரக் கல்வி முறையைப் புகுத்தியவர்களே அதன் நடைமுறையைப் பார்த்துவிட்டு அது வெற்றி தரவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். ஆதாரக் கல்வி முறையை ஆராய்ந்த கோத்தாரிக் குழு அறிக்கையில் ஆதாரக் கல்வி என்பது, இன்று நாட்டில் வளர்ந்து வருகிற மனப்பான்மைக்கு, உலக வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது பொருந்தி வரவில்லை என்று கூறி இருக்கிறது. ஆதாரக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கத்தை மற்ற பொதுக் கல்வி முறையோடு சேர்த்து அமால்கமேட் செய்யலாம். இதற்கு என்று தனிப்பயிற்சி வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கும் நம்பிக்கை இல்லை. நல்ல

1968 மார்ச் 27]

வருமானம், வசதிகளை மற்றவர்கள் தருவார்களானால், எந்த முறையாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். நம் மாநிலத்தில் ஒரு குழுவினர் அதுபற்றி ஆராய்ந்து அதனால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலன் ஏற்படவில்லை, சூழ்நிலை அதற்கேற்ப இல்லை, மக்கள் விருப்பம் அதற்கேற்ப இல்லை, ஆகவே அதில் நாம் வெற்றிபெற முடியவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதன் கருத்தை சாதாரண பொதுக் கல்வித்துறையில் புகுத்தலாம். ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் சிலபல முறைகள் பொதுக் கல்வியோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தற்போது வேலை இழந்திருக்கிற இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு கைத்தொழில் பயிற்சி தந்து அவர்களை கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் ஆக நியமிக்கிற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவரவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப, அவரவர்களுக்கு இருக்கிற ஆற்றலுக்கேற்ப, எதில் எதில் ஈர்த்துக் கொள்ளலாமோ, அதில் ஈர்த்துக் கொள்ளலாம். கைத்தொழில் பயிற்சி பெற்றிருந்து அதைச் செய்ய முன்வந்தால் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு தாலாம்.

வால்பாறையில் பெண்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளி

* 339-உ. வினா.—**திரு. இ. ராமசாமி :** மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

வால்பாறை அரசினர் உயர்தரப்பள்ளியில் சுமார் 2,000-க்கும் அதிகமான மாணவ மாணவிகள் படித்து வருவதால், அங்கு பெண்களுக்கு தனியாக ஒரு உயர்தரப் பள்ளி நடத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. இ. ராமசாமி : வால்பாறை அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 2000-த்துக்கு அதிகமான மாணவ மாணவிகள் ஒன்றாகப் படிப்பதால் கல்வியில் தரக் குறைவும் ஒழுக்கக் கேடும் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருப்பதால், பெண்களுக்கென தனியாக ஒரு உயர்தரப்பள்ளி ஆரம்பிக்க அரசு இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : வால்பாறைப் பகுதியில் சேக்ரட் ஹார்ட் ராஸ்ஸ் ஹைஸ்கூல் இருந்து வருகிறது. அதில் 303 பெண்கள் பயின்று வருகிறார்கள். அரசினர் கழகப் பள்ளியில் 590 பெண்கள் பயின்று வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு பெண்கள் பள்ளி வைக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் எதுவும் அந்தப் பகுதியில் இருந்து அரசினருக்கு வரவில்லை. ஒரு

[1968 மார்ச் 27]

பெண்கள் பள்ளி வைப்பதற்கான அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு கட்டிட வசதி, இட வசதி மற்றவைகள் எல்லாம் தேடித்தருகிற முயற்சியில் உறுப்பினர் அவர்கள் ஈடுபட்டு தீபந்தனைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றித்தான் முன் வருவார்களானால், ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வைப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம். ஆண்கள் பள்ளியில் 590 பெண்கள் பயின்று வருகிறார்கள். இன்னொரு பெண்கள் பள்ளியில் 203 பெண்கள் பயின்று வருகிறார்கள். அதில் வேண்டுமானால் போகலாம். இனி ஒரு பள்ளி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், அடிப்படை தீபந்தனைகளை நிறைவேற்ற முன்வந்தால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

New Ration Cards for residents in Coimbatore

* 340 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state whether the City Rationing Officer, Coimbatore city is making arrangements to distribute new ration cards to the residents of Coimbatore city?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கோயம்புத்தூர் நகர வாசிகளுக்கு புதிய உணவுப் பங்கீட்டுக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டு விட்டன.

THIRU K. VINAYAKAM: May I know the number of cards distributed and how does it compare with the number that is existing in the City of Madras?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கோவைக்கும் அதற்கும் பொருத்தம் பார்ப்பது சரியல்ல. கோவையில் ஏறக்குறைய 9 லட்சம் மக்களுக்கு மேல் ரேஷன் கார்டு முறையில் கீழ் வருகிறார்கள். இப்போது ஏறக்குறைய ஒரு லட்சம் அறுபதிலுயிரம் புதுக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரம் பற்றிய தகவல் தற்சமயம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சென்னை நகரத்தில் ஏறக்குறைய முப்பது இலட்சம் மக்கள் இந்த உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் அனுசூலத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: What is the off take of rice per month in Coimbatore city, are the residents in the suburbs of Coimbatore also included in the figure that the Hon. Minister gave, what is the quantity of ration allowed and is there any representation from the people that they want more rice?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பொதுவாக ஏறக்குறைய 4 ஆயிரம் டன் அளவில் கோவைக்கு ரேஷன் கார்டு முறையில் வருகிறது. 1400 கிராம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்திய சர்க்கார் அவ்வளவுதான் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள், இந்தியா முழுவதும் கன்ஸ்யூம் செய்ய வேண்டுமென்று. 400 கிராம் கோதுமை கொடுத்தால் சரியாகிவிடும். சில வேளைகளில் வருகிறது. சில வேளைகளில் வருவதில்லை.

1968 மார்ச் 27]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : கோவை நகரில் ரேஷன் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது ஒரு படி அரிசி வேண்டுமானால், பண்ட ஏறி வெளியே சென்று வாங்கி வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்நிலை எப்போது மாறும் ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏன் அந்த நிலை வந்தது என்பது என்னைவிட அங்கத்தினர் அவர்களுக்குப் புரியும். கோவை நகரத்தில் நாம் சட்டபூர்வமான ரேஷன் வைத்திருக்கிறோம். சட்டபூர்வமான ரேஷன் வைத்திருக்கிறோம் என்றால், வெளிச் சந்தையில் யாரும் விற்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு உணவு தானியம் கொடுக்கிற பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் அதன் பொருள். கோவை நகரில் ஏராளமான அரிசி ஆலைகள் உண்டு. அங்கிருந்து கள்ளக் கடத்தல் மூலம் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போவதாக ஆதாரங்கள் இருந்ததால் இந்தத் தடை உத்திரவு விதிக்கப்பட்டது. எல்லோரும் கள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர் ஏன் தடையுத்திரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அங்கத்தினர்களைப் போன்றவர்கள் பளாக் லிஸ்டில் உள்ளவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறோம் என்று உத்திரவாதம் அளித்தால், கோவை நகரத்திற்கு உள்ளேயே அரிசி நடமாட்ட உத்திரவைத் தளர்த்துவதற்கான யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நான் அங்கத்தினர் அவர்களிடம் சொன்னேன். மற்றவர்களிடமும் சொன்னேன். இதுவரையில் அதற்கான எந்தவித முயற்சியும் எடுக்காத அளவில் அவர்களை எல்லாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு உள்ளே கொண்டுவர இயலாத நிலையில் அரசாங்க கருத்தை அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : கோவை நகரத்திலே ரேஷன் அளவில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதைத் தொடர்ந்த பகுதிகளிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு சிஸ்டத்தின் மூலம் ரேஷன் போடுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் கட்டாய ரேஷன் அளவுக்கு அவர்களது அளவை உயர்த்திக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இரண்டு மாதிரி இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கல் ஏற்படுவது இயற்கை. கோயம்புத்தூரைச் சுற்றியுள்ள பிராந்தியங்களில் தொழில் பிராந்தியங்கள் இருக்கின்றன. சிங்கா நல்லூர் பகுதி, பேரூர் முனிசிபாலிட்டி, பேரூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளில் சுமார் 10 இலட்சம் மக்கள் ரேஷன் முறையில் வருகிறார்கள். இந்த இடத்திற்குள்ளேயே இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிற்சாலைகளிலேயே கார்டு மூலம் முழு ரேஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் வெளியிலே உள்ள அவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தால்

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களேகூட, “ வெளியிலே பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் இவ்வளவு ரேஷன் கொடுக்கிறீர்கள், மற்றவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் குறைவாக இருக்கிறது ” என்று இப்படியெல்லாம் கேட்கக்கூடிய கேள்விகள் எழும். இருந்தாலும் நாம் கொடுத்தாக வேண்டிய பிரச்சினையிருந்தால், சாதகமாக யோசிக்க கலெக்டரவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பாயின்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் சார், வெளியே போவதைத் தடுக்க நீங்கள் துணைபுரிந்தால் அதை நிறுத்தி விடலாம் என்று . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்றால், உங்களைப் பற்றியிருந்தால் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் வேறு கேள்வியாக வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : கேள்வியாகக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களைக் கூப்பிடும் போது கேளுங்கள்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவரவர்களே, சில கிராமங்களில் விசேஷ பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், அங்கு பஞ்ச நிலைமையாக இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் நகரத்திலுள்ளதைப் போல பற்றாக்குறையாக இருக்கும் கிராமங்களுக்கு, கீழ்ப்பநூர் போன்ற இடங்களுக்கு நெல்லாகக் கொடுத்தாலும் சரி, வேறு தானியமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அவ்வாறு உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தந்த ஊர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. 1½ கோடி மக்களுக்கு குடும்பக்கார்டு முறை மூலம் உணவு தானிய விநியோக முறை நடைபெற்று வருகிறது. கோயம்புத்தூருக்கு என்று சில பிரத்தியேக குணங்கள் இருக்கின்றன, சென்னை நகரத்திற்கு என்று சில பிரத்தியேக குணங்கள் இருக்கின்றன, கிராமங்களுக்கு என்று சில பிரத்தியேக குணங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த மாதிரி முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், கோயம்புத்தூரிலே உணவுப் பொருள் நடமாட்டத்திற்குத் தடை உத்தரவு போட வேண்டுமா, இல்லையா என்பது பிரச்சினை அல்ல. அங்கு விற்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவை உயர்த்தினால் வெளியே போவது தாகைவே நின்றுவிடும். எனவே வெளியே விற்காமல் பார்த்துக் கொள்ளும் வகையில் ரேஷனை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா ?

1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப் பினரவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை நெடுநாளாகச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவுதான் உயர்ந்த பட்சமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கான வரம்பை இந்திய அரசாங்கம் விதித்திருக்கிறது. இது ஓரளவு போதுமானது என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. கோதுமை மட்டும் கிடைத்து விட்டால், இதைச் சரிக்கட்டி விடலாம். ஆனால் அவர்கள் சொல்லு வதற்கும் அங்கேயிருக்கும் தடை உத்தரவுக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. கள்ளக்கடத்தல், பிளாக் மார்க்கெட் மூலமாகக் கோயம்புத்தூரிலிருந்து கோளாவிற்குச் செல்வதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட வெளிச் சந்தைக்குப் போகக் கூடாது என்று அமலில் இருக்கிறது.

திரு. எம். கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோவை நகரத்தின் கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியைத் தனிப்பட்ட வியாபாரி களிடத்திலே வாங்குவதால், சில நேரங்களில் புகார்கள் வரு கின்றன. அதை மாற்றி அரசாங்க கோடவுன்களில் சேகரித்து வைத்து வழங்கும் திட்டம் உண்டா? அப்படியிருந்தால் எப்பொழுது அமலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கெனவேயே பழைய அரசாங்கம் கோயம்புத்தூர் நகரத்திலே சில மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில், ஹோல்சேலர்களிடத்தில் வைத்திருந்தது. அவர்களை ரத்து செய்து அரசாங்கமே தேர்முகமாக அந்தப் பொறுப்பையேற்க உத்தரவு ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டு அமல் படுத்தப்படுகிறது.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு நெல் கணிசமாக விளைந்திருக்கிறது. கட்டாய ரேஷனை வைத்திருந்த காங்கிரஸ் ஆளும் ஆந்திர மாநிலத்திலே கட்டாய ரேஷனை எடுத்து விட்டார்கள். அதைப் போலவே நமது சென்னை நகரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் எடுக்க அமைச்சரவர்கள் உத்தேசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆந்திராவின் நிலைமை வேறு, இங்கே நிலைமை வேறு. ஆந்திராவின் விசாகப்பட்டினத் திலும், தலைநகரமான ஹைதராபாத்திலும் ரேஷன் முறை அமலி லிருந்து, அதையேகூட நிர்வாகத்திலே இடைஞ்சல்கள் தோன்று வதையொட்டி, அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டா மென்ற நிலையிலே அங்கு எடுத்தார்கள். ஆந்திரா மாநில உணவு அமைச்சரவர்களே என்னிடத்திலே கூறினார்கள். எனவே இதை யும், அதையும் பொருத்தம் பார்ப்பது சரியல்ல.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas it is rumoured that in the Coimbatore city many bogus cards have been manufactured and also fictitious names of persons have got into the valid ration cards, have the Government carried out any periodical check-up or inspection of those cards? As the Hon. Chief Minister has stated on one occasion on the floor of the House, even in the city

[1968 மார்ச் 27]

of Madras there are many bogus cards manufactured and the fictitious names of two or three persons have crept into a person's valid ration card without his knowledge. So, will the Government come forward to check such kind of mistakes and malpractices and then rectify them?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்தேன். கோயம்புத்தூர் நகரிலும், சென்னை நகரிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான போலி கார்டுகள் இருந்தன. ஒரே வீட்டிலே 4 பேர் இருந்தால் 8 பேர் என்றும், உயிரோடில்லாதவர்கள் எல்லாம் இருப்பவர்கள் போன்றும் இருந்தன. இத்தகைய போலிக் கார்டுகள் களையப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மீண்டும் சீர்திருத்த முயற்சிகள் தீவிரமாக ஏற்பட்டு, அதற்காகப் புதிதாகப் பணியாளர்கள் கூட நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியப் பெருமக்களும் ஊர்க்காவல் படையினரும் இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான போலிக் கார்டுகள் இதன் மூலம் களையப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி : போலைத் தலைவரவர்களே, கோவை நகரத்திலே புதிய கார்டுகள் எப்பொழுது வழங்கப்பட்டன? இசற்கு முன்பு எவ்வளவு கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன? புதிதாகக் கார்டுகள் கொடுப்பதன் மூலம் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறதா? அல்லது குறைந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதுபற்றி விவரமான தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. முன்பு 1960-ஆம் வருஷம் எடுக்கப் பட்டது. அனால் அதற்கும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைக்கும் சம்பந்தமில்லை. முப்பது இலட்சம் மக்கள் உணவுப் பங்கீட்டு முறையினால் சென்னை நகரத்தில் நன்மை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவரவர்களே, கோளா விற்குப் போவதைத் தடுக்க நாங்கள் முயற்சியெடுக்காததால், அவ்வாறு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று உணவு அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். உணரச்சுற்றி வெளியே வந்து வந்து ஏழை மக்கள் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். “நீங்கள் வெளியே போவதைத் தடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். அங்கு ‘செக் போஸ்டுகள்’ இருக்கும்பொழுது நாங்கள் போய் பிடிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : செக் போஸ்டுகள் இருந்தும் நாங்கள் போட்ட நிபந்தனையைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. கோயம்புத்தூர் நகர மக்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அரிசி வேண்டுமென்ற சௌகரியத்தைக் கெடுப்பதற்காக இந்தத் தடைஉத்திரவு போடப்படவில்லை. கோயம்புத்தூர் நகருக்கு பல பெரிய அரிசி ஆலைகள்

1968 மார்ச் 27]

இருக்கின்றன. அந்த பெரிய அரிசி ஆலைகளுக்கும் கேரள மாநில எல்லைக்கும் 42 மைல் தூரம்தான் இருக்கிறது. வெளியிலேயிருக்கிற தாலுக்காக்களிலும், மற்ற இடங்களிலிருந்தும் கோயம்புத்தூரி லிருக்கிற அந்த அரிசி ஆலைகளுக்குக் கள்ளத்தனமாக அரிசி கொண்டு வந்து, அதை ஒரு ப்ளேசாக அக்கிக் கொண்டு கள்ளக் கடத்தலுக்கு ஒரு நிறுவனமாகவும் அதை ஒரு தளமாகவும் ஆக்குவதற்குத் தூண்டி விடக்கூடாது. இப்படி, அத்தகைய தடை உத்தரவு போடாமல் இருந்திருந்தால், சோதனை போடாமல் இருந்திருந்தால், சோதனைச் சாவடிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சிரமமாக இருக்கும். ஆதலால்தான் இந்த தடைபுத்திரவு அமலில் இருக்கிறது. நிலைமைகள் சீராகி, இந்த மாதிரி ஏற்படாது என்று தெரிந்தால், உடனே கோயம்புத்தூர் டிராமலதுமே இந்த தடை உத்திரவு அகற்றப்படும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடத்திலே கூட நான் சொன்னேன். எல்லோரும் தப்ப பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. 100 வியாபாரிகள், 4 அரிசி ஆலைக்காரர்கள் அந்தமாதிரி பண்ணுகிறார்கள் என்றால், அந்த 4 அரிசி ஆலைக்காரர்கள் என்று கொன்னதும் அதை அரிசி ஆலைக்காரர்கள் ஒப்பிக்கொள்ளவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்ற பொது ஊழியர்களும் அதில் சிரத்தைக் காட்ட முன் வரவில்லை. சேக் போஸ்டோடு அகற்றுத் துணை புரிகிற ஒரு நடவடிக்கையாதத் தான். நெல், அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்குத் தடை உத்திரவு கோயம்புத்தூர் சுகாதாரைச் சுற்றி போடப்பட்டிருக் கிறது.

DR. H. V. HANDE: On a point of order. Is it in order on the part of the Minister to request the Member to supply the information? Whenever this Member has supplied information such as for instance in the issue of permits and licences for puffed rice, the view or advice of the Member was completely flouted by the Minister. In spite of that, how can the Minister ask the Member to give information? If the Minister is prepared to take the co-operation of the Member, he is completely prepared to give it.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தச் சபை யிலுடைய நடைமுறைகளிலே ஏதாவது மாறுபாடு இருந்தால், அதைப் பற்றின்தான் இங்கே பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் எழுப்பலாமே தவிர, அமைச்சருடைய போக்கு பற்றியெல்லாம் இங்கே பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் எழுப்புவது முறையாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: It is perfectly in order. My point of order is whether it is in order for the Hon. Minister to put a noser of this type during question hour. I am very clear about it.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் விவகாரத்தை முதலிலே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதிலே உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுதான் ஆக

[1968 மார்ச் 27]

வேண்டுமென்றும் இல்லை. நான் அதை விளக்கிவிடுகிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது என்றும் இல்லை. அதேமாதிரி உறுப்பினர்கள் இன்று கெட்ட காரியங்கள் செய் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், அதையே அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அர்த்தம் இல்லை. இதிலே இருக்கிற விவரங்களும் உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நல்லது செய்வதற்காகத் தான் இது செய்யப்படுகிறது. கோவையிலே ஏன் அரிசியை விடவில்லை என்பது ஒரு வாதம். அரசாங்கம் காரணத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறது. என்ன காரணத்திற்காக இருக்கிறதோ, அந்தக் காரணம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்குமானால், அந்த நிலைகளைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம். கோயம்புத்தூர் அரிசி ஆலைக்காரர்களும், வியாபாரிகளும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டம் நடத்தினார்கள். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்தான் தலைமை வகித்தார்கள். அவர்களே பேசினார்கள். எல்லோருமாக சேர்ந்து முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனுடைய அடிப்படையில் தான் நான் கேட்டேனே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு--நல்ல காரியங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. கெட்ட காரியங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. கெட்ட காரியங்களை நாங்கள் சொல்ல மாட்டோம் என்று சொல்வது சரியானதல்ல. நான் சொன்னது ஒழுங்கானதுதான், முறையானதுதான். உள்ளே விட்டுவிட்டாலும் அங்கே இந்தமாதிரியான பிளாக் மார்க்கெட் வியாபாரிகள், வியாபார தளங்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். எல்லோரும் இதிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. நான்கு பேர்கள் அந்தமாதிரி இருக்கலாம். அரசாங்கத்திற்குத்தான் சிரமமே தவிர, இந்த மாதிரி பிளாக் மார்க்கெட் லிஸ்டை உங்களுடைய சங்கத்திடம் கேட்டோம். கோயம்புத்தூர் வியாபாரிகளைக் கேட்ட நேரத்தில் இதுவரையிலும் அது வரவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களிடத்திலே நல்ல செல்வாக்கு உடையவர்கள். அவருக்கு அங்கே நல்ல மரியாதை உண்டு. அவருக்கு அவர்களிடத்திலே அக்கறை உண்டு. இதனால், பொது நன்மையை முன்னிட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் கோயம்புத்தூர் மக்களுக்கும் நன்மை செய்யலாம். நீங்கள் செய்ய முன் வாருங்கள் என்று சொன்னால் அது ஒழுங்கினமான காரணத்தால் அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்று. ஏதோ சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் . . .

DR. H. V. HANDE : We are prepared to give --

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : We are also prepared to substantiate our stand.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எத்தனையோ கெடுதலான விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கிறார்கள். எது எது நியாயமானதோ, எது எது சட்டவரம்புக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளதோ, அந்த

1968 மார்ச் 27]

விண்ணப்பங்களைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். சட்ட வரம்புக்கு உட்படாத எதைக் கொடுத்தாலும், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் மறுத்துத்தான் தீரும்.

(திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் கேட்பதெல்லாம்-டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புகிறார்களா? ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்பது என்ன என்று தெளிவாக நம்முடைய விதிகளில் இருக்கிறது :

A point of order shall relate to the interpretation or enforcement of these rules or such Articles of the Constitution as regulate the business of the House and shall raise a question which is within the cognizance of the Speaker.

ஆகவே, அமைச்சர்கள் விளக்கம் கொடுப்பதற்கும், உறுப்பினர்கள் விளக்கம் கொடுப்பதற்கும் இந்த சபையினுடைய நடைமுறையிலே எந்தவிதமான மாறுபாடும் இருப்பதற்கில்லை. ஆகவே, அதுபற்றி ஒழுங்குப் பிரச்சினையை ஆராயாமல் இங்கே எழுப்ப வேண்டாமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பும்போது ஆராய்ந்து எழுப்பவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, ஆராய்ந்து பார்க்காமல், ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவதற்கு உரிமை இல்லையா என்ற கேள்வியைக் கேட்கவேண்டாம் எது எதற்கு எழுப்ப வேண்டுமென்பதை மட்டும் தெரிந்து எழுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பொருள்கள்மேல் செஸ் வரி

* 341 வினா—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினா விற்கு விடையளிப்பாரா—

எந்தெந்த விவசாயப் பொருள்களின் மீது செஸ் வரி போடப் பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒழுங்கு முறை வாணிகக் களங்களிலோ அல்லது அதைச் சுற்றியுள்ள குறிப்பிட்ட வாணிக இடங்களிலோ வாங்கப்படும் அல்லது விற்கப்படும் குறிப்பிட்ட விவசாயப் பொருள்களுக்கு, செஸ் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. மேலும், ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்குள் கொண்டுவரப்படும் கரும்பிற்கு, டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 வீதம் சர்க்கரை ஆலையினிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இதில் விவசாயப் பொருள் என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே, உணவுப் பொருள்களுக்கு வசூல் செய்யக்கூடிய செஸ் வரி நீக்கப்படுமா—எடுக்கப் படுமா?

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வியாபாரப் பொருள்கள் என்ற தலைப்பில் வருகின்ற இனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கில்லை. வியாபார விளைபொருள்கள் என்ற அடிப்படையில் இன்றைய தினம் வேர்க்கடலை, பருத்தி, புகையிலை, மஞ்சள், முந்திரி, தேங்காய், எள், மிளகாய் போன்ற பொருள்கள் உள்ளடங்கும். இதிலே உணவுக்காக உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் வியாபாரப் பொருள்களாகக் கருதப்படுகிற காரணத்தாலே செஸ் வரியிலிருந்து அவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்க முடியாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த செஸ் வரி மார்க்கெட்டிங் யார்டிலே வசூலிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வெளியிலே வசூலிக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். வெளியிலே வசூலிக்கப்படாவிட்டால், அதை வேண்டாமென்று சொல்லி யார்டுக்குள் வருவதற்கு மட்டும் வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலை விளைச்சல் காலங்களிலே மார்க்கெட் கமிட்டியிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள 5 மைல் அளவுக்கும் இவைகளுக்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. அவை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு வரவில்லைபென்ற காரணத்தினால், 5 மைல் சுற்றளவுக்கும் அதை வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்த மிளகாய், தேங்காய், வேர்க்கடலை ஆகியவை அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களாக இருப்பதால், அவைகளையெல்லாம் வியாபாரப் பொருள்கள் என்பதை விட்டுவிட்டு, அவைகளை உணவுப் பொருள்கள் என்று செய்து—கிளாஸிபிகேஷன் செய்து—விதிகளைத் திருத்த இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் ஆரம்பத்திலேயே திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுக்குத் தெளிவாகத்தான் சொன்னேன். அவை உணவுப் பொருள்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இவை வியாபாரப் பொருள்களாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், செஸ் வரி வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இதனாலே ஆதாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்தக் காரியம் செய்யப்படுகிறது. இதை விலக்கி விட்டால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அதிகப் படியான இலாபத்தை அடைவார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு வேண்டிய நிர்வாகச் செலவுகளையெல்லாம் ஏற்கவேண்டி இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்துகொண்டு வருகிற காரணத்தாலே இது அவசியமாக இருந்து வருகிறது. இவைகளுக்கு கெல்லாம் விதி விலக்கு அளித்து விட்டால், இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை கைவிட வேண்டி வரும். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை

1958 மார்ச் 27]

முடி விட்டால், அதிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்துவிடுவார்கள். பிறகு அவர்களுக்கு வேறு வேலை தருவார்களா என்று கேட்கவேண்டியவரும்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயப் பொருள்களுக்கு செஸ் வசூலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். வேர்க்கடலைதான் விவசாயப் பொருள், வேர்க்கடலையிலிருந்து உற்பத்தியாகிற நிலக்கடலை பயிர் வியாபாரப் பொருள் இல்லை, அதுவும் உற்பத்தி செய்கிற பொருள் என்ற முறையிலே அதற்கு செஸ் வசூலிப்பதுபோல, கரும்பிலிருந்து உற்பத்தியாகிற வெல்லத்திற்கு செஸ் விதிக்கப்பட்டு அதிகமாக வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதுபற்றியும் இப்பொழுது அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of order. During question-hour, hon. Members try to catch the eye of the Chair if they want to put a question. Of course, we try our best and sometimes we try to catch your eye but is elusive. This is the practice followed in every Parliament and in every Legislature. Is it in order for any hon. Member to run to the seat of the Chair and almost scratch him and also say 'Please call me' and then run back to his seat and later on for the Chair to give him an opportunity to put a question. If that is in order, then everybody would be running to your seat and making your attention fall upon them. Is that in order?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I would like to know how the inference is drawn by the hon. Member that the other hon. Member rushed to the Speaker's seat only for this purpose. He might have gone there for some other purpose.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் சபாநாயகருடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக அவருடைய இடத்திற்கு வருவது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கான அரசினர் இல்லங்கள்

* 342 வினா.—**திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு தாழ்த்த பட்டோர் நல செய்தித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

அரசினர் மாணவர்களுக்கான ஹாஸ்டல்களில், அரசினர் மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டவைகளுள் காலியாக உள்ள இடங்களில் பின்னிலை வகுப்பு (Backward) மாணவர்களைச் சேர்க்கச் செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

* 343 வினா.—**திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** மாண்புமிகு தாழ்த்தப்பட்டோர் நல செய்தித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

[1968 மார்ச் 27]

பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கான ஹாஸ்டல்களில் எந்த வகுப்பு விகிதாச்சாரப்படி மாணவர்களை சேர்க்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பின்னிடை வகுப்பினருக்காக ஹரிஜன நலத்துறையினால் நடத்தப்படும் அரசாங்க இல்லங்களில் பின்வரும் விகிதப்படி மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் :—

பின்னிடை வகுப்பினர்	65 சதவிகிதம்.
ஹரிஜனங்கள்	25 சதவிகிதம்.
முன்னிடை வகுப்பினர்	10 சதவிகிதம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, அரிசன மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் நிறைக்கப்படவில்லையானால், அந்த இடங்கள் விடுவதற்கான போகின்றன, அதைப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா? ஒரு சில விடுதிகளில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் இருந்தும் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பின்னிடை வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் 65 சதவிகிதம். அந்த மாணவர்கள் வந்து சேரவில்லையென்றால், அந்த இடங்களுக்கு வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அரிசனங்கள் அல்லது முன்னிடை வகுப்பு மாணவர்கள்—அதிலும் அரிசனங்களுக்கு முதலிடம் தரப்படுகிறது—சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். சில காலங்களில் அந்தந்த நிலைமைக்கு உத்தேசித்த வகையில் மாவட்ட நல அதிகாரிகளே சில மாணவர்களைத் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். நிரந்தரமாக சேர்க்கப்படாததற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகிற சதவிகிதம் மாணவர்கள் பிறகு, அடுத்த ஆண்டு வரலாம் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக இடம் தரப்படவில்லை. ஆனால், ஒரு ஆண்டில் குறிப்பிட்ட மாணவர்கள் வரவில்லை என்றால், அந்த ஆண்டுக்கு மாத்திரம் தங்கி படிப்பதற்குள்ள மாணவர்கள் வந்தால், அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

திரு. என். சிவசுப்பிரமணியன் : பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர்களுக்காக ஹாஸ்டல்களில் கொடுக்கக்கூடிய விகிதாசாரத்தை மாற்றி அமைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசுக்கு உண்டா? பின்தங்கிய மாணவர்கள், அரிசன மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அத்தனை மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பின்தங்கிய வகுப்பினர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒரு விகிதாச்சாரம் இருக்கிறது. அந்த விகிதாச்சாரத்திற்கேற்ற வகையில் மாணவர்கள் வரவில்லை என்றால், அந்த இடங்கள் காலியாக

1968 மார்ச் 27]

இருந்தால், அந்த இடங்களில் அரிசன மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அரிசன மாணவர்கள் வரவில்லை என்றால், முன்னிலை வகுப்பினர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக இடம் தரமுடியாது. அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற விகிதாசார இடங்கள் அரிசன மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் 75 சத விகிதம், பின்னிலை வகுப்பு மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் 65 சத விகிதம், அவர்களுக்கு முதலிடம் தரப்படுகிறது. இந்த விகிதாசாரத்தில் தவறு ஏற்படுமேயானால், நாம் எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மாணவர்களுக்குச் சலுகை அளித்து முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதினோமோ, அனைவரும் கலந்து ஹாஸ்டல்களில் தங்க வேண்டும் என்ற பெரிய நோக்கத்தோடு அம்மாதிரி ஒரு விகிதாசாரத்தை ஏற்படுத்தினோமோ, அது இடையிலே கெட்டுவிடும் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக இடம் கொடுக்கப்பட வில்லை.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தினால், நடத்தப்படுகிற மாணவர் இல்லங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை வார்டனாக நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் அரிசன சேவாசங்க விடுதிகளில் மட்டும் தகுதியற்றவர்களைப் பொதுவாக 5-வது, 6-வது படித்தவர்களை வார்டனாக நியமிக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட தவறான முறையில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இருக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட தகவலை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால், அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அரிசன மாணவர்களுக்குக் கென்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் காலியாக உள்ள இடங்களுக்குப் பின் தங்கிய வகுப்பினர்களை ஓராண்டு காலத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். திருமங்கலத்தில் அந்த மாதிரி காலி இடம் இருந்தும், நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி நேரில் தெரிவித்தும், எழுதியும், சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரிசன மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் 19-வது, 20-வது மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணிக்கை சரியாகத் தரப்படவில்லை. 9 பேர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதாக என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஆனால், அரிசன மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் காலியாக இருக்கிற இடங்களில் பின் தங்கிய வகுப்பினரைச் சார்ந்த மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று அனுமதியளிக்கப்பட்டு, அரசாங்கச் சார்பிலே தாக்கீது அனுப்பப்பட்டது. என்ன காரணத்தினால் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது தெரியவில்லை. நான் இனி அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்துகிறேன்.

[1968 மார்ச் 2]

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : அரிசன மாணவர்கள் சேருவதற்கு விண்ணப்பங்கள் இல்லாத இடங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். பிற்பட்ட மாணவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிற காரணத்தினால், அரிசன மாணவர்கள் சேருவதற்கு மனு கொடுக்காத கேஸ்களில் பிற்பட்ட மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஏன் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் அப்படி அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அனுமதிப்பதற்கு முறை இருக்கிறது. ஆனால், அந்த மாணவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் என்பதை அறிந்து, ஒருகால் அவர்கள் தொடர்ந்து 2, 3 ஆண்டுகள் படிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால், அவர்களை ஹாஸ்டலில் சேர்த்துக் கொண்டு ஓராண்டு மட்டும் தங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு மற்ற 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு வெளியே போகச் சொல்வது முறையல்ல. இந்த முறை நிரந்தரமாக்கப்பட்டால் இன்னிள்ள நிலைக்கு இன்னிள்ள மக்களுக்கு இவ்வளவு விகிதாசாரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற முறை கெட்டுவிடும். எனவே ஓராண்டு காலம் வரையிலே மட்டும் அந்த இடத்தில் தங்கி படிக்கக்கூடிய பின்னிலை மாணவர்களாக இருந்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு மாத்திரம் ஹாஸ்டலில் தங்கி படிப்பதற்கு இடம் தரப்படுகிறது.

திரு. என். ராஜாங்கம் : ரிம்மாகிரி ஹாஸ்டல்களில் ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் ஒரு விகிதாசாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட மாணவர்கள், அரிசன மாணவர்கள், முற்பட்ட மாணவர்கள் என்று இவர்களுக்கு விகிதாசாரம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு ஒரு காலம் இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் சேருவதற்கு ஒரு காலவரையறை இருப்பது போல, விடுதிகளில் சேருவதற்கும் ஒரு காலவரையறை இருக்கிறது. எந்தச் சமூகத்தினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களை வேறு சமூகத்தினரைக் கொண்டு நிரப்ப உடனே கலெக்டர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் கலெக்டர்களின் டிஸ்கிரஷனுக்கு விட்டுவிட வேண்டும். ஒரு விடுதியில் அரிசன மாணவர்களுக்கு, பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் நிரப்பப்படாமலேயே அப்படியே இருந்து விட்டால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் உபயோகப் படுத்தப்படாமல் நஷ்டமாகிறது. அகவே, அதுமாகிரி சிக்கல்கள் உள்ள இடங்களை நிரப்புவதற்கு கலெக்டர்கள் உடனே கவனித்து, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது கேள்வியல்ல.

1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாவட்ட நல அதிகாரிகள் இவைகளை யெல்லாம் கண்காணித்து வருகிறார்கள். விடுதியில் மாணவர்கள் சேருவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைதான் இருக்கிறது. அந்தக் காலவரையறைக்குள் அந்த மாணவர்கள் வந்து சேரவில்லை என்றால், வேறு சமூகத்தவர்கள் சேருவதற்கு முன் வந்தால், அதைக் கண்காணித்து ஆவன செய்யக்கூடிய அளவுக்கு மாவட்ட நல அதிகாரிகள் பொறுப்போடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஹாஸ்டலைப்பற்றி ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டிருந்தால், அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, அரிசன ஹாஸ்டல்களிலே அதிகமான அரிசன மாணவர்கள் சேருவதற்கு வருஷா வருஷம் இன்றைக்கு முன்வருகிறார்கள். ஒரு அரிசன ஹாஸ்டலுக்குக் கொடுக்கிற அட்டிஷன் நம்பரைவிட, அதிகமான அரிசன மாணவர்கள் வருஷா வருஷம் சேருவதற்கு முன்வந்தால், அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன விதி வைத்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அதைப் பற்றித் தனிப்பட்ட விதி என்று ஒன்றும் கிடையாது. எல்லோருக்கும் ஒதுக்கப்படுகிற தொகையைக் குறித்துத்தான் விதிகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த தகுதியை, நிலைமைகளை அனுசரித்து, அந்த ஹாஸ்டலில் அதிகமான அரிசன மாணவர்கள் வாக்கூடிய நிலைமை இருந்தால், அடுத்த ஆண்டு அந்த நிலைமையை உத்தேசித்து அதிக நிதியை ஒதுக்கி மேலும் பல மாணவர்களைச் சேர்க்குக்கொள்ள வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படி பல விடுதிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டும் இருக்கிறது. ஆனால், ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், இப்படி அரிசனங்கள், பின் தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள், முற்போக்குச் சமூகத்தினரைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் எல்லோருக்கும் இடம் தர வேண்டும் என்று சில விகிதாசாரங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த விகிதாசாரத்தில் இடையிலே குறைவு ஏற்பட்டால் நிறைவு செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், கூடுமான வரையில் இந்த விகிதாசாரம் குறையக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில்தான் இன்றைக்கு இவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்பள்ளிகளில், நகர பஞ்சாயத்துக்களால் கொடவாசல், கொரடாச்சேரி, போன்ற இடங்களில் நடக்கப்படுகின்ற அரிசன ஹாஸ்டல்களில் மொத்த மாணவர்கள் விகிதாசாரத்தை உயர்த்த, அங்கே சில வசதிகள் அதிகமாக இருப்பதால், இந்தப் புதிய ஆண்டில் திட்டம் ஏதாவது அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா ?

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, சில வேளைகளில் தனிப்பட்டவர்கள்கூட விடுதிகள் நடத்துகிறார்கள். அதிலே நல்ல முன்னேற்றமோ அல்லது மாணவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளோ தரப்படவில்லை என்கிற காரணங்களால் அப்படிப்பட்டவைகளை ஆண்டுக்காண்டு அரசாங்கம் கைப்பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது. அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று நடத்தும் விடுதிகளில் மாவட்ட நல அதிகாரிகளும், கலெக்டர்களும் மேற்பார்வை பார்க்கிறார்கள். ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அவற்றை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் பரிசீலனை செய்யலாம்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : தலைவர் அவர்களே, அரிசன மாணவர் விடுதிகளில் தங்கியுள்ள மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி கூடுதலாக இருப்பதால், ஊட்டச் சத்துக் குறைவான உணவுகளே பரிமாறப்படுகின்றன. ஆகவே, வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி கூடும் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் தொகையைக் கூடுதலாக்கிக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அதை உத்தேசித்துத்தான், பள்ளி மாணவர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு 18 ரூபாய் என்று இருந்ததை 19 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது. இந்த முறையை பட்ஜட் அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிவித்து, இதற்காக ரூபாய் 3 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் தெரிவித்தார்கள். நீண்டகாலமாக அத்தகைய அவசியம் இருந்தும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகுதான் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதன்மூலம் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால், 20 ஆண்டு காலமாக உயர்த்தாமல் இருந்த நிலையை மாற்றிக் குறைந்த அளவில் ஒரு ரூபாய் உயர்த்தியிருக்கிறோம். மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்கிற எண்ணமும் இருக்கிறது.

மில் தொழிலாளர்களுக்கு அகவிலைப்படி

* 344 வினா—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மில் தொழிலாளர்களின் பஞ்சப்படியைக் குறைப்பதாக சர்க்காருக்குத் தகவல் உண்டா?

(இ) ஆம் என்றால், சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

1968 மார்ச் 27]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், என் கேள்வி வரும் போதெல்லாம் ஒரே ஒரு உதவிக் கேள்விக்குத்தான் அனுமதிக்கிறீர்கள். தயவு செய்து இந்த மாதிரிக் கேள்வி நேரத்திலே, மூலக் கேள்வி போட்டவர்களுக்கு அதிகமாக உதவிக் கேள்விகள் போட அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கோதண்ட ராமனுக்குத்தான் அதிகமாக வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : அவர்கள் கேள்விகள்தான் அதிகமாக வந்திருக்கின்றன. நாங்கள் கொடுத்ததெல்லாம் இன்னும் வரவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், நடைமுறையிலே தொழிலாளிகள் பழி வாங்கப்படுவது, இந்தப் பஞ்சப்படியைக் குறைப்பதாலேயே. அது சம்பந்தமாக அமைச்சரிடமும், அதிகாரிகளிடமும், கன்சிலியேஷன் நடைபெறக்கூடிய காலங்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சப்படியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்களே, அது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு அமைச்சரவர்களுடைய கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சருக்குத் தனிப்பட்ட கருத்து எதுவும் கிடையாது. பஞ்சப்படியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பொதுவாக இங்கே சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக, மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால், அங்கே உள்ள தொழிலாளிகள், முதலாளிகள், ஒவ்வொருவரும் விட்டுக் கொடுத்து தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியதுபற்றி ஆலோசனைகள் கூறப்படுகின்றன. அதிலே இதுவும் ஒன்று.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பஞ்சப்படிப் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிப்பதிலேயே தகராறு இருக்கிறது என்று புகார் செய்யப் பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இன்றைய வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்து கொண்டே போகும் நிலையில், சராசரி பஞ்சப்படியை உயர்த்த வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர, அதன் விளைவாக விலைவாசி ஏற்றம், அதன் விளைவாக தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வருகிறது. அது நியாயமான கோரிக்கை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதே சமயத்தில், விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்க, வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்து கொண்டே போக, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் நடத்துகிறவர்களுக்கு, கொடுக்க, 'கபாலிடிபே' இருக்க வேண்டும் என்றும் வாதாடப்படுகிறது. அப்படி இரண்டு வாதங்களும் இருக்கின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பஞ்சப்படியைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலை முதலாளிகள், ஏற்கனவே தொழில் சங்கங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் கேட்கும் முறை தவறானது என்று அரசாங்கத்திடம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்பேரில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரச்சினை 1966-லிருந்து, தென்னிந்திய மில் சொந்தக்காரர்கள் சார்பில் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்கள் சார்பில், விலைவாசிகள் இருக்கும் நிலையில், பஞ்சப்படி குறைக்கப்பட்டால் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மில் ஓனர்கள் சார்பில் தொழிலில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பொருள்கள் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வாதம் செய்யப்படுகிறது. அதைப்பற்றி இரண்டு தரப்பினரும் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தி முடிவு காண வேண்டும்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாகவே, விலைவாசிப் புள்ளி உயர்ந்து கொண்டே போய், சராசரி லாப விகிதமும் ஒரே மாதிரி இருக்க வில்லை. ஆகவே, பஞ்சப்படி அதிகமாக அளிக்க வேண்டும் என்ற வாதத்தையும் சமீபத்திலே மத்திய அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி நிராகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா? பேச்சு நடத்த அடிப்படை வேற்றுமை அதுதான் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேள்வியிலேயே பதில் இருக்கிறது. வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்வால் சராசரி லாபம் அப்படியே இருக்கவில்லை. அதுதான் அதற்குப் பதில்.

Erskine Hospital at Madurai

* 345 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR. Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the criticism in the Municipal Council, Madurai, about the administration of the Erskine Hospital; and

(b) the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) கேள்வியின் இந்த உப் பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கும் குற்றச்சாட்டு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அது அரசின் பார்வைக்கு வரும்பொழுது ஓர் ஊராட்சி மன்றம் அவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவது ஒழுங்குதானா என்பது பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும்.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரி மதுரை மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது என்பதால், அந்த ஆஸ்பத்திரிக் குறைகளை மதுரை முனிசிபாலிட்யார் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருப்பதை சபைக்கு வைக்க முன் வருவார்களா? மதுரை ஆஸ்பத்திரிக் குறைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதன் மூலமாக, தமிழ் நாட்டில் எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளின் குறைகளையும் தீர்க்கப்பட்டதாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்க்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1958 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது போல, மதுரை நகராட்சி மன்றம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு எந்த விதமான குற்றச்சாட்டுகளையும் கொண்டுவரவில்லை. கனம் உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டுகள் ஏதாவது இருந்து, அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும்.

உயர்நிலைக் குழுவின் அறிக்கை

* 322 வினா.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி:

திரு. கே. வினாயகம் :

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :

திரு. க. இராமமூர்த்தி :

திரு. என். சங்கரய்யா :

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் :

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் :

திரு. சி. கோவிந்தராகன் :

மாண்புமிகு

முதலமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி இருக்கும் உயர்மட்ட கமிட்டி (High Power Committee) அளித்திருக்கும் பரிந்துரைகளின் விபரங்கள் யாவை?

(இ) அவற்றுள், எத்தனை பரிந்துரைகள் இதுவரை செயலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) & (இ) இது பற்றி சபைமுன் விவர அறிக்கை ^a ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சிக்கன-நிர்வாகச் சீரமைப்பு உயர்நிலைக் குழு குறிப்பிட்ட 13 பரிந்துரைகளைச் சொல்லியிருக்கிறது. அவைகளில் எதை எதை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தியிருக்கிறது? இதனால் நிர்வாகச் செலவு எவ்வளவு மிச்சமாகியிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : விரிவான அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பரிந்துரைகளில் எவை எவைகளைச் செயல்முறைக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவைகளில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள அரசு ஈடுபட்டிருக்கிற தென்பதையும், இனியும் ஈடுபடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, since the subjects considered by the High Power Committee are so important and the remedies suggested by them are also very revolutionary in character and since the Government have partially accepted those recommendations for execution, will the Chair be pleased to allot half-hour for discussion on this matter?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வி கேளுங்கள்.

^a 333-360-ம் பக்கங்களில் I, I-அ இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1968 மார்ச் 27]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, in response to the suggestion of the Hon. Deputy Speaker, I will put a question. May I know what is the experience of this Government after adopting the recommendations of the High Power Committee and what is the useful purpose those recommendations have served so far?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, the hon. Member cannot expect the Government of one year's standing to have any rich experience. We are getting experience.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையாக ஒரு புத்தகம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொஞ்சம் ஒரு நாள் முன்னதாகக் கொடுத்தால் படித்துப் பார்த்து கேள்விகள் கேட்க நலமாக இருக்கும். இந்தப் புத்தகத்தின் 22-வது பக்கத்தில், இக் குழு இதுவரையில் செய்துள்ள பரிவுரைகளினால் 9 இடங்களிலும் சேர்த்து மிச்சமாகும் என எதிர்பார்க்கப்படும் தொகை ரூபாய் 1 கோடியே 5 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்களா? இது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டதா? அப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவிட்டால் காரணம் என்ன? ஏன் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதைக் குறித்து இந்த அறிக்கையில் ஏன் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு முறை ஒரு கேள்விதான் போடலாம். நீங்கள் ஒரு முறையில் எத்தனை கேள்விகள் போடுவது?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நீங்கள் ஒரு முறைதானே சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறீர்கள். குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் 1 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் மீதமாகும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் 22-வது பக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னால், 21-வது பக்கத்தைப் பார்த்திருந்தால் விவரம் தெரியும். 21-வது பக்கத்தில், "குழுவின் மேற்சொன்ன பரிவுரையை ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்கம் 1966, மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதற் கொண்டு இவ் வேலைத் திட்டத்தை விட்டுவிடுமாறு ஆணையிட்டுள்ளது. இதனால் அரசாங்கத்துக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 35 ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சமாகும்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. சில பரிவுரைகளை அமல்படுத்த வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. உ. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டி, சிறப்பு செய்திருக்கிற காரணத்தால், தொடங்கிவிட்ட சிபாரிசுகள் நீங்கலாக, மற்ற சிபாரிசுகளை அமல்படுத்துவதற்கு முன்பாக இந்த அரசு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுக்குமா?

1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அது எனக்கு மிகவும் விருப்பமான காரியம். அதுபற்றி நான் ஆலோசிக்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிபாரிசுகளை நிறைவேற்றுவதன் காரணமாக சாதாரண அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, வேலையிலிருந்து எடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்த ஊழியர்களுக்கு மாற்று வேலைகள் கொடுக்கும் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொதுவாகவே, நிரந்தரமான முறையில் வேலையில் இருப்பவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால், வேறு வேலைக்கு மாற்றப்படுவதும், வேலையிலே நீடித்து இருக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கித் தருவதும் தான் சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 'ஹை பவர் கமிட்டி' செய்துள்ள சிபாரிசுகளில் முக்கியமானவைகளை உடனடியாக அமல் செய்தால் இந்த ஆட்சி முறை நல்ல முறையில் சீர்திருந்தும் என்ற காரணத்தால், இதை நன்கு கவனித்து உடனடியாக அமல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதுதான் இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாக அறிவித்தேன். மேலும் பல உறுப்பினர்கள் இதே முறையில் கேள்வி கேட்காமல் இருப்பதற்காக, அறிக்கையைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். 1965-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் சிக்கன-நிர்வாகச் சீரமைப்பு உயர்நிலைக் குழு ஒன்றை அரசு நிறுவியது. இக் குழு 1966 மார்ச் திங்களில் தனது தொடக்க அறிக்கையைப் பணிநிதனுப்பியது. இந்த அறிக்கை 1966 மார்ச் 29-ம் நாளன்று சட்ட மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது. தகுந்த பல தொடர்புடைய கருத்துரைகள் கிடைத்து இருக்கின்றன. அதை ஆராய்வதில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

மதுரை மாவட்டத்தில் அரசு ஊழியர்கள் குறைப்பு

* 325 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

அரசாங்கத்தின் ஆள் குறைப்பு சிக்கன நடவடிக்கையின் காரணமாக எத்தனை அரசாங்க ஊழியர்கள், மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் வேலை இழந்திருக்கின்றார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எழுபத் தொன்று.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேலை இழப்பு செய்யப்பட்டவர்கள் எந்தப் பிரிவைச் சேர்த்தவர்கள்? எத்தனை ஆண்டுகளாக வேலை பார்த்தவர்கள்? திரும்ப அவர்களை எப்போது வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்? அரசாங்கத்திற்கு இதனால் எவ்வளவு பணம் மிச்சமாகும்?

[1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே, வேலை இழப்பு ஏற்பட்டவர்கள் 71 பேருடைய விவரம் பின்வருமாறு:—

போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள்	4
கடைநிலை ஊழியர்கள்	7
வாட்ச்மேன்கள்	2
எழுத்தர்கள்	50
செகண்டரி கிரேடு அசிஸ்டென்ட்ஸ்	2
என்ஜினியரிங் சூப்பர்வைசர்கள்	5
அசிஸ்டென்ட் கமர்சியல் டாக்ஸ் அதிகாரி	1
மொத்தம்	71

இவர்களிலே 50 எழுத்தர்களில் 49 பேர் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்தவர்கள். அவர்கள் அந்த டிபார்ட்மெண்டில் வேலை இழந்தார்களே தவிர, அவர்கள் பிறகு ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால் அந்தத் துறையில் தற்காலிகமாக வேலையில் வைக்கப்பட்டவர்கள் இதன் காரணமாக வேலையிழந்திருப்பார்கள். இவர்கள் எல்லாம் எத்தனை வருடம் வேலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, may I know whether this measure of economy which resulted in the retrenchment of many people was effected after this party came into power and if so, has the Hon. Chief Minister got in his possession information about the number of retrenched persons in other districts and also the total number of persons retrenched after this party came into power?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Sir, that needs a separate question to gather all the information but in a general way I may answer it. The hon. Member has asked, whether this thing was done after the party came into power. No party can do it without coming into power.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, arising out of the answer given by the Hon. Chief Minister, I want a categorical answer to my question. Was this axe laid on these persons by this Government or by the previous Government?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: The particular instance referred to was done by this Government but retrenchment and reorganisation is a general and continuous process. If what my hon. Friend infers is that this Government have retrenched so many people, we have got a list of instances to prove that the previous Government also had indulged in retrenchment.

1968 மார்ச் 27]

Disciplinary action for corruption charges

* 324 Q.—THIRU S. RAMACHANDRAN : } Will the Hon.
THIRU K. CHEEMAICHAMY : }
the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Government officers and servants against whom disciplinary action was taken for corruption charges during the period 1965-66; and

(b) the details thereof, district-wise?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) 1965-66-ஆம் ஆண்டில் லஞ்சம் வாங்கியதாகக் குற்றம்சாட்டப்பட்டு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசாங்கப் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் எண்ணிக்கை பின் வருமாறு :—

ஆண்டு.	அரசிதழ் பதிவுபெற்ற அதிகாரிகள்.	அரசிதழ் பதிவுபெறாத அலுவலர்.	மொத்தம்.
1965	4	20	24
1966	9	25	34

150 ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சம்பளம் பெறுபவர்கள் பற்றிய விவரங்களே மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. திங்க ளொன்றுக்கு 150 ரூபாய்க்கும் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குவோர் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதில் ஏற்படும் காலச் செலவையும் உழைப்பையும் கருதும்போது அவற்றால் கிட்டும் பொது நலன் ஏற்ற அளவாக இல்லை.

(இ) மாவட்ட வாரியான விவரங்கள் @ பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, லஞ்ச ஊழல் குற்றங்களில் அதிகாரிகள் குறைவாகவும், ஊழியர்கள் அதிகமாகவும் இருக்கிறார்கள். லஞ்சம் வாங்குவதற்கு அதிகாரிகளே ஊழியர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மாட்டிக் கொள்கிறபோதும் ஊழியர்களே மாட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்கிற கருத்து பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே லஞ்ச ஊழல் புலனாய்வு விசாரணை செய்கிற போது விரிவான முறையில் செய்வதற்கு இந்த அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இதில் ஊழியர்களே அதிகமாக இருக்கிறார்களே, அதிகாரிகள் இல்லையே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரிகள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்க வேண்டும், அவர்களை எப்படியாவது பிடிக்க வேண்டும் என்பது சரியான கருத்து அல்ல. தடைமுறையில் அவரவர்கள் செய்கிற குற்றங்களுக்குப் புலனாய்வு செய்யப்பட்டு மெய்ப்பிக்கின்ற நிலையில் அவர்கள் பேரில்

முற்பகல் 10-30

* 361-368-ம் பக்கங்களில் II-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1968 மார்ச் 27]

(மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை)

நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. மெய்ப்பிக்கின்ற நிலையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறபோது ஊழியர்கள், அதிகாரிகள் என்று பாகுபாடு செய்வது பொருத்தமில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : சமீபத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில் ஒரு லஞ்சக் குற்ற வழக்கில் போலீசார்கள் வேண்டுமென்றே வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டு அந்த வழக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகாவது இவ்விதப்போன்று நடவடிக்கை எடுப்பதில் கவனத்தோடு அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இது விஷயத்தில் அரசு நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு கவனத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்பதுகூட இல்லை. எப்போதும் கவனத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது லஞ்ச ஊழல் புகார் செய்தால் விஜிலன்ஸ் அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்து கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். இதைப் போக்க அரசு உடன் கவனம் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுக்கு எங்களிடம் ஆதாரம் இல்லை. ஆயினும் விஜிலன்ஸ் அதிகாரிகள் லஞ்ச ஊழல் குற்றங்களை விசாரிப்பதில் நீண்ட நாள் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து விரைவு படுத்த வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் தவறான முடிவுகள் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதிலும் அரசுக்குக் கவனம் இருக்கிறது.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : லஞ்ச ஊழல் புகார்களில் 5 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று இப்படிக் குறைவாக வாங்கப்பட்டவர்கள் தான் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், இதற்கு அதிகமாக லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களே இல்லை என்று அர்த்தமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதற்கு உடனடியாக ஏதாவது பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் எப்போதும் அதிகமான அளவுக்குத் தவறு செய்கிறவர்கள் அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான தடயங்களை அறித்துவிடக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனாலும் குறைவாக வாங்கினார்களா, அதிகமாக வாங்கினார்களா என்பது அல்ல பிரச்சினை. எத்தனை பேருடைய குற்றங்கள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான் பிரச்சினை.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : லஞ்சக் குற்றத்திற்காக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்கள் 1965-இல் 4 கெஜெடட் ஆபீசர்கள், 1966-இல் 9 கெஜெடட் ஆபீசர்கள் என்று பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த எந்த இலாக்காக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதற்கான விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்துச் சொல்லப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : லஞ்ச ஊழல் குற்றம் சாட்டப் பட்டு, மெய்ப்பிக்கப்பட்டவர்களின் மீது—டிஸ்பிஸ் செய்யப் படுதலோ அல்லது வேறு ஏதாவது கடும் தண்டனை அளிக்கப் படுதலோ அன்றி கட்டாய ஓய்வு என்ற முறையில் அவர்களை விட்டுவிடுவது சரியா? அந்த முறை நீடிக்கப்படலாமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதுபற்றி அரசு இதுவரை யோசிக்கவில்லை. கனம் உறுப்பினர் சொல்வது சரிதான் என்பது இனித்தான் யோசிக்கப்படும்.

திரு. டி. மார்டின் : லஞ்சக் குற்றங்களை போலீசார்கள் 'டிகாய்' Witness முறை வைத்துப் பிடிக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. வாங்கு தவர்கள்கூட இவர்கள் 'டிகாய்' முறையில் கொடுக்க முயற்சிக்குறபோது சபலத்தில் ஏமாந்து மாட்டிக் கொள்கிறார்கள். இனிமேல் இந்த முறையைக் கையாள்வதில் இருப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மாண்புமிகு உறுப்பினர் டிகாய் முறையைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முறைப்படி குற்றத்தை நிரூபிப்பதற்கான தடையங்களைத்தான் புலனாய்கிறார்கள். அதுவும் போதாது, குற்றத்தை நிரூபிப்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் வேண்டும் என்கிறபோது இந்த முறையையும் கையாள்கிறார்கள். இது வேண்டுமென்றே பிடிக்கப் பட்டது என்று வாதாடச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நீதி மன்றத் திற்குப் போகவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தேவகோட்டைக்கு வருகை

* 325 வினா.—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 16-10-1967-ல் தேவகோட்டைக்கு விஜயம் செய்த போது மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு கருப்புக் கொடி காட்டப்பட்டதா?

(இ) எந்தக் கட்சியினர் கருப்புக் கொடி காட்டினர்?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(எ) அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) முதல் (எ) வரை—16-10-1967-ல் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தேவகோட்டை சென்றிருந்தபோது, மற்றொரு கட்சியைச் சேர்ந்த தனிநபர் வீட்டில் பகல் உணவுக்கு ஏற்பாடாயிற்று. இந்த ஏற்பாடு, தலத்திலுள்ள சில தி.மு.க. உறுப்பினர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அமைச்சர் உணவுக்காக அந்தத் தனிநபர்

[1968 மார்ச் 27]

(மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை)

விட்டிற்குச் சென்ற சமயம், ஓர் உறுப்பினர் கருப்புக் கொடி காட்டினார். அமைச்சர் சமாதானம் கூறிய பிறகு, அந்த உறுப்பினர்கள் அமைச்சருக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டுவதை மேற்கொள்ளவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இந்த உறுப்பினர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் சொல்லியும் போகவில்லை. அமைச்சர் ரெவின்யூ அதிகாரிகளை விட்டு சமாதானப்படுத்தச் சொன்ன போதே அவர்கள் சென்றார்கள் என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எதனால் சமாதானம் அடைந்து சென்றார்கள் என்பது தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் தானே நேரில் சமாதானம் சொன்னதான காரணத்தைக் கேட்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

அமைச்சர்களுக்கான நடைமுறை விதிகள் தொகுப்பு

* 326 வினா.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : } மாண்புமிகு முதல்
திரு. சோ. அழகர்சாமி : }
அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) லஞ்ச ஒழிப்புக் கமிட்டி (உத்தரானம் கமிட்டி) செய்துள்ள சிபார்சுகளின் அடிப்படையில், அமைச்சர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுங்கு முறை விதிகள் தயாரிக்கும் நடவடிக்கை எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) அதன் விபரங்கள் யாவை?

(உ) எப்போது முதற் கொண்டு அமலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) மத்திய அமைச்சர்களுக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ள நடத்தை விதித் தொகுப்பைப் போன்று நமது மாநில அரசும், அமைச்சர்கள் நடத்தை விதித் தொகுப்பு ஒன்றை வகுத்துள்ளது.

(இ) இந்த விதித் தொகுப்பு 27—7—1965-ல் சட்டசபை முன்பும், 30—7—1965-ல் சட்டமன்றத்தின் முன்பும் வைக்கப்பட்டது. 11—8—1965-ம் தேதியுள்ள தமிழக அரசிதழிலும் இவ் விதித் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. இதன் நகல் ஒன்று @ சபை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) அமைச்சர்கள் நடத்தை விதித் தொகுப்பு 10—5—1965 முதல் செயலுக்கு வந்தது.

திரு. கே. வினாயகம் : அமைச்சர்கள் நடத்தை விதித் தொகுப்பு—கோட் ஆப் காண்டெக்ட் ஃபார் மினிஸ்டர்ஸ்—நேற்று காலையில் மேசைமீது வைக்கப்பட்டது. நேற்று அதைப் படிக்கிற சூழ்நிலை இல்லை. அதில் அமைச்சர்கள் எந்த எந்த முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதுபோல நடந்து கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

* 369-371-ம் பக்கங்களில் III-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதற்கு முன்னாலே நான் ஒரு பதில் அளித்திருக்கிறேன். 1965-இல் இருந்து இது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இதுபற்றி இப்போது மத்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வருகிறது என்று ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் அமைச்சர்கள் மீது வந்தால் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சொத்து விவரங்களைத் தனித்தனியாகத் தரவேண்டும், ஒவ்வோர் ஆண்டும் தரப்பட வேண்டும், முதல் அமைச்சரைப் பற்றிய விசாரணையை மத்திய அரசோ, மத்திய பிரதம அமைச்சரோ விசாரிக்க வேண்டும் என்பது சரியா என்பதுபற்றி எல்லாம் கடிதப்போக்கு வரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்த கோட் ஆப் தான்டெக்ட் ஃபார் மினிஸ்டர்ஸ் என்பதிலே மந்திரிகள் வெளியூர்களுக்குப் போகிற போது தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், கட்சிப் பிரமுகர்கள் வீட்டுக்குப் போகக் கூடாது. அதனால் கட்சி நலனுக்காக தனிப்பட்டவர்களின் நலனுக்காக காரியம் செய்வது போன்ற தவறான கருத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்ற அளவிலாவது தம் சகா அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கூடுமான வரையில் பொது நிகழ்ச்சிகளில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளச் செல்கிற போது கட்சிப் பிரமுகர்கள் இல்லங்களுக்குச் செல்லாமல் இருப்பது நல்லது. கனம் உறுப்பினர் அமைச்சர்களானவுடனே சிறிய காலத்திற்குத்தான் விருந்து அமைப்புக்கள் இருக்கும். பிறகு இருக்காது. ஆனாலும் ஒரு கட்சிப் பிரமுகர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராகவோ, பள்ளிக்கூட கட்டட நிதித் குழுத் தலைவராகவோ இருந்து, அவருடைய விழாவுக்குச் சென்றுவிட்டு அவரது இல்லத்தில் நடைபெறுகிற விருந்துக்கு, “நான் வர மாட்டேன், வினாயகம் கோப்படுவார்” என்று சொல்லி வருவது சரியாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர்கள் மீது இருந்த குற்றச்சாட்டு—கட்சித் தொண்டர்கள் அழைத்தால் வருவது இல்லை, முதலாளிகள் அழைத்தால்தான் வருவது என்ற குற்றச்சாட்டு இருந்தது. அந்தக் குற்றச்சாட்டு நம்முடைய அரசுக்கு ஏற்படாமல் இருக்க கழகத் தொண்டர்கள் விருந்துக்கு அழைத்தால் வருவதிலே தவறு என்ன இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முன்னாலே இருந்த அமைச்சர்கள் மேலே என்ன குற்றச்சாட்டு இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படிப் பரவலாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முற்பகுதியைப் பற்றி என்னிடம் தகவல்கள் இல்லாததாலே பிற்பகுதிக்குப் பதில் அளிப்பது அவ்வளவு தக்கதல்ல என்றாலும் அவர்கள் முதலாளிகள் அழைத்தால் செல்கிறார்களா என்பதற்கு இடம் இல்லை. அவர்கள்

[1966 மார்ச் 27]

இப்பொழுது கேள்வி கேட்ட விஷயம்தான் என்னிடம் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர என்னிடத்திலே அதற்கான சான்றுகள் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, whereas Caesar's wife must be above suspicion and whereas the Hon. Chief Minister has stated day before yesterday that the State Government were not prepared for the Central surveillance on this matter, will this Government give us a categorical assurance whether they are going to insist on the annual declaration of assets of not only Hon. Ministers and hon. Members but also their wives or husbands as the case may be and their close relatives also?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, I have already stated that we are thinking on that line and these assets will be declared and given to the Chief Minister and we will conform to the details thereof.

திரு. ஆலடி அருணா : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்திற் குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநர், வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் இவர்களுக்கு மட்டுமே தனிச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மன்றத்திலே உள்ள கோட ஆப் கான்டெக்ட்டில் பிரதம அமைச்சர் பற்றியும், துணைப் பிரதமர் அமைச்சர் பற்றியும், சபாநாயகர் பற்றியும் குற்றம் செய்தால் அதைப்பற்றி என்ன என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே அதைத் திருத்தக்கூடிய வகையில் மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு ஆலோசனை சொல்ல முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இப்பொழுது நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பது இந்த மாநிலத்திலே உள்ள அரசைப் பற்றியதும் அதிலே உள்ள அமைச்சர்களைப் பற்றியதும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களுக்கான நடைமுறை விதிகள் என்பதிலே The Minister should not accept valuable gifts என்று இருக்கிறது. சென்ற அமைச்சரவையில் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் விலையுயர்ந்த பரிசுக்களை எத்தனை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொதுவாக வேல்யுபிள் கிப்ட்ஸ் என்று இருக்கிறது. இதைப்பற்றிக்கூட மத்திய அரசிலிருந்து விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 300 ரூபாய் க்குக் குறைவாக—தொகை சரியாக நினைவில் இல்லை, சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்—உள்ளதை வைத்துக் கொள்ளலாம். 300 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதாக பரிசுப் பொருள்கள் இருந்தால் அவற்றை அரசிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்தப் பொருள்களை அவர்களே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினால் அந்தப் பொருள்களின் விலை 300 ரூபாய்க்கு மேற்படுமானால் 300 ரூபாய்க்கும் பொருள்களின் விலைக்கும் இடையேயுள்ள

1968 மார்ச் 27]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு அந்தப் பரிசுப் பொருள்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் அமைச்சர்களுக்கு வருகின்ற பரிசுப் பொருள்களாக இருப்பது சில மணி நேரம் வரை மணம் அளிக்கும் மாலைகள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I wanted a discussion on the paper placed on the table of the House. Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the ex-Prime Minister of India, the late Thiru Jawaharlal Nehru when he was alive, had laid down a code that whatever gift he had received when he was Prime Minister should be sent back to the Treasury and emulating her father's example, the Lady who is now the Prime Minister, also sent the necklace she received from the King of a foreign country to the treasury but since there was a delay of about three months in sending the necklace a series of interpellations were put on the floor of the Parliament? So, will the Hon. Ministers of our State also, whenever they receive gifts in kind—apart from the scented rose garlands and handloom cloth—like 'Kedayam' sword and 'Kreedam', they should send them to the Treasury or exchequer of our State?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : There is no need to issue special instructions. Through my reply here Ministers can get instructions. Any gift that they receive and which is of the value of more than Rs. 300 should be given to the treasury and they have been orally instructed also.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்விகள் முடிவுற்றன என்று கூறியதற்குப் பிறகு திரு. வினாயகம் அவர்கள் எழுந்து அரைமணி விவாதத்திற்கு நிற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுக் கேள்வியைக் கேட்டிருப்பது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the hon. Member, Thiru Vinayakam, has asked a question which has absolutely no connection with the State Government. In view of the fact that the Prime Minister wants to have surveillance over the Hon. Chief Minister's assets, has the Hon. Chief Minister also asked the Prime Minister, what she has done about the 'Mini' coat given to her?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The hon. Member gave an illustration, I think, based on the information that he has got.

[1968 மார்ச் 27]

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. கவன ஈர்ப்பு.

(i) திருச்சி மாவட்டத்தில் கடன் வசூலைத் தள்ளி வைத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து 41-வது விதியின்கீழ் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத் திற்கு திரு. நாராயணன் அவர்கள் ஒரு அவசரமும், பொது முக்கியமும் வாய்ந்த காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்.

திரு. இரா. நாராயணன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 41-வது விதியின்கீழ் அவசரமும் பொது முக்கியமும் வாய்ந்த காரியத்தை வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

“திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர், வேப்பூர், பெரம்பலூர், ஆலத்தியூர், ஜெயங்கொண்டம், ஆண்டிமடம்; சென்னுரை ஆகிய ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளில் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் தொகையில் மோட்டார் பம்புசெட் வாங்கி மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காததால் பயன்படுத்த இயலாமல் வைத்துள்ள தாலும், அந்தக் கடன் தொகையை அதிகாரிகள் தற்போது வசூலிப்பதால் அவர்கள் அவதியுறுவதாலும் கடன் வசூலை ஓராண்டுக் காலம் தள்ளிப் போட வேண்டியதன் அவசியம்”.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (1) கடன் வாங்கியவரது கணக்கில் விசை யேற்றங்கள் வழங்கியது குறித்துக் கடைசியாகப் பற்றெழுதப்படுகிற தேதியிலிருந்து பன்னிரண்டு திங்கள்களுக்குக் குறையாமலும் பதினெட்டுத் திங்கள்களுக்கு மேற்படாமலும் உள்ள கால அளவின் போது கடனின் முதல் தவணையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்களை வழங்கல் குறித்த விதிகளின் 8-வது விதி வகை செய்கிறது. தற்போது செயலில் உள்ள ஆணைகளின்படி, மின்சார விசை யேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதில் மாநில மின்சார வாரியம் தாமதம் செய்வதெனக் கடனை வழங்கும் அதிகாரி மனநிறைவடையும் நேர்வுகளில், முதல் தவணையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான காலத்தை 12 திங்கள்கள் வரையில் மேற்கொண்டும் நீட்டிக்கலாம்.

(2) அரியலூர் கோட்டத்தில் உள்ள பெரும்பாலான பகுதிகள் விருத்தாசலம் மின்சார ஏற்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் உள்ள இடங்களில் விசை யேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்படாத நேர்வுகளில் முதல் தவணைத் தொகையை வசூலிக்க வேண்டாம் என்று வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கலெக்டர், இப்போது கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளார்.

1968 மார்ச் 27]

(iii) பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவில் விவசாயிகளுக்கு வரிவஜா, கடன் ஒத்திவைப்பு போன்ற உதவிகள் செய்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் ஒரு அவசரமும், பொது முக்கியமும் வாய்ந்த காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஐயா, பட்டுக்கோட்டை தாலுகா கடைமடை பகுதிகளான தாமரங்கோட்டை, அத்திவெட்டி, பிச்சனக்காடு, கிருஷ்ணபுரம், கல்யாண ஓடை, தம்பிக்கோட்டை; மறவக்காடு, பர்க்கலக் கோட்டை, மஞ்சவயல், செங்கப்படுத்தான் காடு, இராசியக் காடு, சுந்தரநாயகிபுரம், நரசிங்கபுரம், கருங்குளம், கரிசங்காடு, அதிரம்பட்டினம், இராசமடம்; ஏரிபுற கரை, மகிழங்கோட்டை, நெர்க்காவிக்காடு, சேண்டாகோட்டை, பள்ளிகொண்டான், முதல்சேரி, புதுக்கோட்டை, பழஞ்சூர், மழ வேணிக்காடு, துவரங்குறிச்சி, அணைக்காடு, பொன்னவராயக் கோட்டை, மன்னங்காடு, சாசங்காடு ஆகிய கிராம விவசாயிகளுக்கு ஜனவரியிலிருந்து பாசனத்துக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காததால் அவர்களின் விவசாயம் கெட்டுப் பெருங் கஷ்டங்களுக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வரிவஜா, கடன் ஒத்திவைப்புப் போன்ற உதவிகள் செய்வது குறித்து அவசரமும் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பட்டுக்கோட்டை வட்டத்தில் உள்ள சில கிராமங்களுக்குப் போதிய பாசன நீர் கிடைக்காததாலும் அதன் காரணமாக விளைச்சல் தவறியதாலும் அக் கிராமங்களில் உள்ள உழவர்களுக்கு நேரிட்டுள்ள துன்பத்தைப் போக்கும் வகையில் நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்தல், கடன் வசூலை ஒத்தி வைத்தல் போன்ற உதவிகளை அளிக்க வேண்டும் என்று நாட்ட ஈர்ப்பு அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்தல்.—மேட்டூர் அணையில் நீர்த் தேக்கம் குறைந்த அளவில் இருந்த காரணத்தினால், தாளடிப் பயிர்களுக்கு, முக்கியமான கடைமடைப் பகுதிகளில் இருந்த தாளடிப் பயிர்களுக்குப் போதிய நீர் வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே சில பகுதிகளில் பயிர்கள் விளையாமல் சாவியாகி விட்டன. இருந்த போதிலும் எல்லா இடங்களிலுமே பயிர்கள் சாவியாகிவிடவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்யவும், அவசியமானால் இப்போது பணியாற்றி வரும் சிறப்புப் பணியாளர்கள் அனைவரையும் இக் காரியத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பயிர்களை அறுவடை செய்யுமுன் பயிர் மதிப்பீடு செய்யுமாறும் மறு பயிர் மதிப்பீடு செய்து முடிக்கு மாறும் கலெக்டர் தன்னுடைய சார்நிலை அதிகாரிகளுக்கு ஏற்கெனவே கட்டளைகள் அனுப்பியுள்ளார்கள். தகுதியுடையோர் அனைவருக்கும் விரைவில் வரித் தள்ளுபடி வழங்கும்படி கோட்ட அதிகாரிகளுக்கும் கட்டளை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. பட்டுக் கோட்டை வட்டத்தில் ஏறத்தாழ 30,000 ஏக்கர் பாப்பில் பயிரிடப் பட்ட தாளடிப் பயிரில் இதுவரை 15,000 ஏக்கர்பாப்பில் மட்டுமே

பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவில் விவசாயிகளுக்கு வரிவஜர், கடன் ஒத்திவைப்பு, போன்ற உதவிகள் செய்தல்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1968 மார்ச் 27]

அறுவடையாகியுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்வையிட்டு விதிகளின்படி விரைவில் வரித் தள்ளுபடி வழங்கும் பொருட்டு எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கடன் வசூலை ஒத்திவைத்தல்.—ஒரு சில பகுதிகளில் மட்டுமே தாளடிப் பயிர் சாவியாகிவிட்டன. ஏனைய பகுதிகளில் போதிய தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினால் விளைச்சல் குறைந்துள்ளது. தவிர, பாசனத்திற்குப் போதிய அளவில் தண்ணீர் கிடைக்காததால் சில பகுதிகளில் இரண்டாம் போகம் பயிர் மட்டுமே பாதிக்கப்பட்டது. அவ்விடங்களில் முதல் போகம் நன்றாகவே விளைந்து அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், போதிய நீர் கிடைக்காத காரணத்தினால் பெருமளவில் அல்லது எல்லா இடங்களிலுமே பரவலாகப் பயிர் சாவியாகிவிட்டது என்று சொல்வதற்கு இயலாது. ஆகவே, கடன் தவணைகள் வசூல் முழுவதையும் ஒத்திவைக்க வேண்டிய நியாயமில்லை என்றாலும், குறிப்பாக இடர்ப்பாட்டிற்குட்பட்டவர்கள் குறித்து தகுதி அடிப்படையில் ஆலோசனை செய்து பொருத்தமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

3. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை நிதிக் கோரிக்கைமீது பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றும் ஒரு மணிக்கு வாக்கெடுப்பு நடைபெற வேண்டியிருப்பதால் முதலில் பேசுகிற உறுப்பினர் பத்து நிமிடங்களும், மற்ற உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் மானியத்திற்கு அறிவிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி என் பேச்சைத் துவங்க விரும்புகிறேன். என் வெட்டுத் தீர்மானம் என்னவென்றால்—

“To discuss the failure of the Police to quell the outbreak of violence promptly when it broke out in the city of Madras on and from 25th March 1968, I move “that the allotment of Rs. 31,43,900 under Demand No. 12—Police be reduced by Re. 1”.

இந்த மன்றத்தில் இந்த உரையைத் துவங்குகிறபோது நேற்றும், நேற்றைய முன்தினமும் நடைபெற்ற துக்ககரமான நிகழ்ச்சிகளும் அதன் விளைவுகளும், இங்கு இந்த அவையில் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையினருக்கும், மாநில மக்களுக்கும் விடுத்த அறிக்கை, இவை அத்தனையையும் மனதில் கொண்டு மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேச விழைகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 25-ம் தேதி மாலை நகரத்தில் ஏதோ சிறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பித்த உடனே தக்க முறையில் அவைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்குமானால் அல்லது தகுந்த முறையில் போலீஸ் தலையிட்டு, ஆட்சியினர் தலையிட்டு அதைத் தீர்த்திருப்பார்களானால்,

1968 மார்ச் 27]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அல்லது சட்டம்—ஒழுங்குமுறை சாதாரணமாக நடைபெற வேண்டிய முறையில் நடைபெற்றிருக்குமானால் அந்தச் சம்பவங்கள் சாதாரணச் சம்பவங்களாக முடிந்து போயிருக்கும். ஆனால் அதைத் தீர்க்காத வகையில் அந்தச் சம்பவங்கள் வளர்ந்து பரவலாகி, விரிவடைந்து மிகப் பயங்கரமான விளைவுகளை இந்த மாநில தலை நகரில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. ஒன்றை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் பலர் பல விடங்களில் பேசி வந்தோம். எங்களைக் குற்றவாளிகளாக இந்த அவையில் நிறுத்திக்கூடச் சொன்னார்கள். நீங்கள் பேசுகிற நேரத்தில் எல்லாம் போலீஸின் கரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று பேசுகிறீர்களே, இது என்ன நியாயம், இது முறையா என்று சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது நேற்றையதினம் போலீஸார் இருந்தார்களா என்று சந்தேகிக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. யாருக்கு வலு இருக்கிறதோ அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்ற நிலை நம் தலைநகரில் இருந்ததை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த மாநிலம் முழுமையும் பற்றிச் சொல்லும்போது சட்டம் ஒழுங்காகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முறையில் எதையும் செய்யுங்கள், நாங்கள் உற்ற துணையாக இருக்கிறோம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லி வந்தார்கள். சமீபத்தில் கூட ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டை அருகில் தனியப்பட்டவர் ஒருவர் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை செருப்பால் அடித்து அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றிய விவரங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தந்தார்கள். அதன் பிறகு எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்கள், யார் குற்றம் செய்தார்களோ அவர் மீது சரியான முறையில் தகுந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பதாகும். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஓரளவு நாம் பொறுத்துக் கொள்கிற நிலையில், அதிகாரிகள் உடனடியாக ரீ ஆக்ட் செய்யாத நிலையில் அதிகாரிகளின் கரங்கள், கட்டுண்டிருக்கிறது என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லும்போது தலைவர் காமராஜ் பதவி போனதால், மாங்கல்யம் இழந்துவிட்டதால் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று கூறுவதும், எங்கள் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது அவர்கள் தான் கொதிப்படைந்திருக்கிறார்களே, நீங்கள் ஏன் அதைச் சொல்கிறீர்கள் என்று சொல்கிற நிலையும், எங்கள் தலைவர் சம்பத் அவர்களும், கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களும் பேசும்போது இவர்கள் புதுக் காங்கிரஸ்காரர்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீதான விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் எதுபற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அதுபற்றித்தான் விவாதம் நடைபெற வேண்டும். வேண்டுமானால் சிறிது கூடுதலாகப் போகலாம். ஆனால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவரவர்களும் நம் முதல்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1968 மார்ச் 27]

அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சென்னை நகரில் ஏற்பட்டிருக்கிற சில நிலைமைகளில்—இது அரசியலுக்கு அப்பார்ப்பட்டது, இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை—நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பும்போது இப்படிப்பட்ட விவாதத்தை இந்த மன்றத்தில் அனுமதிக்கலாமா? விதி முறைகளின்படி இது சரியா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்றுத்தான் பேசுகிறாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாக எந்தெந்தத் துறைக்கு மானியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது பற்றி மட்டும் தான் பேச வேண்டும். இங்கு போலீஸ் என்ற 12-வது நிதிக் கோரிக்கையின் கீழ் போலீஸ், லிட்டி எக்ஸ்சிஜூட் டீவ் ஃபோர்ஸ் என்றிருப்பதால் அதுபற்றிப் பேசுவது முறைதான்.

முற்பகல் 11-00 **மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** சப்பிரிமெண்டரி கிராண்ட்மீது பேசும்பொழுது ஒரு வரம்பிற்கு உட்பட்டு நிற்க வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு வரம்பிற்கு உட்பட்டு பேச வேண்டுமெனத் தவிர சட்டம், அமைதியைப் பற்றிப் பேசுவது என்பது அல்ல. அதையும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சரவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் உடன்பாட்டின்மீது பேசினாரா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் பேசும்பொழுது எந்தவிதமான உணர்ச்சியையும் தூண்டி விடாத முறையிலே பொதுவாகத்தான் பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நீதி விசாரணை என்று போட்டுவிட்டார்கள். அதன் பிறகு அமைச்சரவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கும் இருக்கிறது. சில அமைச்சர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பதால் காங்கிரஸின் நிலை என்ன, எங்கள் கருத்துக்கள் என்ன என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கும் இருக்கிறது. வன்முறைகளைத் தூண்டி விட வேண்டா மென்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

MR. DEPUTY SPEAKER : If an Appropriation Bill is in pursuance of a supplementary grant in respect of an existing service, the discussions shall be confined to the items constituting the same and no discussion shall be raised on the original grant nor the policy underlying it save in so far as it may be necessary to explain or illustrate a particular item under discussion.

ஆகவே பொதுவான விவாதத்தை மானியக் கோரிக்கையின் போது எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மேலும் நேற்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பலதரப்பட்ட அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அமைதியான நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, இதை விரிவுபடுத்திப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளு் ன்றேன்.